עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 77

מיום חמישי, ו' בניסן תשע"ח (22.03.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר משה רווח – מ"מ ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת אגף נכסי העירייה, גב' גלי אבני אורנשטיין – דוברת העירייה, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' מיכל עובד – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

הקראת פרק תהילים.

הרמת כוסית לכבוד חג הפסח.

עדכון ראש העיר בנושא הקו הסגול.

1. <u>שאילתות:</u>

א. <u>שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"השיפוץ במרום נווה"

ב. <u>שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"שביל יהונתן"

ג. <u>שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"שכונותונים בביאליק ובמרום"

ד. <u>שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"שיפוץ המוזיאונים"

ה. <u>שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא:</u>

"פרויקט בית ספרי במסלול הייחודי למגזר הדתי"

ו. <u>שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא:</u>

"אירוע הגמר של "תחרות הסייבר הישראלית"

ז. <u>שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"חסימות לכאורה של תושבים בדף הפייסבוק העירוני"

ח. <u>שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"פריקה וטעינה ברחובות ביאליק והרצל"

ט. <u>שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"בנייה ברחוב ביאליק 61 וביאליק 9"

י. <u>שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"מגרשי הספורט בבתי הספר בעיר"

יא. <u>שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"המרכז המסחרי במרום נווה"

יב. <u>שאילתה של גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בנושא:</u>

"נוהל משרד הפנים בעניין מינוי יועצים"

2. <u>הצעות לסדר:</u>

א. <u>הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"התנהלות לא ראויה של ההנהלה"

ב. <u>הצעה לסדר של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"מנהל תקין בעיריית רמת גן פרק כ'"

ג. <u>הצעה לסדר של גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בנושא:</u>

"פיתוח העיר"

3. <u>סדר יום:</u>

א. ועדת פשרות – אישור רשימת חוב למחיקה בסך של 9,322,716.17 ₪.

ב. <u>כספים</u>: - (חומרים הופצו בתאריך 11.3.18).

1) דוח כספי רבעוני מס' 4 לשנת 2017 (לא מבוקר).

2) אישור חלוקת תקציב התמיכות לשנת 2018 על פי תחומי פעילות כמפורט להלן:

תחום פעילות	סכום בש"ח
אגודות ספורט	5,340,000
תנועות נוער	1,530,000
מוסדות חינוך תרבות ובע"ח	2,520,000
מוסדות דת	110,000
מוסדות רווחה	460,000
ארגוני נשים	40,000
סה"כ	**10,000,000**

3) אישור ביצוע פעולות בחשבונות העירייה לרבות פעולות לטובת צדדי ג', באמצעות האינטרנט ו/או האפליקציה של הבנקים, למורשי החתימה של העירייה, ללא הגבלת סכום ובהתאם להרכב החתימות.

4) שינוי רשימה מס' 1 תקציב רגיל לשנת 2018.

ג. אישור הצטרפות העירייה לתכנית "ברית ערים לאיכות חיים וסביבה".

ד. <u>נכסים</u>:

1. **<u>אישור לרישום צו ירושה של המנוחה, וסרבך רוזה ז"ל שניתן ביום 18.5.00, רח' המרגנית 10-8 רמת גן, חלקה 136 בגוש 6203 וחלקה 258 בגוש 6210.</u>**

מצ"ב צו ירושה.

2. **<u>אישור הארכת הסכם שכירות עם השוכרים, תחנת מוניות "אומן" – בית בכור, רח' ביאליק פינת ז'בוטינסקי רמת גן בחלקה 721 בגוש 6205.</u>**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות.

3. **<u>אישור העברת זכויות חכירה עפ"י הסכם מכר מיום 26.11.17 ברחוב המרגנית 28, רמת גן – ת"ח 35 בגוש 6211 מהחוכרים, איתנה ברמן ת.ז. 000377978, חיים רווה ת.ז. 032458044, יפעת רווה ת.ז. 059835421 וסיגל מיזלף רוה ת.ז. 59722009 לרוכשים, יניב פרידלר ת.ז. 031869761 וחלי פרידלר ת.ז. 036418465.</u>**

מצ"ב הסכם מכר.

4. **<u>אישור הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת-גן", עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ", חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות 263,268,239 בגוש 6182 בשטח של 11.5 דונם, שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של 41 דונם.</u>**

מצ"ב חוות דעת משפטית ממשרד עו"ד ל. עמידור ושות', חוו"ד משפטית מהשירות המשפטי התומכת בה, הסכם פינוי וחכירה וחוו"ד של השמאי שאול לב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ישיבת מועצה מס' 77, היום יום חמישי, י' בניסן תשע"ח, 22.3.18, השעה 18:00, אולם מועצת העיר. יש לנו פה קוורום, אפשר להתחיל. בבקשה, שולמית, פרק תהילים.

- ד"ר שולמית ביסמנובסקי, קוראת מתוך ספר תהילים פרק כ"ד –

הרמת כוסית לכבוד חג הפסח

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, לקראת חג הפסח, אני רוצה לאחל לכולנו, כל אחד עם משפחתו, עם האנשים שיקרים לו/לה, שיהיה חג פסח שמח, כשר, בריא לכולם, כל אחד מה שמאחל לעצמו. נאחל בריאות לחיילי צה"ל הפצועים, נאחל חג שמח וכשר לכל עם ישראל, תושבי רמת-גן, כל עם ישראל. לחיים.

- עו"ד דוד מנחם מברך –

עדכון ראש העיר בנושא הקו הסגול

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו בפרק של אינפורמציה. עדכון ראש העיר בנושא הקו הסגול. בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רוצה לעדכן בקשר למאבק שהתושבים ואנחנו באחדות מנהלים מזה תקופה ארוכה למען שינוי תוואי הקו הסגול של הרכבת הקלה. לפני מספר ימים בג"צ דחה את עתירות העירייה והתושבים, לא בעד התוואי, רק נבהיר, ואני אפרט, העתירות היו נגד תקינות התהליך המנהלתי שבו אושר התוואי. במסגרת ההחלטה, שופטי בית המשפט העליון גילו הבנה והזדהות עם הפגיעה הצפויה באיכות חיי התושבים כתוצאה מהתוואי המוצע הנוכחי. העובדה שבית המשפט לא מצא מקום להתערב בהליך המנהלתי לאישור התוואי, אינה אומרת שהתוואי טוב ונכון, רק שהתהליך המנהלתי היה נכון. זאת אומרת, מי שטוען או מי שחושב שהחלטת בג"צ הביאה לסיום המאבק, טועה כמובן ומטעה. אנחנו נמשיך להיאבק בכל הכוח וכל האמצעים, ונביא לפה פירוט כמו שעשינו לגבי בר אילן, בישיבת מועצה שלא מן המניין, נעשה בכל הכוח ובכל האמצעים למניעת האסון התחבורתי שעלול ליפול על עירנו אם המתווה הנוכחי יאושר או אכן יתקיים.

עו"ד דוד מנחם: האמצעים החוקיים.

מר ישראל זינגר: כמובן החוקיים. אנחנו פועלים באופן שוטף בכנסת, בזירות ציבוריות, תקשורתיות, ביחד עם התושבים. כמו שאמרתי, בקרוב נכנס ישיבת מועצה שלא מן המניין, ב-8 באפריל, ולשם יבואו כל מי שלמעשה מסייע, אנשים פה כולם מכירים מי שמסייע, אם זה בכנסת ואם למי שיש עוד קשרים או רעיונות, כדי להמשיך ובעצם להרחיב את המאבק הציבורי. ופה אני חושב שאנחנו נמשיך להיאבק מאוחדים.

אגב, ספיחי המאבק הזה בזירה אחרת של הקו האדום, רק בתמצית, היתה תביעה של נת"ע נגד תחנות הדלק ונגדי, שכאילו תרמנו, של 3 מיליון, כאילו תרמנו לזיהום הקרקע, בעוד ש- אני לא עונה במקום עורכי הדין שייצגו את העירייה, אנחנו שוקלים גם תביעה נגדית אישית נגדו. כנראה התערבבו דברים. אבל המשרד להגנת הסביבה באופן מפורש ציין שמה שנראה כסיבה מכרעת לדברים שקרו שם מבחינת הגזים שעלו, הרעלים שעלו, אלה החפירות שנעשו. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: יופי. אנחנו מתחילים עם השאילתות.

2. שאילתות:

א. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "השיפוץ במרום נווה"

מר שמואל לרמן: שאילתה ראשונה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "השיפוץ במרום נווה". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: א' - הסכום שהעירייה משלמת לחברת האחזקות עבור אחזקת המרתף הינו 4,735 ₪ לחודש, לא כולל מע"מ.

ב' - החברה מחייבת את העירייה עבור עבודות הבטיחות (השיפוץ) סה"כ של 113,031.95 ₪ (לא כולל מע"מ) בעבור חלקה היחסי שהינו 305.5 מ"ר.

ג' – לצורך בדיקת עלויות השיפוץ וחישוב חלקה היחסי של העירייה נדרשו והתקבלו המסמכים הבאים: החלטת ועד הסוחרים לביצוע העבודה הנדרשת; החלוקה של השתתפות הסוחרים והחלק היחסי שהעירייה מחויבת בו עפ"י שטחי הנכסים במתחם, והחוזה שנחתם עם הקבלן המבצע.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: ראשית, אני מבקש לתקן את המשפט הראשון שכתבתי בשאילתה, מר אביב נקש מנהל את חברת האחזקות, היא לא בבעלותו, ואת השיפוץ מבצע קבלן שנשכר על ידם. ולשאלת ההמשך,

מר ישראל זינגר: שניה, לא הבנתי, אתה מתקן את מה שכתבת?

מר אדם קניגסברגר: כתבתי שהוא הבעלים.

מר ישראל זינגר: אז אתה מתקן את הנוסח. תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: כן. והשאלה שלי היא – האם מומחה מטעם עיריית רמת-גן בדק את האומדן להערכת עבודת השיפוץ? כיוון שבפעם הקודמת היתה הערכת יתר והעירייה שילמה פחות. אז אני שואל אם הפעם מומחה בדק. כי בתשובה ג' לא נאמר שמישהו בדק, אלא הם נתנו מסמכים.

מר ישראל זינגר: נבדוק את העניין ותקבל תשובה. תודה. הלאה.

ב. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "שביל יהונתן"

מר שמואל לרמן: אדם, שאלה נוספת שלך, בבקשה, אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "שביל יהונתן". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: לאורך גדת נחל הירקון החלה העירייה בהקמת טיילת חדשה, המכילה שבילי אופניים ושבילי הולכי רגל. הטיילת, שתיקרא "שביל יהונתן", תצא מאנדרטת היל (צומת אבא הלל-בן גוריון) ובשלב זה צפויה להסתיים במועדון המרגנית (בעתיד התכנון הוא שהשביל יתחבר למתחם הבורסה). הפרויקט החדש יסדיר שבילי אופניים ושבילי הולכי רגל ראויים, אשר ייתנו מענה של פיתוח שטח ויקשרו מבני ציבור שנמצאים על הגדה: קרית המוזיאונים (מוזיאון אומנות ישראל, מוזיאון כהנא ובית רפפורט), בית החייל הבודד, בית הצנחן, מועדון ספיבק, צופי רמת-גן, מועדון המרגנית ושבע טחנות. שביל יהונתן יאפשר גם חיבוריות לשביל ישראל רגלי ולשביל ישראל לאופניים. לאורך הגדה תתווסף צמחייה ותוקם תאורה חדשה, כך שהשביל יהווה מקום נעים לבילוי בחיק הטבע לכל תושבי רמת-גן. הטיפול בעצים שעל הגדה – שיש לציין כי הוזנחו משך שנים ארוכות – נעשה במסגרת הפרויקט בליווי ובהנחיית אגרונום, ובליווי רשות נחל הירקון שאחראית על הנחל ועל גדותיו. הפרויקט תוקצב ואושר בתוכנית הפיתוח לשנת 2015. השותפים לפרויקט, בנוסף לעיריית רמת-גן, הם חמ"ת (חברה ממשלתית לתיירות), קרן רמת-גן (באמצעות תרומה) ומשרד התחבורה (אופנידן). לפני תחילת העבודה באזור גן תל-אביב, העובר לאורך הגדה, יידענו את התורמים וקיבלנו את אישורם לביצוע הפרויקט. נכון ששטח מתקני המשחקים הוקטן וגינת הכלבים הוזזה, אך הדבר ידוע והוא נעשה כחלק ממהלך נרחב יותר – בסופו יותקנו בגינה מתקנים חדישים והגן כולו יתוכנן מחדש.

מר ישראל זינגר: תודה. כן.

מר אדם קניגסברגר: תודה קודם על התשובה, אבל לא קיבלתי תשובה לשאלה הראשונה – האם קיים היתר להפיכת ה-שצ"פ לדרך? על זה לא קיבלתי תשובה.

מר ישראל זינגר: נבדוק, תקבל תשובה.

מר אדם קניגסברגר: רגע. האם המשך מסלול האופניים לא יעבור בשטח תל-אביב? היות שכן, היה אפשר לחסוך את כל התקציב הגדול הזה

ולהתחיל את המעבר כבר בהתחלה. הרי הכניסה למבנים היא מרחוב רוקח ולא מהשביל. דרך אגב, נגרמו נזקים למתקנים ואפילו,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אדם, אדם,

מר אדם קניגסברגר: תן לי לסיים עוד,

מר ישראל זינגר: אני לא נותן לך לסיים.

מר אדם קניגסברגר: אבל יש יושב ראש ואני מבקש,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע.

מר אדם קניגסברגר: תן לי רק לסיים.

מר ישראל זינגר: הערה קצרה, שאלה, מה השאלה שלך? לא נאום.

מר אדם קניגסברגר: אתם נתתם פה נאום ארוך של עמוד שלם, אז תן לי להסביר למה שאלתי. אז קודם כל, לא קיבלתי תשובה לשאלה שלי לגבי ההיתר. והדבר השני, אני אומר, נגרמו גם נזקים למתקנים ואפילו נהרסו ספסלים ויש לי צילומים.

מר ישראל זינגר: ייבדק. תודה.

ג. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "שכונותונים בביאליק ובמרום"

מר שמואל לרמן: שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "שכונותונים בביאליק ובמרום". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: 1. המקומון "במרום" (שלאחרונה התרחב גם לרחוב ביאליק) הינו מקומון פרטי, כמו כל המקומונים שאיתם נמצאת העירייה בקשר.

2. לא ידוע לעירייה על שירות נוסף שניתן ע"י חברת "בריף-בלוד" לעיריית רמת-גן.

3. המקומון "במרום" אושר לפני כחודש בוועדת מכרזים כספק יחיד, יחד עם ארבעה מקומונים נוספים הפועלים בעיר.

4. העיתון שבנדון, כמו כל המקומונים המופצים ברחבי העיר רמת-גן, מקבל מספר פרסומים בחודש בעלות חודשית של כ-3,000 שקלים, כשהמטרה היא למקסם את הפרסום העירוני לטובת יידוע הציבור.

עו"ד רועי ברזילי: אם זה ספק יחיד, איך יכול להיות שיש כמה ספקים יחידים של אותו דבר? תן לי להבין, שניה רגע,

מר ישראל זינגר: רגע, מה השאלה שלך? בבקשה, כן.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מסביר. אני חושב שגם שאלתי שאלה קודם.

מר ישראל זינגר: אין בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: אם "במרום" התרחב לביאליק, איך יכול להיות מצב שהוא הפך להיות ספק יחיד אם הוא שני עיתונים שונים? ואיך יכול להיות שהוא ספק יחיד כשיש עוד 4 עיתונים לפי הטענה שלכם? אז הוא לא ספק יחיד. אולי הוא נותן שירות, אבל הוא לא ספק יחיד. אז בוא תסביר לי איך ההגדרה המשפטית של חוק חובת המכרזים, סעיף 3/א לחוק חובת המכרזים, שמחריגה את הנוהג, את הנושא של ספק יחיד, בכלל קשורה לתשובה שעניתם כאן, שמדברת בכלל על 4 ספקים.

מר ישראל זינגר: הבנתי. הבנתי. העניין ייבדק, תקבל תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: יירשם בפרוטוקול שאני אקבל תשובה?

מר שמואל לרמן: כן.

ד. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "שיפוץ המוזיאונים"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "שיפוץ המוזיאונים". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: 1. תקציב הפרויקט מבוסס על מכירת התמונה. במסגרת התקציב, הפרויקט יעמוד ביעדים המקוריים שנקבעו. יחד עם זאת, יש לציין כי לפני מספר חודשים הוחלט בהנהלת העיר לערוך שינוי במספר פרמטרים. במסגרת זו הוחלט כי אוסף המוזיאון לאמנות המזרח, שהיה מתוכנן לעבור למבנה גנים ונוף, יישאר במקומו – ואילו מבנה גנים ונוף יקודם כמבנה שישמש פעילות סדנאות יצירה (Makers). כמו כן שודרג התכנון הכולל של מתחם בית כהנא, בהתאם לתפיסת ניהול המרחב כפי שאושר ע"י הנהלת העיר. בעקבות אישור ההנהלה לשינוי זה, נבחן המימוש לשיפוץ בית קונסטנט לשלב ב'.

2. לא נרשמת חריגה מהתקציב.

3. לעניין מקורותיו התקציביים של שביל יהונתן – ראה תשובתי לחבר המועצה אדם קניגסברגר מישיבה זו, המפרטת את מהות השביל (שאילתה 165).

4. חנה הרצמן משמשת כיועצת מקצועית לפרויקט הקמת קריית המוזיאונים. שכר הטרחה שלה הינו חלק מתקציב הפרויקט הכולל, באופן דומה לכלל היועצים החיצוניים (דוגמת אדריכלים העובדים בפרויקט). החברה הכלכלית לפיתוח רמת-גן בוחנת הרחבת ההסכם עם הגב' הרצמן לשנה נוספת ככל שהדבר יידרש.

עו"ד רועי ברזילי: קיבלתם עכשיו ווטס-אפ עם תמונה של התערוכה שמתוכננת בבית יד לבנים, ששם מופיעה חנה הרצמן כאוצרת. אם כך, בהינתן שההזמנה הזאת הוכנה על ידי העירייה, כיצד זה מתיישב עם התשובה בסעיף 4? אם חנה הרצמן נשכרה מתקציב התמונה כיועצת,

כיצד היא בכלל משמשת אוצרת בבית יד לבנים, שבכלל לא קשורה לקרית המוזיאונים? אז איך זה מתיישב,

מר דני גולדשטיין: רועי, לגבי חנה יש דברים יותר גרועים.

מר ישראל זינגר: חברים, לא להפריע לו.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש להבין, על מי אתם עובדים, רבותי? לא יכול להיות שהתשובה הזאת יוצאת במסמך רשמי למועצת העיר ובאותו זמן, באותו שבוע יוצאת הודעה שסותרת את אותה תשובה שאני מקבל כאן עכשיו. אז אני מבקש להבין פעם אחת, באמת, מי כתב את התשובה הזאת? ומה האמת? חנה הרצמן, אנחנו כבר יודעים שהיא הרבה מעבר לאיזו שהיא יועצת באיזה פרויקט,

מר שמואל לרמן: הבנו, הבנו את הנושא.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מבקש לדעת מה קרה פה.

מר ישראל זינגר: התשובה שקיבלת מדברת בעד עצמה. תודה.

עו"ד רועי ברזילי: איך היא מדברת בעד עצמה?

מר ישראל זינגר: תודה.

גב' רחל מרום: מסורת לא שוברים.

ה. שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "פרויקט בית ספרי במסלול הייחודי למגזר הדתי"

מר שמואל לרמן: שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "פרויקט בית ספרי במסלול הייחודי למגזר הדתי". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: רמת-גן אכן ידועה בריבוי הגישות החינוכיות ובמודל הייחודיות הראוי להערכה שבה. בסמוך לפתיחת שנה"ל הנוכחית התקבלה פניה מקבוצת הורים השייכת לזרם הממלכתי-דתי (ממ"ד), בבקשה לפתיחת מסלול דתי אנתרופוסופי בעיר. הנושא נבדק ולמרות הסמיכות לפתיחת שנה, הוחלט לעשות ניסיון ולפתוח מסלול כזה לכיתה א'. מתחילת הדרך, ולאורך כל התהליך, הובהר להורים כי מדובר בניסיון בלבד, אשר ייבחן לאורך השנה בטרם יתקבלו החלטות לעתיד. עקב קוצר הזמן, למרות שמסלול כזה חייב להיות תחת החינוך הממלכתי-דתי, הוא הוקם לשנה זו בלבד תחת סמל המוסד של ביה"ס הממלכתי "זומר". בפועל נרשמו לכיתה א' 12 תלמידים בלבד, שחלקם עזבו במהלך השנה. כיום, באמצע שנת הלימודים, מספר התלמידים עומד על שמונה, מהם שלושה תושבי רמת-גן בלבד.

בפגישה שנערכה לפני כחודשיים באגף החינוך בנוכחות מחמ"דית משרד החינוך, הצוות החינוכי ונציגות הורי התלמידים, נבחנה האפשרות להקמת בית ספר אנתרופוסופי צומח שיפעל תחת פיקוח הממ"ד. בין השיקולים נבחנו מספר התלמידים וההשפעות של הקמת ביה"ס על מסגרות החינוך הדתיות האחרות. לאחר בדיקות מקיפות של משרד החינוך בשיתוף האגף, הוחלט שאין הצדקה לפתיחת מסגרת נוספת בחינוך הממ"ד. ב-8.3 התקיימה פגישה עם נציגי ההורים שבה הם שותפו במשמעויות ובהחלטה. אגף החינוך התחייב בפני הורי שלושת הילדים תושבי רמת-גן כי ילדיהם ישולבו בשנה הבאה בכיתה ב' באחת המסגרות הטובות הקיימות בעיר, וזאת על פי בחירתם.

האגף ימשיך ויבחן בעתיד כל יוזמה חינוכית דומה, כולל זו של דתי-אנתרופוסופי, ככל שייווצר פוטנציאל מתאים שיאפשר זאת ומבלי לפגוע במסגרות הקיימות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה רבה על התשובה. יש לי כמה הערות.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: דבר אחד, לא כתבתם בנדון את השם של השאילתה שלי. אני שאלתי שאילתה בנושא – האם וכיצד ראש העיר מתכוון להמשיך ולהפעיל את הפרויקט הבית ספרי שצומח ברחוב אלימלך – ואתם נתתם שם אחר לשאילתה שלי, אבל תודה על התשובה בכל אופן.

מר ישראל זינגר: מתנצל. לדאוג להבא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: צריכים לכתוב את הנושא בדיוק כמו שהצגתי אותו.

מר ישראל זינגר: בהחלט. צודקת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לגבי כמות הנרשמים שדיברתם, האם אתם יודעים שכמות הנרשמים הקטנה ארעה בגלל שמעולם לא פורסם ברבים דבר פתיחת המסלול החדש הזה והוא נודע רק בקרב מעטים, ולכן לא פלא שזאת התוצאה. אם הייתם מפרסמים את זה, אני בטוחה שהיו יותר קליינטים לנושא הזה. וההערה שלי זה, שמאחר וכולנו רוצים לחזק את המגזר הממלכתי דתי בעיר ולא לפצל אותו ולמנוע סגירת בתי ספר כי המגמה, אם היא תימשך ככה, ייסגרו פה בתי ספר ממלכתי דתי, והמטרה שלנו למשוך תושבים ממלכתיים דתיים ולחזק את המגזר הזה, על ידי פתיחת מסלולים נוספים אפשר לעשות את זה, למנוע נשירה. וכמו שאתם כתבתם, אפשר באמת לפתוח את המסלולים לא מחוץ לממ"ד, אלא בתוך בתי הספר הממלכתיים דתיים. ואני בטוחה שאם תפרסמו את זה, יהיו לכם הרבה מאד אנשים ותוכלו לחזק את האוכלוסייה הזאת ולהרחיב אותה. יש לי אפילו הצעה קונקרטית למי שירצה לשמוע את זה.

מר ישראל זינגר: אני מציע, בנקודה זאת אני מציע שכמו שבעבר,

מר אביהוא בן משה: אני אשמח לשמוע את ההצעה שלך. מאד מעניין.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עכשיו?

מר אביהוא בן משה: לא עכשיו. אבל אני אשמח לקבוע איתך פגישה.

מר ישראל זינגר: וגם עם הנהלת אגף החינוך. אני רק רוצה לציין, כמו שגם את בעצם ציינת וגם בתשובה שניתנה, שיש אפשרויות מאד מגוונות לסקטור הזה. קיבלנו את זה. ניסינו. אם יש משהו שיכול לשפר, תמיד נשמח.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, לא ניסו כמו שצריך, אפשר לנסות יותר.

מר ישראל זינגר: יכול להיות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני חושבת שלא כדאי לפספס את המומנטום הזה.

מר ישראל זינגר: או קיי. תודה. שאילתה הבאה.

ו. שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "אירוע הגמר של "תחרות הסייבר הישראלית"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של ד"ר שולמית ביסמנובסקי, הפעם בנושא "אירוע הגמר של תחרות הסייבר הישראלית". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: העיר רמת-גן משקיעה משאבים רבים במערכת החינוך ומובילה עשייה חינוכית פורצת דרך. תוצאות ההשקעה של צוותי אגף החינוך ניכרות בשרשרת הצלחות יוצאת מגדר הרגיל – והוכחה מצוינת לכך הינה זכייתם של תלמידי ביה"ס "בן גוריון" במקום הראשון בתחרות התכנות לכיתות ה'-ו' במסגרת אליפות הסייבר הישראלית, וזכייתם של ילדי "נטעים" במקום השלישי בקטגוריית מתמטיקה לכיתות ג'.

ראוי לציין כי באליפות הסייבר השתתפו השנה לא פחות מ-24 (!) בתי ספר יסודיים מרמת-גן, נתון המצביע על העדיפות העליונה שבתי הספר נותנים בהטמעת תכנית לימודי הסייבר בקרב התלמידים. בנוסף, השתתפו שלושה בתי ספר על-יסודיים ("בליך", "אהל שם" ו"אבין"), שגם בהם, כמו גם בתיכון אמי"ת, מופעלת תכנית סייבר עם מיטב המורים.

השנה התקיימה התחרות הארצית ביום שנקבע ברשות המקומית תרגיל עורף לאומי במרכז ההפעלה ולכן נמנעה ההשתתפות מצמרת העירייה. שני נציגים מטעמנו שבכל זאת נכחו בתחרות: מנהל צוות המחשוב בחינוך, אלון גרוס; ושירלי טירקלטאוב, מדריכה עירונית של משרד החינוך ברמת-גן המלווה את בתי הספר.

אנו גאים בהישגים המרשימים של בתי הספר שלנו, שהביאו לעיר המון כבוד. תלמידי רמת-גן מהווים השראה למודל "עיר חכמה בחינוך" ומוכיחים כי הם חוד החנית בעולם הטכנולוגיה והסייבר של מדינת ישראל! העירייה בראשותי תמשיך להשקיע ולפתח את תחום הסייבר במערכת החינוך על כל רצף הגילאים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רוצה להוסיף שאני בעצמי, שהייתי חייב להיות נוכח בתרגיל החירום הארצי הלאומי, כמובן שרציתי להיות לא רק מבחינת העניין אלא גם כמובן אני קרוב למקצוע. באמת זה לא התאפשר. תודה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אתם עונים על תשובה שהקהל לא מבין מה השאלה ואתם שוב שיניתם לי את הנושא של השאלה. עניתם על התשובה, אבל לא כתבתם את הנושא האמיתי – האם ראש העיר מודע לאירוע הגמר של תחרות הסייבר הישראלית בה השתתפו תלמידי בתי ספר מרמת-גן ושחלקם אף זכו במקומות ראשונים? ומדוע לא היתה נציגות של נבחרי העיר באירוע? זאת היתה השאלה. תודה על התשובה. ואני חושבת שמגיע באמת לבתי הספר שזכו איזו שהיא אות הוקרה בעיר, לעשות איזה שהם שלטים שיכבדו אותם על ההישג שלהם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אנחנו גם נפרסם, גם יוזמנו. העיר צריכה לתת ותתן את הכבוד הראוי להישג המדהים הזה.

<u>גב' נורית דיין:</u> יש לנו כנס מדעים מיד עם החזרה מחופשת הפסח והם יקבלו אות הוקרה עם תעודה מראש העיר. מעבר לזה, יוצאת הודעה לעיתונות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 100%. יופי. הלאה.

ז. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "חסימות לכאורה של תושבים בדף הפייסבוק העירוני"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "חסימות לכאורה של תושבים בדף הפייסבוק העירוני". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> א. מחלקת המדיה אחראית על כל המדיה הדיגיטלית של העירייה.

ב+ג. בדף הפייסבוק העירוני, כמו בדף ראש העיר, ישנם כללי התנהגות שאושרו ע"י היועץ המשפטי. משתמשים החורגים מכללים אלה נחסמים, או שהפוסטים שלהם נמחקים (לאחר אזהרה). דוגמאות לסיבות בהן נחסם או הוסר פוסט: לשון הרע, "הצפת" הדף תוך פגיעה בו ככלי שנועד לשרת את כלל הציבור, פרסום תמונות לא ראויות ועוד.

יובהר כי עם כניסת הגולש לעמוד הפייסבוק העירוני הוא מאשר כי קרא בעיון את הוראות התקנון שאושרו ע"י היועץ המשפטי, כפי שפורטו לעיל.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני רוצה להתייחס. אבל דבר ראשון, אדוני ראש העיר, ברשותך, הבנתי שיש לנו פה דוברת חדשה, אז בוא נברך אותה. ויש דובר שיוצא, אז בוא נברך גם אותו. אתה תעשה את זה, לא אני.

<u>מר ישראל זינגר:</u> התכוונתי לעשות אחרי השאילתות. אני אעשה את זה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אחרי השאילתות, או קיי, אז תעשה את זה אתה. לא נעים, אני שמעתי שיש עובדת חדשה, נברך אותה בשם כולנו.

מר ישראל זינגר: רציתי לתת לה קודם כל להתרגל לאווירה.

מר אלי מוסרי: עד עכשיו בסדר, נכון? איך מתנהגים עד עכשיו?

מר ישראל זינגר: תמשיך. אני אציג.

מר אלי מוסרי: לעצם העניין, עכשיו אני אחזור לשאילתה. שלחתי לך איזה שהוא משהו, אדוני ראש העיר, תקרא, אבל בינתיים אני אתייחס. יש לי שתי הערות: הערה ראשונה לגבי הדמוקרטיה. אני חסיד גדול של הדמוקרטיה. גם עם ביקורת קשה, כל אלה שאחראים על, מה שנקרא, על המדיה, לא לפחד מביקורת קשה, לא לפחד. כל זמן שזה לא ניבולי פה ולא מילים גסות או דברים מהסוג הזה. 'שיימינג' בשום פנים ואופן.

מר ישראל זינגר: ידידי, על מי מנבלים הכי הרבה את הפה?

מר אלי מוסרי: גם עלי. גם עלי.

מר ישראל זינגר: עלי יותר או עליך?

מר אלי מוסרי: עליך יותר. אתה ראש העיר.

מר ישראל זינגר: נכון, צודק. צודק, מגיע.

מר אלי מוסרי: נבחרת – תשלם.

מר ישראל זינגר: נכון. נכון.

מר אלי מוסרי: מה לעשות? זה החיים. אבל אני רוצה להתייחס לדבר נוסף. יש ביטוי ביידיש שנקרא 'סה פאסט נישט' – זה לא מתאים.

מר ישראל זינגר: לא נעים. לא מתאים.

מר אלי מוסרי: אתה פרסמת פוסט. הפוסט, הכותרת שלו – לא אתן ללכלך על רמת-גן. אני לא נכנס לעלילה. גם הפוסט של אביהוא אני לא אוהב אותו, שיהיה ברור, את של שניכם אני לא אוהב. אבל את הפוסט שלך,

מר ישראל זינגר: אתה לא אוהב את שנינו או את הפוסטים?

מר אלי מוסרי: את הפוסטים, את הפוסטים.

מר ישראל זינגר: אהה, ברור.

מר אלי מוסרי: הבהרתי את זה. פעם נוספת, אני לא אוהב את הפוסט שלך ולא אוהב את הפוסט של אביהוא. אני רק רוצה הזכיר לך, אדוני ראש העיר, שלי היתה איתך מחלוקת קשה בנושא ההוצאות של יום העצמאות, לא כתבתי פוסט, באתי אליך לפגישה, באתי להנהלת העיר, באתי למנכ"ל, ישבתי, לא הוצאתי מילה אחת לתקשורת.

מר ישראל זינגר: גם אני לא.

מר אלי מוסרי: בסדר. לפי דעתי זו הדרך שצריכה להיות, זו הדרך הנאותה. אבל לעצם העניין, לגבי ה'סה פאסט נישט' (שגרשון לא ייפול לי מהכיסא), אני מכבד עובדי עירייה. אבל ברגע שעובד עירייה, ולא נגיד את שמו, נשמור על כבודו, שהוא כותב לך את הפוסט הזה, כולל הכותרת – לא אתן ללכלך את רמת-גן, זה 'סה פאסט נישט'. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: אני כתבתי את הפוסט הזה.

מר אלי מוסרי: כתוב שם אחרת.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, כתוב שראש העיר, במקרה קראתי. הכותרת של ראש העיר, במקרה קראתי את זה.

מר ישראל זינגר: אלי, אני כתבתי. רק לא צילמתי. כתוב באנגלית? או קיי, טוב.

מר שמואל לרמן: זהו? יופי. דני, עכשיו אתה.

מר דני גולדשטיין: הגיע הזמן.

מר שמואל לרמן: בדיוק.

ח. שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "פריקה וטעינה ברחובות ביאליק והרצל"

מר שמואל לרמן: שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "פריקה וטעינה ברחובות ביאליק והרצל". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: 1. לא רק שנבחנות חלופות לפריקה וטעינה שתקל על מובילי הסחורות – יש גם פעילות בשטח. רק לאחרונה הוסדרו שלושה מקומות חדשים לפריקה וטעינה: ברחוב הרא"ה 3, בהרצל 59 ובהרצל 71, בהמשך לסיכום שנעשה בין אגף הביטחון והאכיפה לבין הסוחרים.

2. עניין הסדרת מקומות לפריקה וטעינה באזור כיכר רמב"ם נבדק ונמצא כי הוא אינו מעשי, היות שבקרוב יחלו עבודות להקמת חניון תת-קרקעי נרחב במקום.

מר שמואל לרמן: דני, רוצה משהו?

מר דני גולדשטיין: כן, כן. התשובה מספר 2, שאתם מציינים שעקב זה שהולך להיות חניון, החניון הזה אנחנו מתכננים אותו כבר עשרות שנים, אבל אני מדבר פה על הקדנציה הזאת. כדי לשים עמוד במעטפה כדי להחנות זמני, מה, כאילו איזה הכנות אתם צריכים בשביל זה? אין שם תנועה, זה יפתור להם את הבעיה. היום הגישו לעדי מכתב, יש איזה שלושים ומשהו סוחרים, בבוקר נפגשתי איתם, הם טוענים,

מר ישראל זינגר: דני, בהרצל, כן?

מר משה בודאגה: הוא מדבר על ביאליק, רמב"ם.

מר דני גולדשטיין: אבל בכיכר, הם אומרים כאילו על החניון הזה. החניון, עד שיבנו אותו, ומקסימום זה כולה לשים עמוד. אין שם תנועה. זה אחלה פיתרון. אני לא יודע למה אתם מתעקשים לא לעשות את הנושא שם.

מר ישראל זינגר: דני, שניה, או קיי, מה שאני מבקש, לבדוק את זה שוב. לפעמים, איך אומרים,

מר דני גולדשטיין: אני אעביר לך עכשיו את המכתב שהם שלחו היום, הם ממש מתחננים. נהגי משאיות אומרים – לא מביאים לכם יותר סחורות.

מר ישראל זינגר: דני, נבדוק שוב.

מר משה בודאגה: דני, אולי זמנית, עד שנתחיל את החניון.

מר דני גולדשטיין: זמנית.

מר ישראל זינגר: לא, לא, נבדוק שוב.

מר דני גולדשטיין: בסדר גמור.

מר ישראל זינגר: לא ויכוח עכשיו. שומרוני, לא עכשיו. תעביר,

מר משה בודאגה: נבדוק את זה.

ט. שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "בנייה ברחוב ביאליק 61 וביאליק 9"

מר שמואל לרמן: דני, עוד פעם אתה. "בנייה ברחוב ביאליק 61 וביאליק 9". שאילתה של דני גולדשטיין. בבקשה, משה.

1. העירייה מודעת להפרעות התנועה הנגרמות עקב הבנייה ברחוב ביאליק, ופועלת לוויסות רישיונות העבודה הניתנים לקבלן בביאליק 64. כך, למשל, האישורים להכנסת משאיות וביצוע עבודות יציקה גדולות ניתנים במשורה ולא בימים בהם יש פעילות מוגברת ברחוב (לקראת חגים וכו').

מר שמואל לרמן: היום היה. רק היום.

מר דני גולדשטיין: קטסטרופה.

מר משה בודאגה: דני, תן לי להשלים.

2. לצורך תחילת בנייה נדרש הקבלן למלא את הדרישות המופיעות בהיתר, המתייחסות בין היתר להתארגנות באתר. כאשר ייכנסו לעבודה הפרויקטים הנוספים, בעיקר בבניין מספר 61, תוודא העירייה, באמצעות מחלקות התנועה והפיקוח על הבנייה, שלא יתבצעו בו זמנית עבודות גדולות הכרוכות בחסימת נתיב – וזאת למען שמירת התנועה ברחוב ולמען הסדר הטוב.

מר שמואל לרמן: משה, אני חייב להגיד משהו. אני נוסע לשם, זה באזור שלי, כל מה שכתוב פה רחוק מהמציאות.

מר דני גולדשטיין: הרבה יותר גרוע.

מר שמואל לרמן: אתה לא מבין, אי אפשר לנוע.

עו"ד דוד מנחם: אני אתמול במקרה עברתי בסביבות השעה 6:30 והתקשרתי למישהו מהעירייה פה, גם אני שבאתי מכיוון אחד וגם מישהי בהיריון עם בעלה, גם כשהם עושים את התקרה, שומרוני, כמעט אתמול התקשרנו אליך, ולא משנה מי היה ההוא שהתקשרתי אליו למי לפנות, הם לא בדיוק הסתכלו על, כשהם עושים, בשביל המעבר מתחת לגגון, אז נפלו שם דברים, עלי ועל מישהי בהיריון שבאה מהכיוון השני ועל בעלה. קוראים לו טארק או משהו כזה, המנהל של אותו אחד. ואני אומר להוא, הרוסי – תראה, נופל שם משהו. אז הוא מסתכל על ההוא מלמעלה שדופק וממשיך לדפוק. כל מיני גרגרים וכל מיני אבנים קטנות. הם לא שמו לב. זה היה אתמול, אני דיברתי איתם אתמול. התקשרתי למישהו מהעירייה.

עו"ד רועי ברזילי: באמת הרגשתי שהשתנית.

מר ישראל זינגר: שומרוני וגם הפיקוח על הבנייה, כנראה חברים מדברים ממה שרואים ומה שעוברים וכך הלאה כמה שניתן. אני עניתי לאור הנתונים שניתנו וכנראה שהתמונה היא קצת פחות ורודה. ולכן אני מבקש לבדוק שוב מה אפשר להקפיד יותר קלה כחמורה על כל דבר, בטח ברחוב ביאליק. בכלל, אבל בטח ברחוב ביאליק. ואם זה דורש לדחות או לעשות לגבי הבניין השני שצפוי, לנקוט באמצעים לא לפי בית הלל, בית שמאי.

מר שמואל לרמן: לדעתי, אם תתזמן להם את השעות שהם סוגרים נתיב, הם יחיו טוב עם היציקה.

מר ישראל זינגר: תבדוק ותביא לנו המלצה.

מר אדם קניגסברגר: גם רחוב התקווה, סוגרים את הרחוב בלי להודיע בקצוות שסוגרים, הקבלן סוגר ואנשים נכנסים, ואחר כך צריכים לעשות 'רברסים'. רחוב התקווה לפעמים נסגר לגמרי משני הצדדים.

מר שמואל לרמן: צריכים לראות מה עושים עם הבנייה הזאת.

מר ישראל זינגר: רגע, שניה. נת"ע?

מר אדם קניגסברגר: לא נת"ע, לא נת"ע, הקבלן של גפן 2.

מר ישראל זינגר: חברים, נא לבדוק. הדברים הללו, יש לנו קו אדום, גם זה, גם אנחנו. שומרוני, לשלוח לראות בכל האזורים הללו.

מר איצ'ה שחם: זה נהגי המשאיות.

מר ישראל זינגר: בסדר, אנחנו צריכים לבדוק, להקפיד יותר. אני מקבל את זה מה שכל החברים אמרו פה.

מר דני גולדשטיין: גם יש נושא שהקבלנים הרבה פעמים, כדי לחסוך אתה עלות של השוטרים, לא מביאים את השוטרים.

מר ישראל זינגר: בואו נודה רק דבר אחד – צריך להקפיד יותר.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר ישראל זינגר: אני רק רוצה לומר, ואני מקווה שתסכים איתי, דני, שעברנו צעד גדול. אולי לא מספיק מבחינת הקפדה על תיחום אתרי הבנייה וכך הלאה, הרבה יותר, צריך לעשות עוד יותר, זה נכון.

י. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "מגרשי הספורט בבתי הספר בעיר"

<u>מר שמואל לרמן:</u> הלאה, שאילתה י', ליעד אילני: "מגרשי הספורט בבתי הספר בעיר". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> מדיניות כראש העיר הינה לאפשר לילדים לשחק במגרשים של מוסדות החינוך – שמהווים את עיקר מגרשי הספורט בעיר רמת-גן. לצד זאת, קיימים באופן טבעי כללים בכל הנוגע לשעות הפעילות בלילה (אשר משתנות בהתאם לעונות השנה), פעילות מותרת בשבתות ובחגים וכן בהיבט של אכיפת שעות מנוחה על פי החוק.

מעבר לכללים אלה, אנו מבצעים מעת לעת הערכת מצב שונה לכל בית ספר, על מנת לאפשר יחסי שכנות טובים עם הדיירים בסביבתו בצד המשך קיום הפעילות הספורטיבית המבורכת. בהערכות אלה נלקחים בחשבון פרמטרים כמו מרחק המגרש מבתי התושבים, אופי האוכלוסייה באזור וכיו"ב.

בסוף מטרתנו היתה ונשארה למצוא דרך שבה מצד אחד יוכלו הילדים להמשיך לשחק, ומצד שני שתישמר איכות החיים בסביבת מוסדות החינוך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ליעד, רצית משהו לשאול?

<u>מר ליעד אילני:</u> אתה יודע מה, כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא חייבים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אבל אם אתה מפתה אותו, איך הוא יכול להיכנע? איך? איך?

<u>מר ליעד אילני:</u> באתי עד לפה, אז,

עו"ד דוד מנחם: אחרת נגמור את זה מוקדם. דבר, דבר, ליעד, אחרת שמוליק,

מר ישראל זינגר: די, מנחם. חברי, יש היום מכבי-פנאתנאייקוס, משחק חשוב.

מר ליעד אילני: באמת שאלת תם. לגבי יחסית שכנות טובה, יש שכנים שגרים בסמוך לאיזה שהוא בית ספר שלא מתלוננים על זה שילדים משחקים שם? אין כזה דבר אני מניח.

מר משה בודאגה: יש פה ושם.

מר ישראל זינגר: יש. יש.

מר ליעד אילני: שלא מתלוננים?

מר דני גולדשטיין: נדיר, נדיר שלא מתלוננים.

מר משה בודאגה: כן, אבל יש, יש, יש.

מר ליעד אילני: עזרא, יש כזה דבר או אין כזה דבר?

מר דני גולדשטיין: נדיר. נדיר.

מר ליעד אילני: נדיר שלא מתלוננים. זאת אומרת, עכשיו אנחנו צריכים לבדוק למה יש שכונה מסוימת שהילדים שלה מקבלים לשחק למרות שהשכנים מתלוננים, ולמה יש שכונה מסוימת שהילדים לא מקבלים. אבל זה כבר בהצעה לסדר שלי בחודש הבא. תודה.

מר משה רווח: ישראל, יש לי גם לתת לו בשורה.

מר ליעד אילני: אני בעד כל הבשורות שתביאו לי ב-5 חודשים האחרונים לפני הבחירות, אני בעד כל הבשורות הללו.

מר משה רווח: יפה, ליעד, אבל תקשיב.

מר ישראל זינגר: המשיח עוד לא הגיע.

מר ליעד אילני: לא, לא, בסדר, אני שמח.

עו"ד דוד מנחם: בכל יום מחכה לו שיבוא.

מר אלי מוסרי: הוא לא יגיע.

מר ישראל זינגר: אל תתחייב.

עו"ד דוד מנחם: אלי מוסרי, אמרת אבא שלך היה בזה. הגזמת. ז"ל, הוא היה צדיק, אז אתה? אסור לך. בתור הבן של אבא שלך אסור לך.

מר אלי מוסרי: לפי כמות החטאים שלנו אין צ'אנס .

עו"ד דוד מנחם: אל 'תקטר' על עם ישראל, עם ישראל צדיק.

מר משה רווח: חבר'ה, אנחנו החלטנו, אני יכול לספר לכם שמתוכנן ספורטק ברמת-גן, ועד שהספורטק יקום ברמת-גן, אנחנו החלטנו ביחד עם ראש העיר, אני וראש העיר החלטנו להפוך את כל מגרשי הכדור הפתוחים של בתי הספר, מן ספורטקים כאלה, שיעבדו אחרי שעות הלימוד, וזה מה שעשינו. תמיד יהיו כאלה שיגידו – למה ככה ולמה ככה – תמיד, אבל בסוף אנחנו צריכים לקבל החלטות. וחשוב לנו שגם ילדי העיר יהיה

להם איפה לעשות ספורט ואיפה להוציא את המרץ שלהם, ולכן הפכנו את זה למה שזה. וליעד, לבשורה, לגבי הבשורה,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> רוב המגרשים האלה, הם פתוחים בגלל שהם שצ"פים.

<u>מר משה רווח:</u> שניה, שניה, שניה, אל תפריעו לי, שניה, שניה, אל תפריע.

<u>מר ליעד אילני:</u> חוץ מה-שצ"פ בבליך.

<u>מר משה רווח:</u> חברים, עד היום כולם דיברו על ספורטק, כבר 8 שנים, 9 שנים כולם מדברים על ספורטק. אני אומר לך עכשיו שאנחנו יושבים בדיונים בשולחן עגול, עם כולם פה, עם כל הגורמים המקצועיים, מתוכנן פה ספורטק, באמת, אחד היפים.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> איפה?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> בפארק הלאומי.

<u>מר משה רווח:</u> באזור של, כן, כמו שדני אמר, בפארק הלאומי. אחרי שאתם תראו את התכנון, אתם לבד תתפלאו ותודו.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז רק אם אפשר, משה, סליחה, תנו לי רגע,

<u>מר משה רווח:</u> תראה, אמרו על מגרש הדשא סינטטי שלא יקום, אבל אני גם יכול להגיד לכם שגם הוא בדרך ואישרנו אותו, וגם הוא בדרך.

<u>מר ליעד אילני:</u> משה, לגבי אולמות,

מר משה רווח: אתם רואים, הדברים זזים, הדברים קורים, למרות שאתם,

עו"ד רועי ברזילי: איך ילד בן 11 יגיע למגרש הזה בצפון העיר?

מר דני גולדשטיין: כן, בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: יש גם הסעות, שאטלים מחוברים לעניין הזה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה שלא היה פה 30 שנה לפחות נעשה עכשיו.

עו"ד רועי ברזילי: עוד לא נעשה, זה רק בתוכנית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ייעשה עכשיו.

מר משה רווח: רועי, פעם אמרת משהו טוב? פעם אמרת – כל הכבוד? יצא לך?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רווח, יישר כוח לך, לראש העיר, לאדוה.

מר משה רווח: רועי מנסה לעשות משהו חדש.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, הוא לא מנסה לעשות, הוא מדבר.

מר ליעד אילני: משה, אני אומר לך כל הכבוד, ואני שואל, האם יש מחשבה גם,

עו"ד רועי ברזילי: לעצור אותך זה לעשות הרבה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה בחיים לא תצליח לעצור אותי. נראה מה יהיה בבחירות הבאות.

עו"ד רועי ברזילי: בינתיים את לא ממלאת מקום.

מר שמואל לרמן: די, רועי, די. רועי, די. למה אישי? עזוב את זה.

מר ליעד אילני: האם יש מחשבה גם לאפשר לילדי העיר, ילדים או לא משנה, גם בוגרים, להשתמש באולמות הספורט שהם סגורים ואין בעיה של רעש משם, או שרק בעד תשלום?

מר משה רווח: לא, לא, לא, ישראל, גם זה, הרמת לי להנחתה.

מר שמואל לרמן: לא צריך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה? תן לו.

מר משה רווח: הרמת לי להנחתה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הם רק שואלים, הם שואלים שאלות נכונות.

מר ישראל זינגר: תן לו בראש. תן לו.

מר משה רווח: הרמת לי להנחתה.

עו"ד דוד מנחם: תן לו. תן לו.

מר משה רווח: אני יכול להגיד לכם שיש לו"ז לאולמות של שעות קהילה ללא תשלום באולמות, לכל אולם יש את השעה שלו. אז אתה יכול לבדוק את זה עם בעל האולם או עם מי שאחראי על האולמות.

מר ישראל זינגר: גם חברי מועצה רשאים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, נפתח דיון פה עכשיו?

מר משה רווח: לא, לא, סתם, שאל – עניתי. אבל שאלה טובה, ליעד.

מר ישראל זינגר: בבקשה, הלאה, אדוני היו"ר.

עו"ד דוד מנחם: תראה מה זה, ליעד, אילצו אותך לדבר, לשאול שאלה סתמית, לקחת רבע שעה. ראית מה זה?

יא. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "המרכז המסחרי במרום נווה"

מר שמואל לרמן: שאילתה של ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא, שאילתה נוספת: "המרכז המסחרי במרום נווה". זה די דומה שאילתה של, מי היה כאן הראשון? אדם. בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: העירייה מחזיקה בנכס (מקלט) במרכז המסחרי מרום נווה שקיבלה מחברת "נווה בניין (1956) בע"מ", חוזה שנחתם בשנת 1990. חלקה היחסי של העירייה במקלט הינו 305.5 מ"ר.

ועד הסוחרים נדרש באחרונה לבצע עבודות בטיחותיות וזאת עפ"י התראה לפני צו שהוצא למתחם על ידי הרשות הארצית לכבאות – מחוז דן. אי לכך, הוחלט על ידי ועד הסוחרים לבצע את העבודה הנדרשת, שכוללת

מערכות כיבוי וגילוי אש, מערכות שחרור עשן, מערכות ולוחות חשמל, תקרות וצביעה לאחר העבודה, ליווי ופיקוח הנדסי.

לשאלותיך:

1. סה"כ עלות השיפוץ: 1,202,468 ₪ לא כולל מע"מ.

2. השתתפות העירייה בחלקה היחסי 113,031.95 ₪ לא כולל מע"מ.

3. עיריית רמת-גן מחזיקה במקלט שמהווה חלק מהמרכז המסחרי ולכן חובתה להשתתף עפ"י חלקה היחסי בכל החלטה של ועד הסוחרים במתחם.

מר ליעד אילני: תודה. אז בהמשך לתשובה 3 – מה המשמעות מחזיקה? זאת אומרת, באיזה מובן? הקניין בבעלותה או שהיא שוכרת?

מר עזרא נחום: שוכרת ללא תמורה.

מר ליעד אילני: שוכרת ללא תמורה. ממתי, שאלתי את היועץ המשפטי לעירייה השבוע,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, אני לא בטוח, שניה עזרא,

מר ליעד אילני: אני לא רוצה תשובה עכשיו. תבדוק את זה. לפרוטוקול רק.

מר ישראל זינגר: אני אבדוק. אני לא בטוח, עזרא, לא בטוח. אני רוצה לבדוק.

מר רמי פדלון: זה בטוח, ישראל, זה בטוח. זה לא שלנו. זה לא שלנו.

מר ליעד אילני: ראש העיר, תבדוק, לא תשובה עכשיו. אני רק אומר, שאלתי את היועץ המשפטי לעירייה השבוע, כולכם מכותבים, והוא הפנה אותי למר בודאגה.

מר משה בודאגה: מה?

מר ליעד אילני: ממתי מישהו שהוא שוכר נכס משביח אותו לטובת הבעלים שלו?

עו"ד רועי ברזילי: חוכר הוא גם שוכר והוא משביח לפעמים.

מר ליעד אילני: הוא חוכר? אתה יכול להראות לי שהוא חוכר?

עו"ד רועי ברזילי: אם זה ל-25 שנה ויותר.

מר ישראל זינגר: אני הולך לבדוק את זה.

מר ליעד אילני: תבדוק, אני אשמח.

מר שמואל לרמן: נבדוק ונקבל תשובה. חכירה, רועי צודק.

מר רמי פדלון: ממש לא נכון. ממש לא נכון. הוא לא חוכר.

מר שמואל לרמן: לא משנה. אני מבקש לבדוק ולהחזיר תשובה. תודה. רחלי, תורך.

יב. שאילתה של גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בנושא: "נוהל משרד הפנים בעניין מינוי יועצים"

מר שמואל לרמן: שאילתה של גב' רחלי מרום חברת מועצת העיר בנושא: "נוהל משרד הפנים בעניין מינוי יועצים". משה, בבקשה לענות לרחלי.

מר משה בודאגה: א. בהתאם להחלטת ועדת היועצים (הכוללת את המנכ"ל, הגזבר, יועץ משפטי, מנהלת אגף הרכש ומבקר העירייה כמשקיף), בחרה העירייה עם ביטול הפטור להתייחס לתחום בהתאם לתקנות העיריות בנושא מכרזים. הליך זה אינו מחייב מאגר.

ב. בתאריך 5.3.18 הפיץ אגף הרכש לכלל המשתמשים בעירייה נוהל "הליך התקשרות בכפוף למכרז", המסביר את ההתנהלות העירונית בתחום היועצים כאמור. ניתן לקבל את פרטי הנוהל במשרדי האגף או במייל, בתיאום מול המנהלת איריס זיו.

ג. לגבי שנת 2018, ועדת היועצים אישרה התקשרויות הכרחיות עד ל-31.12.18. אגף הרכש הכין תוכנית בסיסית למכרזים בתחום, ובמסגרת זו נקבעו פגישות עם מנהלי אגפים ומחלקות לקידום ההליך.

מר שמואל לרמן: רחלי, רוצה?

גב' רחל מרום: כן, אם אפשר. מתוך התשובה, משה, אני למדה שבעצם העירייה ויתרה על הקמת מאגר באמצעות קול קורא כמו שרשויות רבות עשו. זו זכותה. יחד עם זאת, הנוהל מדבר על הנחיות מעבר משנת 17 ל-18, שאין הארכות הסכמים ליועצים קיימים. והשאלה שלי – האם העירייה מיישמת את זה?

מר משה בודאגה: כן, בהחלט. אנחנו מראש קיבלנו את השמות של היועצים שהאגפים היו צריכים להמשיך איתם ל-2018, ולמעשה עשינו איתם את כל ההסכמים על מנת שהם ימשיכו לעבוד עד סוף 2018, בהנחה שלקראת 2019 כבר נוכל לעשות את המכרזים ונעבוד לפי הנוהל החדש.

גב' רחל מרום: כלומר, לא נערכנו ל-18, זאת המשמעות של מה שאתה אומר, כי כל הרשויות התחילו ב-1.1.18.

מר משה בודאגה: אנחנו נערכנו. נתנו פיתרונות ל-2018.

מר ישראל זינגר: חברים, חברים, אין יותר מה להוסיף. הלאה.

גב' רחל מרום: לא צריך. הכול ברור.

מר שמואל לרמן: שני דברים לפני הצעות לסדר: אחד – מכיוון שזו הישיבה האחרונה של סער ורדי, אני רוצה, גם ראש העיר יגיד כמה מילים, אני רוצה לברך אותך בשם המועצה על השירות הטוב שנתת לנו. וגם לברך את כניסתה לתפקיד של גלי אבני-אורנשטיין, הדוברת החדשה. ישראל, בבקשה, גם לך כמה מילים.

מר ישראל זינגר: אם הוא ייכנס לפוליטיקה, למד פה שיעור על חי, הוא יודע את זה גם מקודם כעורך המקומון, פה הוא למד אני חושב דברים ש- הכול טוב ללמוד. אם ליישם הכול או לא, זה סיפור אחר. מאחל לך בהחלט. קודם כל, תודה על השירות פה לעירייה. זה שהצלחת לא להרגיז יותר מדי חברי מועצה, אני לא יודע אם זה טוב או רע, אבל זה, כנראה שהצלחת את זה בלי לחטוא לעבודתך. אני מאחל לך בהחלט הצלחה בהמשך דרכך.

ולך (גלי) מאחל הצלחה. פה זה טעימה איך האווירה פה. כל אחד לומד מה שחשוב לו.

מר ליעד אילני: ברוח החג הכול רגוע היום.

מר אלי מוסרי: אפשר להגיד מילה בנושא, אדוני ראש העיר?

מר שמואל לרמן: כן, כן, בטח.

מר אלי מוסרי: אני מבקש גם להתייחס. אני מצטרף לדברים גם של ראש העיר וגם של יו"ר המועצה. אבל אני רוצה משהו להגיד לסער. סער, אתה היית דובר הגון. זה לא נהוג במקומותינו להיות דובר הגון, הכוונה היא שלא הורדת את רמת המפלס, את המפלס של הדו שיח בין האופוזיציה לבין דוברות לבין ראש עיר והנהלת עיר נמוך, וזה ייאמר לזכותך. ותודה רבה לך.

מר ליעד אילני: ועל כך, ראש העירייה, אם אפשר, על כך נאמר שהוא היה דובר העירייה ולא דובר ראש העיר. אולי גם בגלל זה הוא מסיים את תפקידו.

מר דני גולדשטיין: וזה מה שצריך להגיד?

מר ישראל זינגר: זאת אומרת, שדבריו התעלו מעל לסגנון לפעמים הנמוך במועצה.

מר דני גולדשטיין: נכון. וזה מה שצריך להגיד לדוברת החדשה – לאחל לה בהצלחה וליידע אותה שהיא משרתת את כל העיר, תושביה וכל חברי המועצה, לא רק את ראש העיר.

מר שמואל לרמן: אכן. יופי. ברכות מכולנו. ממשיכים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בהצלחה.

מר דני גולדשטיין: כן, אבל לפעמים מתבלבלים.

מר שמואל לרמן: דני, די.

מר ישראל זינגר: חברי המועצה מתבלבלים? גם.

מר אלי מוסרי: גם אנחנו לפעמים מתבלבלים.

מר ישראל זינגר: גם אנחנו מתבלבלים. יפה.

מר שמואל לרמן: דבר שני זה - הבטחנו לכם תוכנית עבודה. תוכנית העבודה ל-2018, רבותי, על השולחן שלכם, הבטחנו לכם שזה יהיה

עוד לפני החג. כמו שסוכם, זה אצלכם. ניתן לעיין. אם יש עניינים, אפשר לפנות אני מניח למנכ"ל העירייה בכל שאלה.

הלאה, ממשיכים, הצעות לסדר.

2. הצעות לסדר:

א. הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות לא ראויה של ההנהלה"

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות לא ראויה של ההנהלה". אדם, יש לך עד 7. עשרה לשבע עכשיו. דבר.

מר אדם קניגסברגר: סבלנות.

מר שמואל לרמן: לבריאות.

מר אדם קניגסברגר: חברי המועצה,

מר ישראל זינגר: רק שניה אחת, הנה, אני חושב שרועי צדק בשאלה שלו ואני רוצה להבהיר. התשובה שניתנה לגבי תפקידה של חנה הרצמן היתה נכונה. מתברר שהיא עזרה בהתנדבות במשהו שמתרחש עדיין במקום אחר, שזה לא מתוקף תפקידה, לא על שעות פעילותה. זה מה שהבהירו לי כרגע. אז לכן אני רוצה להשלים, מרגיש הוגן להשלים את זה. אדם, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: צדיקה. היא צדיקה, היא צדיקה. גם מבקר המדינה כותב שהיא צדיקה.

מר ליעד אילני: מה אתה רוצה ממנה אבל? מה אתה רוצה ממנה?

מר דני גולדשטיין: שלא נעסיק אותה.

מר ליעד אילני: אז אתה בא בטענות אליה? תבוא בטענות למי שהעסיק.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני מבקש את הזמן שלי ואני בזכות דיבור ואני מבקש שהוא לא יפריע.

מר דני גולדשטיין: תקראו מה מבקר המדינה כותב עליה.

מר שמואל לרמן: אתה צודק. אדם, דבר. אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש, אני אחזור כל פעם אם יפריעו לי מחדש.

מר שמואל לרמן: אתה עובד על נטו, אתה זוכר.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עד שבע ודקה.

מר אדם קניגסברגר: חברי המועצה, לצערי, יש כאן חברים שפועלים רק למען עצמם ולא מתוך אמונה שזה המעשה הנכון לעשותו למען התושבים. שוב מר זינגר נעלם.

מר שמואל לרמן: אני פה, אדם.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא הלך לשתות משהו.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, תמיד כשאני מדבר הוא בורח.

עו"ד דוד מנחם: הוא צמא.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. האם יש סיכוי,

מר ישראל זינגר: אדם,

מר שמואל לרמן: די, די, ישראל, די, בחייך.

עו"ד דוד מנחם: תשתה.

מר אדם קניגסברגר: שב במקומך. אתה עומד על יד המצלמה כל הזמן. האם יש סיכוי שלא תחשבו רק על עתידכם הפוליטי אלא גם מה טוב, מועיל וראוי לעירנו ואף תפעלו בהתאם? ייתכן שמשאלה זו מוגזמת, כי המערכת שלנו מנוונת. היא אינה מתגמלת אנשים הגונים שמצביעים על פי מצפונם, אלא כאלה שמצביעים על פי דרישת ראש העיר. היא מתגמלת את אלה שעבור נזיד עדשים מוכנים להצביע בניגוד למצפונם, העיקר להמשיך להיות קרובים לצלחת. את אלה שמוכנים להמשיך עם מרמה והפרת אמונים, כאשר נדרסת כל נורמה שלפעמים מקבלת פרשנות בלתי סבירה.

לדאבוננו, פוליטיקאים לא ראויים נמצאים במקומות רבים בשלטון המקומי. בהתנהלותם הלא שומעת, הלא יודעת, הם פותחים פתח למעשי השחיתות שאנו עדים להם לאחרונה. אצלנו אפשרו לדוגמא להתנהלות כמו זו שהיתה בבית הקפה מול העירייה להתקיים. או, כאשר הועברה טיוטת מכרז על ידי חברו של ראש העיר, יועץ המחשוב, לידי מתחרים במכרז ששינו אותו. לכך לא היתה תגובה הולמת. ליועץ לא נעשה דבר והוא מטייל עם ראש העיר. ועל כך נאמר – היילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו? זו התנהגות בעייתית מבחינה אתית ומוסרית ויתכן שאף פלילית, אבל ודאי שאינה עולה בקנה אחד עם נורמות התנהגות בסיסיות המצופות מנבחרי ציבור.

עצוב לראות כיצד מתבזבזים כספי ציבור לצרכים אישיים של ראש העירייה על ידי שימוש ביועצי תקשורת למיניהם והעסקת 'יוזרים' פיקטיביים שמנסים לחזק בפייסבוק את טענותיו ההזויות שהוא קורבן תמים לכוחות אפלים. הוא משלם מכיסנו עבור פוסט מלא שבחים מפרגנים ומבקש מעובדים לעשות לו לייקים.

רבותי, אדם ישר יאמר את מחשבותיו בעצמו. מי שאינו אומר אמת לעומתו לוקח יועצי תקשורת על חשבון הציבור,

מר ישראל זינגר: או יועצים מפריז.

מר אדם קניגסברגר: שיגידו לו מה לומר. האם יש כאן עדיין כאלה שמאמינים בקונספירציה חסרת השחר שהוא מנסה לשווק להם, למרות שמדובר בעורבא פרח? כמו החודש הובאה הצעת ההחלטה לישיבה שלא מן המניין, לפעול להתייעלות כלכלית של תאגידים, דבר שנדרש תמיד. גם החודש הקרוב אתם מוזמנים לישיבה בנושא התוואי הסגול שלגביו יש הסכמה כללית לפעול לשינויו. לזימון המיותר יש כוונה אחת ויחידה – למנוע מאיתנו להגיש הצעות החלטה שאינן לרוחות.

מר ישראל זינגר: תתבייש לך. לגבי נושא שכולם,

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי.

מר דני גולדשטיין: ישראל, למה אתה מפריע לו אבל?

מר אדם קניגסברגר: אני בזכות דיבור. אתה אל תפריע לי.

מר ישראל זינגר: אני מדבר מדם ליבם של התושבים.

מר דני גולדשטיין: למה לא לתת לו לדבר?

מר ישראל זינגר: אבל מדם ליבם של התושבים.

מר דני גולדשטיין: די, נו.

מר אדם קניגסברגר: איזה דם ליבם? אתה בכלל,

מר דני גולדשטיין: אבל לא להפריע, נו.

מר ישראל זינגר: אדם, אדם, זה באמת כואב לי. כואב לי שאתה מדבר שטויות. אבל לא נורא, תמשיך. אמרו לי להירגע.

מר אדם קניגסברגר: אני לא אגיב כי אני לא רוצה להגיד לך מה אני חושב עליך.

מר ישראל זינגר: אם לקו הסגול, תשאל את האחרים,

מר אדם קניגסברגר: בסדר, אתה ישר, אתה צדיק.

מר ישראל זינגר: רגע, אלי, אתה ביקשת שתהיה ישיבה, גם על בר אילן וגם על זה, זה לא נושא חשוב? הוא אומר שזה בכוונה, באמת, זה לא כואב לך, אלי? לא כואב לך?

מר אדם קניגסברגר: תעשה את זה בישיבה מן המניין.

עו"ד דוד מנחם: ראש העיר, אתה מפריע לו. תן לו לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אולי תתן לו כדור אם זה כואב לו.

מר אדם קניגסברגר: המצלמה צילמה את כל הוויות הפרצוף שלך.

מר ישראל זינגר: מה?

מר אדם קניגסברגר: שום דבר.

איך קורה שאיש מחברי הקואליציה אינו מוכן לצאת בפומבי כנגד סתימת הפיות של האופוזיציה וכך גם שומרי הסף? ועוד, יש מביניהם שרוצים להתמודד על רשות העיר, מה אפשר לצפות מהם? האם כשייבחרו ינהגו אחרת? איפה אומץ ליבם?

ראש העירייה, בגלל מצבו החמור, לא נתן מענה מניח את הדעת לשאילתות רבות, ובמקרים בעייתיים רבים אמר – אין לי מה להוסיף. סירובו לענות אינו מייצג את השקיפות שאותה הבטיח לפני הבחירות והנדרשת מאיש ציבור. דרך אגב, אין צורך להבטיח דבר שצריך להיות נורמה שבשגרה. אולי התחמק מלהשיב כי תשובתו היתה עלולה להפליל אותו. לאחרונה גם דאג לחסום את דברי הביקורת על התנהלותו בדפי הפייסבוק של העירייה, דבר הפוגע בחופש הביטוי של התושבים שדואג לדם ליבם.

ראש העירייה, בגלל הנסיבות האישיות העגומות, אינו יכול להקדיש, סליחה, מפריעים לי פה,

מר ישראל זינגר: איצ'ה, לא להפריע לו.

מר אדם קניגסברגר: אינו יכול להקדיש את כל מחשבותיו לעבודתו הציבורית ויש חשש שמעשיו והחלטותיו נובעים ממניעים אישיים. ואם טובת הציבור היתה לנגד עיניו, היה עליו לעשות את מה שדרש מקודמו. ועל כך כותב חנניה רייכמן: אדם הגון, באין ברירה, יתפטר מהמשרה. ואדם בלתי הגון מתפטר מן המצפון. בישיבה הקודמת היה ניסיון לאשר את מינויה של אביבית לתפקיד ממלאת מקום לראש העירייה, בניגוד לפקודות העירייה. למרות הטענה החוקית של עו"ד רועי ברזילי, שלכך דרוש רוב חברי המועצה, היו כאלה שנתנו הכשר למשהו לא כשר, ואיני רוצה להתייחס לפרשנות ה-

עו"ד גלעד שריר: זה לא בפעם הראשונה, אגב, אדם.

מר אדם קניגסברגר: של היועץ המשפטי בנדון, שלא אחת מפרשנויותיו באה לרצות את האדון.

רבותי, היעלה על דעתכם שאנו נאפשר לראש עירייה לא ראוי, שבקרוב כנראה תיפול החלטת הפרקליטות, להגיש נגדו כתב אישום על עבירות חמורות, לקבוע מי ינהל את העיר?

מר ישראל זינגר: ואם לא, אתה מתפטר? כי אני לא רוצה שתתפטר.

מר אדם קניגסברגר: לקבוע מי ינהל את העיר? אני כבר עניתי לך על זה 5 פעמים ואני אעשה,

מר ישראל זינגר: אתה תתפטר או לא?

עו"ד גלעד שריר: הוא התחייב שכן.

מר אדם קניגסברגר: אם אתה תצא זכאי – אני מתפטר באותו יום.

מר ישראל זינגר: לא, אל תעשה את זה.

מר אדם קניגסברגר: הבנת?

מר ישראל זינגר: אבל אל תעשה את זה.

מר אדם קניגסברגר: הבנת.

מר ליעד אילני: מה זכאי? משפט לוקח זמן. מה זכאי?

מר אדם קניגסברגר: לקבוע מי ינהל את העיר בהעדרו,

מר ישראל זינגר: הוא יקיים את זה.

מר אדם קניגסברגר: כדי שימשיך לעשות את דברו. אני אחזור על המשפט הזה כי הוא הפריע – על העבירות החמורות, לקבוע מי ינהל את העיר בהעדרו כדי שימשיך לעשות את דברו. אלה התומכים בו מתוך אינטרס ולא מתוך נאמנות לערכים כמו יושר והגינות, שלא יבואו בטענות כאשר כתב האישום יופיע, וזריית החול בעיניים תיפסק, ושיתבעו מהם להסביר לציבור את התנהגותם – כיצד לא שמעו ולא ידעו מה מתרחש מתחת לאפם.

לאחרונה, ראש העיר נישל בצורה משפילה את סגנו, אביהוא בן משה, מתפקידו, מהחזקת תיק ה-שפ"ע, באמצעות פוסט בפייסבוק. הדבר הזה אופייני לאדם פחדן, שלא היה לו אפילו העוז להזמין את סגנו ולהודיע לו פנים אל פנים את החלטתו. ואפילו לא עשה זאת בשיחה טלפונית.

עו"ד גלעד שריר: אני קיבלתי הודעת ווטס-אפ, האמת, אז אני לא יודע מה זה, בקבוצה של כל הקואליציה קיבלתי הודעה בווטס-אפ.

מר שמואל לרמן: אתה מחובר לקואליציה.

עו"ד גלעד שריר: אז, כשאותי פיטרו, קיבלתי את זה בווטס-אפ. אני לא יודע, הוא השתדרג מאז.

מר שמואל לרמן: אתה רואה איזה מזל שלי אין לא ווטס-אפ ולא פייסבוק?

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני ברשות דיבור.

מר שמואל לרמן: בטח.

מר אדם קניגסברגר: וזה הסוף, הפואנטה.

מר שמואל לרמן: מגיע לך, מגיע לך עוד. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: זו בושה. גם אם לדעתו הפיטורין מוצדקים, האם כך מתנהגים? ואם מדברים על תיק שפ"ע, הגיע הזמן שנקיים דיון בנושא הניקיון ואכיפתו בעיר. שירותי הניקיון בעיר לקויים. למרות שמחזיק התיק משתדל לתת מענה on line לפניות התושבים, למרות שהתוספת הכספית שולשה מתקופת בר מכ-12 מיליון שקל בשנה ל-36 מיליון שקל השנה, לא רק שאין שיפור ברמה, אלא שבמצב יש החמרה. כאשר נעשה סקר ספציפי לרמת הניקיון בערים שונות, רמת גן היתה בתחתית הרשימה.

לכן, אני מבקש שנקיים דיון בנושא הניקיון ואכיפתו, שבסופו תתגבש החלטה של המועצה בעניין, כאשר הצעתי ההתחלתי היא:

המועצה מחליטה להקים ועדה מקצועית חיצונית, אני מבקש שתקשיב, ראש העיר, זאת הצעת ההחלטה.

מר שמואל לרמן: אנחנו מדברים על זה.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני מבקש שתקשיב את ההצעה, אחר כך תחזרו, אני אחזור עליה 3 פעמים.

עו"ד גלעד שריר: אדם, מה זה משנה? הרי הם יצביעו נגדה גם ככה. זה לא חשוב.

מר אדם קניגסברגר: המועצה מחליטה להקים ועדה מקצועית חיצונית שתבדוק את הסיבות לליקויים בנושא הניקיון ואכיפתו ותציע פיתרונות. את האופן של הוועדה, את מספר האנשים ואת הכול, נחליט בדיון. כמו למשל, להעביר את הפיקוח והאכיפה בנושאי שפ"ע, לרבות רישוי עסקים, לאגף ביטחון ואכיפה. אני מבקש לקיים על הנושא הזה דיון.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך, כמו שאמרתי לך, דנתי עם ראש העיר בעניין ואני חושב שזה, שלא תגיד שהקואליציה לא הולכת לקראת האופוזיציה,

מר אדם קניגסברגר: אתם נדיבים כשיש לכם מיעוט. אתם כל כך נעימים.

מר שמואל לרמן: מאיפה אתה יודע מה יש לנו?

מר אדם קניגסברגר: אני יודע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, אז אתה מתלונן?

מר שמואל לרמן: אביבית, די.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא. אני לא מתלונן.

מר שמואל לרמן: אביבית, די. אני אקבל את הצעתך,

מר אדם קניגסברגר: אביבית, אני אף פעם לא מתלונן.

מר שמואל לרמן: אדם, בוא דבר איתי, למה אתה מדבר עם כולם? רק רגע. אני מציע, בעצת כולם, לקבל את הצעתך.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

מר שמואל לרמן: הקואליציה מסכימה? אפשר פה אחד לאשר?

עו"ד רועי ברזילי: אבל איזה חלקים שלה? חשוב לדעת איזה חלקים שלה.

מר ישראל זינגר: הוא אמר דיון.

מר שמואל לרמן: רועי, אל תתערב.

עו"ד גלעד שריר: תגיד לפרוטוקול על מה מצביעים. אני רוצה לדעת על מה מצביעים.

מר שמואל לרמן: רק רגע, רבותי.

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש לדעת על מה מצביעים. אין בעיה, רועי, שהוא יגיד לי על מה מצביעים.

עו"ד רועי ברזילי: המסקנות של הדברים של מה שאדם אמר,

מר ישראל זינגר: לא, אתה אל תפרש אותו.

עו"ד דוד מנחם: רועי, אתה רואה?

עו"ד רועי ברזילי: אדם, אתה מרשה לי לפרש אותך?

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, רועי, לא.

מר אדם קניגסברגר: מצביעים על ההחלטה שתתקבל,

מר דני גולדשטיין: הגענו לזמנים טובים. הולך להתקיים פה דיון משהו היסטורי.

עו"ד דוד מנחם: וקשה לכם לעכל את זה.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אתם יש לכם בעיות בהנהלת העיר.

עו"ד רועי ברזילי: עצם זה שמתקיים, זו הכרה בדברים החמורים שאדם אמר.

מר שמואל לרמן: די, רועי, מספיק.

מר דני גולדשטיין: ואנחנו חשבנו שיש יותר סיכוי שיגיע המשיח לפני שיהיה פה דיון.

מר שמואל לרמן: דני, דני, אני לא מבין, אתה לא רוצה דיון? אז די, אז תהיה בשקט. זה אינטרס שלך, בשביל מה אתה מדבר?

עו"ד גלעד שריר: זה גם אינטרס שלך.

מר שמואל לרמן: בסדר. האם יש הסכמה של כולם לקיים דיון בעניין?

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה להבין על מה.

מר שמואל לרמן: רק רגע.

עו"ד גלעד שריר: אבל על מה? תגיד על מה מצביעים.

מר ישראל זינגר: מה שהוא אמר, על דיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זו הצעה לסדר שלכם.

עו"ד גלעד שריר: סליחה, סליחה, יש הצעה לסדר, מצביעים, מקיימים עליה דיון או לא.

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: ההצעה לסדר של אדם קניגסברגר הינה,

עו"ד דוד מנחם: אני מציע שאדם יחזור. שאדם יגיד עוד פעם. אדם, תגיד עוד פעם את ההצעה לסדר שלך.

מר שמואל לרמן: אדם, ההצעה לסדר שלך, אני אומר אותה, אני הבנתי אותה נכון, תקן אותי אם אני טועה,

מר אדם קניגסברגר: תן לי לקרוא את ההצעה.

מר שמואל לרמן: רק שניה בבקשה. אני כרגע. אתה גמרת את דבריך, אני עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: אם מבקשים לקרוא את ההצעה, אני אקריא את ההצעה עוד פעם.

מר שמואל לרמן: ההצעה לסדר שלך היא לדון בנושא הניקיון בעיר, נכון? אני מסכם את הנושא?

עו"ד גלעד שריר: זו לא ההצעה לסדר.

מר שמואל לרמן: למה אתם מתערבים בכלל? זה לא עסק שלכם העניין הזה. הדיון הוא ביני לבינו.

עו"ד גלעד שריר: יש פרוטוקול אבל.

מר שמואל לרמן: אבל הדיון הוא ביני לבינו.

עו"ד גלעד שריר: אבל יש פרוטוקול.

מר שמואל לרמן: אבל למה אתה מתערב? זה קשור אליך? זו הצעה שלך?

עו"ד גלעד שריר: כן, זה קשור אלי. אני חבר מועצת עיר שמצביע.

מר שמואל לרמן: הוא אמור להגיד לי. הוא אמור.

עו"ד גלעד שריר: הפרוטוקול אמור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל, גלעד, אתם מתואמים, תשאל את אדם על מה ההצעה.

עו"ד גלעד שריר: אני שאלתי, הוא מכתיב לו את ההצעה.

מר שמואל לרמן: דבר, תקריא את ההצעה שלך, נו.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, זו בושה שאתה קוטע את ההצעה.

מר שמואל לרמן: תקריא. תקריא מה שאתה רוצה.

מר אדם קניגסברגר: ההצעה שלי מדברת – המועצה,

???: תקריא את כולה שעליה נצביע.

מר אדם קניגסברגר: ההצעה שלי אומרת: המועצה מחליטה להקים ועדה מקצועית,

מר שמואל לרמן: אין לך. זה רק לדון/לא לדון. זה בסוף.

מר אדם קניגסברגר: הוא שאל על מה מצביעים.

מר שמואל לרמן: אדם, אבל תקשיב לי דקה. זו לא הצעת החלטה, זו לא ישיבה שלא מן המניין.

מר אדם קניגסברגר: אז אני אקריא שורה קודם.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול. ההצעה שלך היא לדון/לא לדון. אחרי שנדון, אתה יכול להגיד מה אתה רוצה להחליט.

מר ישראל זינגר: נכון. נכון.

מר אדם קניגסברגר: בסדר.

מר שמואל לרמן: זה רק לדון. רק לדון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לדון במה?

מר אדם קניגסברגר: לדון בהצעה שהעליתי.

מר שמואל לרמן: לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לדון ב -

מר אדם קניגסברגר: על היופי של העיר? על מה נדון?

מר שמואל לרמן: אתה דן על נושא הניקיון, לאחר מכן אתה יכול להחליט איזה הצעת החלטה אתה רוצה בסיכום הדיון הזה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. בסדר.

מר שמואל לרמן: זה הכול מה שאתה עושה.

עו"ד דוד מנחם: בשני שלבים, אדם. עברת את השלב הראשון – תעשה דיון. אחרי כן הכרעה בהצעה.

מר שמואל לרמן: שלב ראשון זה רק לדון על נושא הניקיון. אחרי זה אתה יכול להגיד איזה הצעה אתה רוצה לקבל.

עו"ד גלעד שריר: המצאת שיטה חדשה של דיון?

עו"ד דוד מנחם: לא, מה פתאום? למה?

עו"ד גלעד שריר: תשאל את היועץ המשפטי על מה מצביעים.

מר שמואל לרמן: אתה לא מצביע. אתה מצביע רק על דיון. אחרי זה נדון בהצעת ההחלטה.

עו"ד גלעד שריר: הייתי פה באיזה, כמה, 70 ישיבות,

עו"ד דוד מנחם: גלעד, עד שמסכימים – לא מתאים לכם.

מר שמואל לרמן: אי אפשר ככה לנהל דיון.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו. היו"ר שאל מי רוצה לדון.

מר שמואל לרמן: מי רוצה לדון, גלעד, אחרי זה תדונו, תחליטו מה שאתם רוצים.

עו"ד דוד מנחם: הם לא רוצים לדון.

מר שמואל לרמן: הנושא – הניקיון בעיר.

עו"ד גלעד שריר: אבל זו לא ההצעה שלו.

מר אדם קניגסברגר: בגלל הכללים והליקויים שקיימים בו.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. בסדר.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, זה אמרתי.

עו"ד גלעד שריר: אז תקריא את ההצעה,

עו"ד דוד מנחם: הוא כבר הקריא 4 פעמים.

מר שמואל לרמן: אדם מבקש לדון בנושא הניקיון בעיר בגלל הכשלים שקיימים בו. זה הנושא. כולם מסכימים לדון?

עו"ד רועי ברזילי: והקואליציה מקבלת את הדיון הזה?

מר שמואל לרמן: יש דיון.

עו"ד רועי ברזילי: כלומר, אתם מקבלים את זה שיש כשלים?

מר שמואל לרמן: לא, לא מקבלים, מקבלים שרוצים לדון. קיום דיון, זה הכול. זה הכול. יש דיון בסך הכול. יש דיון.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל תגיד לגלעד עוד פעם, אדם, מה ההצעה שלך, שגלעד יבין.

עו"ד גלעד שריר: שמעתי, הוא הקריא אותה. הוא הקריא אותה.

עו"ד דוד מנחם: שמעת? לא, בסדר.

עו"ד גלעד שריר: אני שמעתי.

מר אדם קניגסברגר: 5 דקות כל אחד מדבר. גם חברי ההנהלה יכולים, אבל 5 דקות.

עו"ד שלום לוי: הפרה רוצה להניק יותר מאשר העגל רוצה לינוק.

מר שמואל לרמן: 100%. יופי.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: מי רוצה לדבר? תגידו לי מי, אני רושם.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אני איתך ואתה ככה אומר?

מר אדם קניגסברגר: תצביע.

עו"ד דוד מנחם: אני מצביע בעדך.

מר אדם קניגסברגר: לא, בוודאי, תצביע ותבקש רשות לדבר.

עו"ד דוד מנחם: ברור. אני בינתיים הולך לשתות משהו, אדם, שמור לי על האינטרסים.

מר ישראל זינגר: מי עוד רוצה לדבר על זה?

מר ליעד אילני: שאלה משפטית – אני זוכר שבעבר, בהצעות לסדר שאושרו, היה אפשר להציע הצעה נגדית גם.

מר ישראל זינגר: לא יודע, בוא,

מר שמואל לרמן: אנחנו עוד לא שם. אנחנו עוד לא שם.

מר ישראל זינגר: קודם נדון, עזוב, לא יודע, עזוב.

מר שמואל לרמן: כשנגיע להצעת ההחלטה תחליט מה אתה רוצה להגיד. אדם, אתה רוצה לדבר? כי זה נושא שלך.

מר אדם קניגסברגר: שניה, ברשותכם, תקשיבו, אני הייתי רוצה, היות שאני כבר נאמתי, הייתי רוצה שמישהו מהחברים ידבר ואחר כך ...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל בדיון כולם מדברים, אדם.

מר אדם קניגסברגר: 5 דקות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל כל אחד מדבר. זה דיון.

מר אדם קניגסברגר: גם את תדברי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם אני אדבר.

מר אדם קניגסברגר: אבל אני לא רוצה לדבר עכשיו.

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

עו"ד גלעד שריר: תבדקי אם מרשים לך רק.

מר שמואל לרמן: אתה לא חייב לדבר, אבל אתה לא צריך לנאום למה אתה לא רוצה לדבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא מסכם. הוא מסכם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה פשוט אירוע דרמאטי שלא קרה עד היום.

מר שמואל לרמן: שלום, רוצה?

עו"ד שלום לוי: לא.

מר שמואל לרמן: תגידו מי רוצה – ידבר. יאללה, ליעד, תתחיל. תגידו מי רוצה לדבר – שידבר.

מר ליעד אילני: אני לא הרבה פעמים מבקש מכם משהו, מאד קשה לי לדבר, תאפשרו לי רק את ה-5 דקות. תודה.

אני חושב, ראש העירייה, שאתה ואני וגם אחרים פה מסכימים על דבר אחד, כי זה המצב העובדתי – העיר מלוכלכת, והיא לא מלוכלכת מהיום ולא מהשנה האחרונה, היא מלוכלכת כבר 4.5 שנים, ומאד מפתיע אותי מה שקורה פה היום. אני אגיד לך, אדם, זה תיאטרון הצביעות של הפוליטיקה. ולצערי, יש לי תחושה שניסו לעשות גם בך איזה שהוא שימוש לעניין הזה. לא נמצא פה חברי הטוב, אריה מזרחי, הוא נמצא כרגע מחו"ל, אני רוצה לתבוע את כבודו בשני נושאים.

לפני כשנתיים ישבנו בבית דורון, היה דו"ח מבקר העירייה מאד חריף, ואריה דיבר מדם ליבו על למעלה ממיליון שקלים שהוצאו, לטענתו, לטענת מבקר העירייה, שלא כדין. פלוס מינוס מיליון שקלים, אל תתפסו אותי במילה. אבל בוודאי שעניין שיש בו חשש להתנהלות לא תקינה הוא הרבה יותר חמור מזה שהאגף לא עובד. ואז, בסופו של דבר אריה התחיל להתקפל, הוא אמר – בואו רק נקים ועדה שתחליט האם יש מקום להגיש תלונה במשטרה. ואז, הימים היו ימים אחרים וחברי הקואליציה התנגדו לזה כולם, כולל מחזיק התיק דאז אביהוא בן משה, שהגן בחירוף נפש על מנהל האגף, על עניין שאני מזכיר לכם, מבקר העירייה טוען שיש פה, זה לא משהו לא עובד, אלא משהו שיש בו חשש, והגן בחירוף נפש. ואפילו אמר לי אז אביהוא, שאת הבלגאן ששותפי לסיעה כמחזיק התיק, אבי ליליאן, שהיה 11 חודשים מחזיק תיק שפ"ע, עשה, עברו מאז שנתיים, אני מדבר על התקופה ההיא, ועד הרגע ההוא הוא עדיין לא מצליח לתקן.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> נכון.

<u>מר ליעד אילני:</u> אלה דברים שנאמרו, וסליחה אני לא מביא מהפרוטוקול, אבל הזיכרון שלי עובד. ופתאום קרה מקרה, אדם, אני אשמח שאתה תקשיב לי יותר מכולם,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מקשיב לכל מילה שאתה אומר.

<u>מר ליעד אילני:</u> קרה מקרה שבמשך 3.5 שנים אביהוא בן משה, כמחזיק תיק שפ"ע, לאורך תקופה ארוכה הגן על מנהל האגף. אני מזכיר לכם, הם היו אפילו בנסיעה משותפת להודו, הם נסעו ללמוד בהודו, אביהוא ועוזרו ומנהל האגף, איך מנקים את העיר יותר טוב. חזרו לאחר שבועיים – המצב לא השתנה. ואני רוצה לומר לך, כי גם כשצריך לתת

שבחים אני נותן שבחים, ואמרתי את זה לא פעם ולא פעמיים גם לפרוטוקול – אביהוא בן משה הוא דמות ציבורית למופת מבחינת הזמינות שלו לתושבים. אבל אמרתי גם דבר נוסף הרבה פעמים, שההצלחה של מישהו כמחזיק תיק לא נמדדת בזה שהוא מגיב לפוסטים בפייסבוק, אלא בזה שמלכתחילה יהיו כמה שפחות תלונות בפייסבוק. כלומר, אם עכשיו יהיו הרבה תלונות על בתי ספר בישראל, יגידו לשר החינוך, שהוא מחזיק תיק החינוך בממשלת ישראל – אדוני, אתה לא מצליח לשנות פה את המצב.

דבר נוסף מבחינתי שהוא מאד צבוע, וגם את זה אני אומר, אריה מזרחי העלה הצעה לפתוח בתי עסק בבורסה בשבתות. גם אז טענו שלא צריך. טען חבר המועצה ברזילי שאין צורך בזה. אבל מרגע שיצא לאופוזיציה טען שיש כן צורך בזה. ולכן, היום הדברים שאני אומר הם על הפוזיציה של הפוליטיקה.

אני רוצה להתייחס לדבר נוסף, ואולי רגע, כדי שלא יהיה ספק למספר אנשים ששלחו לי הודעות, אני בעד ההצעה שלך, אני רק בעד לבדוק את כולם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמת.

<u>מר ליעד אילני:</u> גם את מחזיקי התיקים – את אביהוא ואת אבי ליליאן. לבדוק מתחילת הקדנציה מה קרה שתושבים פה משלמים ארנונה גבוהה ולא מקבלים תמורה הוגנת בנושא הזה. את כולם.

אני פשוט יושב פה היום ורואה איך דברים השתנו פה בכמה חודשים. עלתה הצעה לסדר, סליחה, שאילתה של רמי פדלון, על עיתון אינדקס אני חושב, או שהוא עשה את זה במכתב שהוא הוציא, שזכה גם כן ללא מכרז. זה לא הפריע. עכשיו כשקמו עיתונים מתחרים, זה כן מפריע. והשיטה שבה התקשרו עם אינדקס היא לא שיטה שונה מאשר התקשרו עם ביאליק במרום. יתרה מכך, לאותו אדם שנהנה מעיתון אינדקס הוכיח רמי פדלון שמאות אלפי שקלים הועברו אליו ללא מכרז. זה לא הפריע. למה? כי בעיתון אינדקס, כנראה שלבעלים שלו יש 13 מתפקדים במפלגת העבודה ולאבי בלוך, אם אני זוכר נכון את שמו, הבעלים של בביאליק ובמרום אין.

אני רוצה להגיד לך דבר אחרון על הנושא של אביבית והמינוי, כי גם אני נשאלתי על כך רבות. לרמן, עוד דקה מספיקה לי. אני רואה שהגעתי ל-5, עוד דקה.

מר ישראל זינגר: קח. ודאי.

מר ליעד אילני: תראו, תבינו איזה גניבת דעת, איך מסמאים את עיני הציבור חודשיים במשהו שהוא אפילו לא רלוונטי. מי שמכיר את הנהלים בעניין הזה של משרד הפנים, יודע שמרגע שמוגש כתב אישום נגד ראש העירייה, מתכנסת ועדה שמחליטה האם להשעות אותו או לא להשעות אותו, ואז הממונה על המחוז מכנסת את חברי המועצה בתוך בין 3 שבועות לחודש,

עו"ד רועי ברזילי: אז אתה לא מכיר את הנהלים.

מר ליעד אילני: בסדר. אני לא מכיר את הנהלים.

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא מכיר את הנהלים. זה מה שאתה אומר, אז אתה לא מכיר את הנהלים.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו. לא להפריע לו.

מר ליעד אילני: בסדר גמור. אני רק בדקתי מה היה אצל רוכברגר ומה היה אצל לחיאני.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אתה יודע.

מר ליעד אילני: בסדר. אבל מה העניין? וזה האבסורד הכי גדול של תיאטרון הצביעות הפוליטי. אביבית, את לא ראויה להיות סגנית ראש עירייה, ממלאת מקום. אגב, אני אמרתי כל הזמן, גם כשרצו להדיח את רועי מוועדת המשנה לתכנון ובנייה כשהוא עוד היה בקואליציה, אמרתי גם אז שאני נמנע. כי איפה שיש מחלוקת בתוך הקואליציה – אני נמנע. זה לא מענייני התיאטרון הזה. אבל, מי למעשה, חבר המועצה רועי ברזילי או חבר המועצה אביהוא בן משה או חבר המועצה אדם קניגסברגר

רוצים שיהיה ממלא מקום ראש העיר? לגיטימי שלראש עיר יהיה ממלא מקום.

מר משה רווח: אתה תהיה.

מר ליעד אילני: משה רווח אתם לא רוצים. דוד מנחם אתם לא רוצים. אביבית אתם לא רוצים. אביהוא כן?

עו"ד רועי ברזילי: אני שמח שהעמדה שלנו קובעת.

מר ליעד אילני: אבל, סליחה, אל תפריע לי. אבל, העניין הוא פשוט מאד – חשב אביהוא בן משה, ואביהוא, זו לא ביקורת אישית, אתה יודע שאני מחבב אותך ברמה האישית, זה עניין ציבורי. אם ראש העירייה יודע שהוא יודע לקבל ביקורת ציבורית, זו ביקורת שלי. אני מסיים. אם אתה חושב שראש העירייה במצבו המשפטי לא ראוי להחליט מי יהיה ממלא המקום שלו,

עו"ד רועי ברזילי: לכל אחד 8 דקות?

מר ליעד אילני: למה אתה יושב איתו בקואליציה? חוץ מאשר 40 אלף שקל לחודש. תודה.

מר שמואל לרמן: יאללה, תודה. הנה, נגמר. אתה (אלי). אחרי זה דני, אתה רצית, לא? או שאני טועה?

מר ישראל זינגר: דני. דני.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס לנושא שעולה על סדר היום עכשיו בעקבות ההצעה לסדר של אדם.

מר ליעד אילני: עלות מעביד. למשלם הארנונה זה עלות מעביד.

עו"ד גלעד שריר: עלות מעביד היא קצת שונה מזה.

מר ליעד אילני: פלוס אופנוע לעוזר, פלוס,

מר דני גולדשטיין: הרבה יותר מ-40.

עו"ד גלעד שריר: אז אתם טועים.

מר שמואל לרמן: די. נושא הדיון הוא לא עלות מעביד של אביהוא. די, מספיק.

עו"ד גלעד שריר: יש לך בתקציב, תיכנס, זה סעיף ספציפי.

מר ליעד אילני: אני זוכר שליליאן ביקש רכב היברידי, ברזילי התפוצץ. על אופנוע לעוזר הוא לא מתפוצץ. תראו לאן הצביעות תוביל את המועצה הזאת.

עו"ד רועי ברזילי: מה? לא הקשבתי לך. אפשר עוד פעם?

מר שמואל לרמן: די. מספיק. זה לא חשוב.

מר אלי מוסרי: אני ברשות דיבור?

מר שמואל לרמן: דבר.

עו"ד גלעד שריר: כבר לקחו לך 2 דקות.

מר אלי מוסרי: לפני שבועיים שלחתי לראש העיר שאילתה וביקשתי בשאילתה הזאת לקבל ממנו מספרים על כל נושא של הפעילות של אגף שפ"ע שנים אחורה. התקשרו אלי מהלשכה של ראש העיר, מותר לו על פי חוק, והתשובה נדחתה לישיבה הבאה בעוד חודש אחרי החג.

מר ישראל זינגר: שתוכל לקבל את כל הנתונים. ברור.

מר אלי מוסרי: בסדר. בסדר. אבל בינתיים, כיוון שיש לי חברים טובים בעירייה, אז הם עזרו לי להציג בפניכם, חברי, מה שהתכוונתי לעשות בהצעה לסדר בתור מבוא, את הנתונים. ואני חושב שסך הכול הנתונים האלה, כמו שאני אוהב להגיד, חומר מחשבה לכולנו. תראו, זה 1, זה 2. לא רואים את זה, אבל אני אעזור לכם. אפשר פה לכבות את האור?

מר שמואל לרמן: כן. כן.

מר אלי מוסרי: זה מספיק חשוב. מצוין. יופי. תראו, מה שאני עשיתי, מה שאני מבקש מכם, מה שאני עשיתי, אדוני ראש העיר, אני אשמח שתישאר.

מר שמואל לרמן: די, מספיק לקשקש כבר.

מר אלי מוסרי: אתה מכיר את המספרים?

מר ישראל זינגר: כן.

מר אלי מוסרי: אז למה לא קיבלתי תשובה? למה חיכית חודש? אם אתה יודע את המספרים, למה לא העברת לי אותם?

מר ישראל זינגר: רציתי לבדוק את הפירוט פה.

מר אלי מוסרי: זה הפירוט. אז תראו, מה שאני עשיתי, לקחתי אחורה 7 שנים, עד 2010, כדי לבדוק מה קרה ב-7 השנים האחרונות. ותראו דבר מעניין, הוצאות השכר ב-2010 היו 58 מיליון שקל, הם עלו ב-10 מיליון שקל, 17%, לעומת 2017, 68 מיליון שקל. רבותי, זה עלות מעביד, זה עלויות כוללות הכול, עם כל הנלווים. לפעולות,

מר שמואל לרמן: רבותי, שקט, נו.

מר אלי מוסרי: משה בודאגה, אתה מפריע לי. ההוצאות לפעולות בשנת 2010 היו 44 מיליון שקל. 2010, כן, יש שנה כזאת, היו 44 מיליון שקל. והם עלו,

מר ליעד אילני: זה 7 השנים הטובות ו-7 השנים הרעות.

מר אלי מוסרי: ל-2017 – 32 מיליון שקל, תוספת של 73% לעומת ההוצאות שהיו בשנת 2017 – 76 מיליון שקל.

עכשיו תראו, ההוצאות לפעולות בשנת 2013, סוף עידן צבי בר, היו 61 מיליון שקל, הם עלו ב-15 מיליון שקל, כ-25% לעומת ההוצאות לפעולות בשנת 2017 שהם 76 מיליון שקל. אני רוצה פה להתעכב רגע. חבל פה שראש העיר לא נמצא. ואני אומר, חבל שפדלון לא פה.

עד שנת 2013 מחזיק התיק היה רמי פדלון, ראש העיר היה צבי בר. בפחות כסף היתה לנו עיר יותר נקיה. יותר כסף – רמת גן לא נקיה. זה הגידול בהוצאות. גם בשכר, גם בפעולות. זאת אומרת, אני לא מחפש כרגע אשמים ואני גם לא רוצה להיכנס כרגע לעלילה.

מר ליעד אילני: נתת מחמאה לפדלון עכשיו?

מר אלי מוסרי: כן, נתתי מחמאה לפדלון, כן. מה קרה?

מר שמואל לרמן: לא חשוב, ליעד, בחייך.

מר דני גולדשטיין: יש פה דברים נדירים – גם דיון, גם – בואו, תעצרו את זה, תדליקו את האור. אנחנו בחלום פה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, הכול ברור. מי שמכיר אותי יודע שאני מפרגן את מה שראוי לפרגן ואני מבקר את מה שראוי לבקר.

מר שמואל לרמן: יופי.

מר אלי מוסרי: זה תמיד אני עשיתי את זה. אז אני אומר לכם, תסתכלו טוב, תסתכלו על ההוצאות לפעולות, הפעולות – 25% תוספת ב-3 שנים. ואנחנו נמצאים היום במצב שההוצאות לפעולות הן 76 מיליון שקל ל-2017, דו"חות כספיים אחרונים שקיבלנו, העיר פחות נקיה. זה לא רק אני אומר, זה גם ראש העיר אומר. אני חושב שכל אחד מאיתנו צריך לשאול את עצמו את השאלה בדיון שיתקדם – לאיפה הולך הכסף? Follow the money אומרים. וזאת הבעיה הגדולה שלנו. משום שאם פה רוצים להקים צוות בדיקה בראשות מבקר העירייה, או צוות בדיקה מקצועי, צריך לבדוק האם ההשקעה שלנו, כספי הציבור, באגף שפ"ע ובכל מה שמתלווה אליו, משיג את התפוקות הנכונות על מנת שהעיר תהיה יותר נקיה. אלה הם המספרים. אפשר להתווכח איתי על המספרים, רבותי, המקורות – דו"חות כספיים. לא שום דבר אחר.

מר אדם קניגסברגר: אמת.

מר אלי מוסרי: אפשר להסתכל אחורה. אני רוצה רק לסיים בדבר אחד. אם יש נתון בעייתי, זה בדו"ח הכספי האחרון שנראה אותו היום, גרשון,

מר אדם קניגסברגר: נדבר עליו, אלי. נדבר עליו.

מר אלי מוסרי: שניה, אני רוצה רק להגיד משפט אחד. הדו"ח הכספי האחרון, יש לנו, בדו"ח יש פער בין התקציב שאושר לבין הביצוע

בפועל כ-10 מיליון שקל, 6% פחות. אני לא יודע באיזה אגף זה, לא יודע איזה מחלקה זאת, אבל זה תת, קוראים לזה תת ביצוע. צריך לשאול, בשכר אנחנו אפס, ויפה מאד, אבל בפעולות אנחנו פחות ב-6%. זאת אומרת, צריך לבדוק למה עיריית רמת-גן לא מימשה את הכספים שאושרו בתקציב. יש לכם כסף לפעולות. אם היה פחות בשכר הייתי אומר מילא, אבל בפעולות. מה זה הפעולות האלה? זה עוד תברואה וניקיון, ועוד תרבות, ועוד שירותים עבור הציבור. ברגע שיש כשל בנושא של פעולות, התקציב הוא בעייתי ומטריד. וגם הביצוע בהתאם.

וכאן אני בא לסיום דברי, אדוני יו"ר המועצה, תסלח לי משה רווח, זה מספיק חשוב, אצלי הכול על המסך, אני מדבר בין העיניים, בגובה העיניים, straight to the point. לסיכום, אני מצטרף למה שאמר גם ליעד,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> יודע אנגלית, יידיש, הכול, 'סחתיין'.

<u>מר אלי מוסרי:</u> רק לא עיראקית.

לסיכום, לא רוצה לגזול מהזמן של ה-5 דקות שלי, אני אומר משפט אחד לסיום – אותי מערכת היחסים הבין אישית בין מחזיק התיק לבין ראש העיר, ובין מחזיק התיק למנהל האגף, ובין מנהל האגף לבין ראש העיר, הם לא רלוונטיים. מה שרלוונטי זה רק דבר אחד – מה נעשה בכספי הציבור ואיך העיר נראית בנושא הזה שנקרא ניקיון העיר. תודה רבה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אחרי שני המדברים הקודמים, אני רוצה לדבר באמת על ניקיון העיר ממש, על איך שבאמת נראית העיר כשעוברים ברחובות. ואני חושב שכולנו מסתובבים ברחובות, בעיקר יוצא לי להסתובב ביום שבת ולראות, כי אז זה בולט הכי הרבה, שאתה מצפה כשבדיוק כשמסיימים את יום העסקים האחרון בשבוע ונכנסים לשבת, אז האחרונים עבדו וכבר יש פחות אנשים ברחובות אז יהיה פחות מלוכלך. ואז, מכניסת השבת לאורך כל השבת, אני רואה כמו בעיירות בדרום ארצות הברית כזה, שיש את השובל הזה של השיחים האלה שעפים ברוח, ככה זה רק עם זבל ולכלוך ופסולת. ובדיוק נגמר החורף והמים השקו את המדרכות, אז מתחילים לצמוח ענפים ליד העמודים של הקולונדות בבתים, וגם הם מתחילים להתפורר. הרחובות מלאים בפסולת. אתה הולך לאורך רחוב נגבה, אתה רואה עסקים ששומרים על קו אחיד של מוצרים שהם מוציאים החוצה, אתה רואה כאלה שיצאו מעבר לקולונדה ואתה אומר – איזה פקח עבר כאן ויכול היה לתת לזה דו"ח ולזה לא? או, למה הוא לא נתן

לשניהם דו"ח; בקיצור, משהו בעיר הזאת, מבחינת הניקיון, לא רקוב ברמת ההבנה אך צריך להיות, אלא ממש ברמת התודעה – גם התודעה האזרחית ולדעתי גם התודעה של אותם אנשים צריכים לתת את השירות הזה. יש לנו מוקדי או מה שנקרא מחוללי אשפה וזוהמה בעיר לאורך כל השנה ואנחנו לא מטפלים בזה. לפעמים אני הולך ואני רואה מנקי מדרכה, שהולכים ומנקים את המדרכה, אבל זבל שטיפה זז לכיוון החצר, הוא לא יאסוף את זה מחשש להיכנס חלילה 3-4 ס"מ לתוך החצר ולאסוף, כי בדיוק בעוד שעה תבוא רוח ותוציא את זה מהנקודה הזאת ליד הגדר של החצר ותוציא את זה החוצה. ואף אחד לא מטפל בזה. הוא לא יטפל בזה, כי הראש של אותם אנשים הוא כזה. גם בשבת, בערים אחרות שבהן יש מרכזים פעילים, ואנחנו מדברים על פעילות בשבת מפעם לפעם, ויש לנו קהילה די גדולה של עובדים שהם לא יהודים ואין שום מניעה להעסיק אותם בשבת, כן, אנחנו צריכים להפעיל שירותי ניקיון אינטנסיביים במהלך השבת. באזורים כמו מרום נווה, באזורים כמו ביאליק, באזורים שפעילים, שיש בהם בתי קפה פעילים, אזורים כמו הבורסה, אין שום מניעה להפעיל שירותי ניקיון בשבת.

ואני חושב שעצם זה שאנחנו עכשיו, עצם זה שהתקבלה ההצעה לסדר של אדם, שאני מנסה להזכיר, היא התחילה בקלקולים, בתקלות, היא הציגה שורה של תקלות, וההצעה התקבלה ללא קול ענות חלושה אפילו מכיוון הקואליציה. מכך אני מבין שבמשך 4 שנים הקואליציה מודה בכישלונה לטפל ולטפח ולשפר את שירותי הניקיון. בהקשר הזה אני חושב שאביהוא, הרבה בזכותו ובחוכמה, בהשוואה לאבי ליליאן שאמנם גילה גם את הכשלים ואת הבעיות, אבל אביהוא בחוכמה הצליח להביא את זה היום לדיון בפעם הראשונה, ואני מקווה שהדיון הזה גם יהפוך להיות אופרטיבי. אז כל אלה שמלגלגים וכל אלה שאומרים וכל אלה שזה, הנה, אנחנו נמצאים אן בדיון רציני, שכל אחד ואחד מאיתנו מדבר על הניקיון. ליעד שקדם לי דיבר כמעט על כל דבר חוץ מעל הניקיון, חוץ מעל הניקיון. היתה לו הזדמנות נהדרת לדבר על מה שבאמת מפריע לתושבים,

<u>מר ליעד אילני:</u> גיליתי שרק בחודש האחרון מלוכלך בימי ששי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מה שבאמת מפריע לתושבים, ולספר עד כמה הרחוב ו-

מר ליעד אילני: מי בקואליציה אחראי על הניקיון עד היום? מי בקואליציה שכשלה 4 שנים?

עו"ד רועי ברזילי: זו בדיוק הדוגמא שאני מנסה להצביע. אתה מחפש את האשם הקונקרטי, אתה לא מצליח להבין,

מר ליעד אילני: אחריות מיניסטריאלית.

עו"ד רועי ברזילי: אחריות מיניסטריאלית, בסדר.

מר שמואל לרמן: ליעד, מספיק.

מר ליעד אילני: כמו הכישלון של מחזיק תיק התשתיות 3 שנים. זה נקרא אחריות מיניסטריאלית, מה זאת אומרת?

מר שמואל לרמן: ליעד, מספיק, מספיק. ליעד, די.

מר ליעד אילני: כשיש טענות על התכנון והבנייה יורדים על אביבית. אביבית לא בסדר בתכנון ובנייה, לא ראש העיר. אבל בניקיון או בתשתיות – לא, זה ראש העיר.

עו"ד רועי ברזילי: תאמין לי, איזה מזל שבחרת על מי להגן. בסדר. היא לא צריכה את ההגנה שלך. היא דווקא היתה צריכה את ההגנה שלך בהצבעה ולא עשית את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תתעסק בעצמך.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אני מנסה להתעסק בעצמי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קשה.

מר אלי מוסרי: עוברים לפסים אישיים.

מר ליעד אילני: זה לא אישי. זה לא אישי.

מר שמואל לרמן: אלי צודק. ממש.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כשזה קשור אלי זה אישי. הכול אישי.

מר ישראל זינגר: זה לא שיעור טוב לדוברת החדשה.

מר אלי מוסרי: זה שיעור מצוין.

מר ליעד אילני: אלי, לדרוש אחריות מיניסטריאלית זה לא אישי.

עו"ד רועי ברזילי: אני בסך הכול ניסיתי להימנע מסיסמאות ולנסות להאשים באופן אישי או לא אישי. בסך הכול יש פה הצעה להקים ועדת חקירה שתחקורי את כל שירותי הניקיון. ואם היא תמצא שיש מקום להאשים את האחראי המיניסטריאלי כלשונך, אז היא תאשים את האחראי המיניסטריאלי. אבל אתה כבר האשמת אותו. בחרת כבר להאשים אותו.

מר ליעד אילני: גם אותו. לא רק אותו.

עו"ד רועי ברזילי: בחרת כבר להאשים אותו עוד לפני שניתנה,

מר ליעד אילני: ליעד, די. ליעד, עזוב אותו.

עו"ד רועי ברזילי: עוד לפני שבכלל מונתה הוועדה. אז אתה יודע מה, אני לא חושב שאתה באמת מעוניין שהעיר הזאת תהיה יותר נקיה. אתה מעוניין לעשות,

מר ליעד אילני: בטח. לא.

עו"ד רועי ברזילי: לתלות. עכשיו, אני אומר לך, קשוט עצמך לאחר שתקשוט באחרים. תבדוק רגע טוב טוב, טוב טוב, את ההתנהלות שלך הפרטית בנושא החוקי, שאתה כל היום מתהדר ואתה אומר שאני מכיר את החוק. כי אתה לא מכיר את החוק. אתה אפילו לא מכיר את החוק בהתנהלות שלך, ויהיו לך עוד הפתעות גדולות. אז תכיר את החוק.

מר שמואל לרמן: זהו? תודה. יופי, תודה רבה. אדם.

מר אדם קניגסברגר: ברשותכם, אני רוצה להעיר כמה הערות למה שנאמר פה. ראשית, בקשר למה שאמר חברי ליעד, בקשר לאביבית. אני לא פסלתי את אביבית אישית, לא אמרתי מילה נגדה, גם לא במועצה.

מר ליעד אילני: אדם, האם זה נכון,

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי.

מר ליעד אילני: האם זה נכון שהיה מו"מ למנות אותה,

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי. אל תפריע לי.

מר ליעד אילני: בתמורה להזזת שעות ועדת תכנון ובנייה לאחר הצהריים?

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי.

מר ליעד אילני: כן.

מר אדם קניגסברגר: אני לא הפרעתי לך.

מר ליעד אילני: כן, אנחנו נזיז את הוועדה לאחר הצהריים, אם תסכימי להזיז את זה לאחר הצהריים נתמוך בך.

מר ישראל זינגר: מה זה, הצעה מפריז?

מר אדם קניגסברגר: ממני שמעת הצעה כזאת?

מר ישראל זינגר: מפריז.

עו"ד רועי ברזילי: לא, כנראה שהיא אמרה את זה, אני לא יודע.

מר אדם קניגסברגר: על מה אתה מדבר?

מר ליעד אילני: תבדוק.

עו"ד רועי ברזילי: אתה יודע מה, עכשיו כשאתה מעלה את ההצעה הזאת, אתה יודע מה, אני מוכן לשקול אותה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חבר'ה, עברתם אלי? בוא אני אעבור אליך.

עו"ד רועי ברזילי: רגע, את מוכנה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוא אני אעבור אליך.

מר משה רווח: אביבית, אל תפריעי, יש פה מעניין.

מר שמואל לרמן: יש פה דברים מעניינים.

מר משה רווח: התחיל להיות מעניין.

מר ליעד אילני: יש הרבה דברים מעניינים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הכול מעניין.

עו"ד דוד מנחם: מעניין וחמור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה שקשור אלי מעניין.

מר ליעד אילני: המראה תמיד שמה בפניכם דברים מעניינים.

מר שמואל לרמן: על הכור בסוריה לא היו כאלה דברים מעניינים.

מר אדם קניגסברגר: ליעד, אני מבקש להעיר לך בנימוס על מה שאמרת, בסדר? אני לא פסלתי את אביבית בתור מ"מ, אני פסלתי את ראש העיר שהוא לא ראוי לבחור לעצמו מ"מ בגלל מצבו המשפטי. את זה אמרתי 5 פעמים. זה דבר אחד.

דבר שני – ההצעה שהעליתי היום היא הצעה, תקשיב טוב, היא הצעה שהיתה אמורה לעלות על ידי אריה מזרחי. מוסרי, נכון? אמרתי שההצעה שהייתי צריך להעלות היום היתה אמורה לעלות על ידי אריה מזרחי. משנבצר ממנו להעלות את ההצעה ולדאבוני רועי שכח לשלוח את ההצעה בזמן, לקחתי על עצמי את ההצעה הזאת. אני תומך בכל מילה שאמרת בנושא שאמר אריה מזרחי בנושא של שמר לגבי ההחלטה לגבי העניין של מבקר העיר. (מגיב לליעד) רגע, תן לי להמשיך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אם תספר את הסיפורים האלה, אז נאמין? די כבר, די, אז אתה אומר דברים. אז אתה אומר, אתה מספר סיפורים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, חבר'ה, סליחה, אני לא צריך עזרה, אני אסתדר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, אדם ברשות דיבור.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אסתדר. אין פה שום מניפולציה, הדברים מבחינתי נעשו ביושר. אמת, אנחנו בדקנו,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ישראל, נראה לי בהצעה הזאת אנחנו יכולים לשבת במעגל, לא אחד מול השני.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אם להצעה הזאת יהיה רוב, כשיתברר שכן, העלינו אותה. וזה לא מניפולציה, זו אפילו דרך לגיטימית ביותר.

ולעניין, אני אחזור על כמה משפטים שאמר רועי. העיר מאד מלוכלכת. התושבים מאד מתלוננים וראש העיר יודע והוא מתנצל הרבה פעמים על הלכלוך. השאלה היא – מדוע? יש סיבות שונות לעניין של הלכלוך. אחת הסיבות היא, ואני אגיד את זה בצורה של הנמכה, העבודה לא נעשית בכל הכוח ובכל הרצינות. כשהיה צבי בר, העובדים פחדו ממנו ועבדו כמו שצריך. היום מזלזלים בגלל שראש העיר הוא ברווז צולע. אז מזלזלים במצב ולא מנקים כמו שצריך. הם זורקים את הפחים, לא מכניסים אותם לחדר. באים, לוקחים, זורקים והולכים. כל הצורה הזאת לא עובדת. זה דבר אחד.

דבר שני, וזה לפי דעתי מחדל חינוכי, כמו שהצלחנו במדינה בנושא פרחי נוי וכך הלאה, גם בנושא הניקיון וגם בנושא המחזור, צריכים לעסוק בנושא חינוך. אי אפשר לדרוש מעובדי הציבור לעשות את כל העבודה כשהתושבים זורקים ולא מרימים את הקקי של הכלבים וכו' וכו'. זה כל הדברים.

עכשיו בקשר לעניין של מחזיק התיק. אני לא תומך של אביהוא לראשות העיר ואין לכם מה לדאוג. אני אומר רק את מה שאני רואה.

מר ישראל זינגר: לא להפריע.

מר אדם קניגסברגר: אני אומר רק את מה שאני רואה. אביהוא נותן מענה לתושבים, ואני הערתי את זה לראש העיר כשהוא הקים את האגף לשירות לקהילה, ואמרתי לו – אני לא מבין בשביל מה הקימו אגף נוסף כאשר התושבים לא פונים ל-109, לא פונים לאגף, אלא פונים לאביהוא. אמרתי לאביהוא ואני חוזר על זה, אמרתי לאביהוא ושתדעו, אמרתי – אביהוא, זה לא התפקיד שלך. יש ראש אגף, יש אגף שצריך לעשות את הדברים, מה פתאום פונים אליך? אתה צריך להפנות את עובדי השירות לנקות את הדברים? יש אגף, יש 109, שיפנו לשם. יחד עם זאת, כנראה שאין. כנראה שממשיכים לפנות לאביהוא.

אני, מה שטענתי ומה שאני מבקש, שתקום ועדה חיצונית של מומחים שיעמדו, שיהיו בראשה רואי חשבון, שיהיו שם עורכי דין חיצוניים, אם צריך, את זה אני משאיר להחלטה בסוף, אם צריך יועץ משפטי וכו', כדי שנבדוק את הנושא הזה בעיר כמו שצריך – מי אחראי לעניין? ואם יתברר שלאביהוא יש יד, במילא הוא כרגע, סליחה, על הגדר, אני לא יודע אם הוא יהיה בפנים או לא יהיה בפנים. אבל אם הוא אחראי, אז הוא צריך להסיק את המסקנות. אם ראש האגף אחראי, צריך להסיק את המסקנות כלפיו. וכו' וכו'. אי אפשר לתת לעיר להתנהל בצורה כזאת. 4 שנים של לכלוך ולפעמים זה מגעיל לעבור ברחובות. יש רחובות שבהם, הייתי אומר, אפילו הרחוב הכי יפה בעיר, שהוא ביאליק, יש שעות שבהן זו בושה. אני יודע, ראש העיר, אני יודע שאתה השקעת גם כספים וגם כוחות עבודה שינקו אפילו במוצאי שבת או ביום ששי אחרי העבודה, אני יודע. אבל בסופו של דבר זה פחות נקי ממה שהיה פעם. אז צריכים לבדוק את זה. אי אפשר לתת לעיר להמשיך להתנהל בצורה כזאת.

ולכן, אני הייתי מבקש, ניתן את זכות הדיבור לאביהוא, שיסכם או משהו כזה, הייתי מבקש שהיום נחליט מה אופי הוועדה, איזה דברים. הצעתי, אחד הדברים שאני מציע גם עכשיו – להפריד בין האכיפה לאגף. לא יכול להיות שאגף שפ"ע שלא עושה את עבודתו, הפקחים בודקים אותו. הפקחים צריכים להיות אצל אגף,

מר ישראל זינגר: הם אצל שומרוני. הם שם.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, הפקחים של ה-שפ"ע ושל רישוי עסקים, כולם צריכים להיות, גם של שפ"ע.

מר ישראל זינגר: טוב, תסיים ואני אענה. אני אדבר. סיימת?

מר אדם קניגסברגר: רגע. אני אומר, גם אמרתי לך פעם, גם אם לא כל ההצעות שלי נכונות וגם,

מר ישראל זינגר: רגע, סיימת? אני רוצה לענות, כי אמרת עובדות לא נכונות.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, תן לי.

מר ישראל זינגר: לא, אני רוצה לענות.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מפריע לך לענות. תן לי לסיים.

מר ישראל זינגר: 100%.

מר אדם קניגסברגר: אני אחזור ואומר, אני חושב שצריך להפריד את האכיפה מהאגפים, והאכיפה צריכה גם להתבצע על ידי האגף המשפטי. בשנים האחרונות, אני מצטער, היו שנים ששום דבר לא הגיע לאגף המשפטי, לא היו תביעות, אפס תביעות היו. המבקר יודע מזה. ואני מאד מבקש, בואו ניקח את העניין הזה בחצי שנה האחרונה לקראת הבחירות, שהעיר תהיה קצת יותר נקיה.

מר ישראל זינגר: תודה. טוב, קודם כל כמה עובדות. העיר, מאז שכולנו נבחרנו, היא יותר נקיה. אני אגיד לך למה, עובדות ולא מהומות ולא פייסבוק וכך הלאה, ונכון שכל אחד זכותו ושהוא מתלונן זה ה-100%. עובדתית ניקו 3 פעמים בשבוע את הרחובות ומאז מנקים 5 או 6 פעמים.

זאת אומרת, אין ספק. מדוע הנראות נראית פחות? בואו לא נשכח שחלק, וחלק גדול זה מהיתרים שניתנו, וגם אתה הסכמת, לפני שאנחנו הגענו לכאן, זה לא רק הנייר שברחוב, הצואה של הכלבים שבהחלט זאת האחריות שלנו, אני אומר את זה תמיד, אבל גם תרבות התושבים, אם כי כמובן לא מתחמקים מזה, זה גם עניין של חינוך ועל זה הסכמנו לא פעם. כמו שיש אגפים אחרים ששינינו בהרבה, פה שינינו, אבל לא מספיק. בהיעדר שני דברים מפריעים בנראות, והביטוי הוא שהעיר, אפשר לקרוא לזה לא אסתטית, לא נקיה מספיק. נעשית הרבה יותר עבודה בנושא של שפ"ע פרופר מה שאנחנו יודעים, עובדתית מספרית נעשית הרבה יותר. יש מקומות שעדיין לא, אבל נעשית הרבה יותר.

הנושא של הרבה אתרי בנייה, שגם שם יש אכיפה, זה על ידי אגף אחר, על ידי אגף הנדסה, הפיקוח על ההנדסה, גם שם נעשו דברים, גם אצל שומרוני נתנו לפקחים אפשרות, כלומר, שכללנו את הנושא, אפשרנו לכמה פקחים להיות לא רק לנושא אחד אחראים אלא יותר כוללים.

<u>מר ליעד אילני:</u> רב תכליתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רב תכליתי, נכון, רב תכליתי. וזה אחד הדברים שהנראות נראית גם אם ינקו, בוא נגיד, את הדברים הרגילים שנקראים ב-שפ"ע בניקיון. זה דבר אחד. דבר שני, שעדיין, אמנם כמו ברוב הערים, אבל עדיין לא הצלחנו, זו תוכנית שעוד לא הגענו אליה, אפילו לא לפיילוט, בנושא של הוצאת הפחים מהמדרכות. כלומר, אם לא היו או היו הרבה פחות אתרי בנייה ואם חלק גדול מהפחים, עם המחזור, שמצד אחד זה צל"ש לתושבים שממחזרים הרבה, יש ערים שהתייאשו ואמרו – לא כתום, לא כחול, אלא רק זה – אז העיר היתה נראית בנראות יותר נקיה.

לסיכום אני טוען שעובדת ה-שפ"ע, אני לא אומר, אני אומר שאני לא מרוצה מזה, אמרתי את זה היום, אמרתי את בהתחלה, אבל לומר שפעם, אני לא רוצה להתייחס לביטויים, אני לא נעלב גם מזה, שהיה יותר, פוחדים, העובדות מראות שמאז שכולנו נכנסנו יש יותר השתדלות ויותר תוצאות בניקיון, מה שקוראים ניקיון פרופר.

לגבי בדיקה של כל נושא, גם של זה, לא היתה לי התנגדות וגם עכשיו אין לי התנגדות, ואני מתעלם מכל, היו פה הרבה הערות אישיות על אנשים שהם עובדי עירייה ואנשים שהם לא עובדי עירייה, את זה אפשר לעשות בהחלט בכל תיק וכך הלאה, זו זכות כל אחד. אבל, לא נשכח, שאלתי מקודם ולא פעם ראשונה את מבקר העירייה, מבקר העירייה שעושה

בהחלט עבודה שונה וטובה מהמבקרים הקודמים, זה כל הותיקים יודעים וגם מי שלא שמע, התייחס גם לנושא זה, ולמעשה ציין, לא מספיק אבל ציין, לא שלא מספיק, ציין שיש תיקונים, יש שיפורים בכל הנושאים, ציין נושאים שלא טופלו נכון ולא נעשו נכון באגפים שונים, גם בנושא של שפ"ע. לכן, אחד הדברים שאני חושב שמן הראוי לעשות, הרי פה לדבר האם בוועדה, אין לי התנגדות לבדוק כל נושא, אנחנו ממילא עושים, אם נלך, אני חושב שעקרונית בדיקה של הנושא הזה היא תמיד טובה, להיפך, היא גם אני חושב עוזרת לי, עוזרת לנו, זה נכון. לא רק מי שאחראי ישירות או לא על התיק. ולכן אחת הדרכים, שאלתי את המבקר, הוא אומר, בהמשך בדיקת מעקב לגבי זה, כאשר בעצם הוא משתמש, זו בדיוק הנקודה, הרי איך הוא מבקר? הוא לוקח רואה חשבון, עורכי דין, הוא לוקח בעלי מקצוע אובייקטיביים, אתה גם שותף לזה ציינת,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. כן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ולכן, בדיקה, דני, אני צודק שבדיקת המשך, אם נושא מסוים מועצת העיר אינה מרוצה, זה לא הנושא היחידי שהיה או שיהיה, יכולה לדרוש לשים גם אם כבר היה כנושא לבדיקה מעמיקה נוספת בנושאים ספציפיים?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ראש העיר יכול לבקש בקשה, אבל הוא כבר ביקש.

<u>מר ליעד אילני:</u> ראש העיר יכול לבקש כמה שהוא רוצה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא משנה. אין לי פה התנגדות. כלומר, אני יכול ליישם את בקשתך. זה מה שרציתי להגיד. אבל בכל אופן, אני חושב שחבל, ולכן לא אמרתי, חבל לשרבב דברים שנאמרו. כולנו רוצים, כל אחד בתפקידו, כולנו רוצים שיהיה הרבה יותר טוב בהרבה נושאים שבנו בהם, גם בנושא הזה, שהנראות שלו היא יותר גדולה, לכן יותר מדברים. אז בואו נראה מה יהיה הלאה. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה, אני אעיר הערה אחת. ראשית, מבקר העיר עשה עבודה נאמנה ב-2014, אבל מי שאחראי על הביצוע, על היישום של הביקורת זה או כבודו או המנכ"ל – לא נעשה כלום בנושא. לא פורסם, גם בתיקון ליקויים לא נאמר. חברות ההובלה המשיכו לעבוד וזכו במכרזים.

מר ישראל זינגר: לכן ציינתי, אז ציינתי את הפיתרון, הבנתי מה שאתה אומר.

מר אדם קניגסברגר: רגע. זאת אומרת, שהדרך הזאת כנראה מיצתה את עצמה. עכשיו, תן לי להגיד עוד דבר. אנחנו גם מבקשים שהוועדה, ועדת המומחים הזאת שאנחנו נחליט מה היקפה, הוועדה הזאת תחליט על תאריך היישום. לא יכול להיות שאנחנו נחכה,

מר ישראל זינגר: המלצות קודם.

מר אדם קניגסברגר: המלצותיה.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אדם קניגסברגר: מבקר העיר יש לו סדר עבודה קבוע, יש לו זמן, גם כתוב בחוק כמה זמן הוא צריך להגיש והוא מגיש בסדר גמור. הנה, הוא הגיש לנו עכשיו חלק מהדו"ח לשנת 2017.

מר ישראל זינגר: טוב, אני מבין כבר שבסוף יהיה ויכוח רק איזה סוג ועדה. הבנתי. מי עוד לא דיבר, חברים? רמי.

מר רמי פדלון: תראו, לי יש בעיה שהנושא הזה עולה על רק של בעיות אישיות. הנושא של העיר חשוב, ניקיון העיר הוא חשוב בעיר והנושא הזה הוא בהחלט אחד הדברים הכי חשובים שיש לתושבי העיר. הייתי שמח שהיינו מגיעים לנושא הזה לא על רקע של פוליטיקה ועל רקע של בעיות אישיות, אלא על רקע של באמת דאגה לניקיון העיר. זה לא

מריח ככה לצערי הרב וזה מה שקשה לי עם הדיון של היום. אני בעד, בפירוש,

מר אדם קניגסברגר: לא היית בכל הישיבה.

מר רמי פדלון: אני, אדם, אני מכיר את הנושא, תאמין לי שאני מכיר אותו טוב, אני גם מכיר את הדברים שמאחורי הקלעים.

מר ישראל זינגר: הוא גם היה מחזיק התיק פעם.

מר רמי פדלון: ואני חושב, שוב, שנושא של ניקיון העיר הוא בהחלט נושא חשוב, הוא קריטי, צריך להשקיע בו. זה לא פשוט. זה האגף הכי קשה בעיר.

מר דני גולדשטיין: האגף הכי מלוכלך. תרתי משמע, כי גם זה כבר לכלוך. סתם. סתם.

מר רמי פדלון: תקשיבו, זה האגף באמת הכי קשה בעיר. זה לא אגף קל והניקיון הוא גם חלק, אני יכול להגיד לכם שניקיון זה גם חלק מתרבות של תושבים, זה לא רק תרבות המנקים או היערכות המנקים, זה לפעמים גם תרבות התושבים וחינוך של תושבים. והנושא הזה הוא באמת נושא מאד מורכב ומאד בעייתי. ואני אגיד אפילו עוד משפט – קשה גם להצליח בו. כי כמה שאתה מנקה וכמה שאתה משקיע, תמיד יכול להיות איזה מקום כזה או אחר שהוא לא בדיוק נקי ויש עם זה בעיות וטענות, בצדק, ואנחנו צריכים באמת לעשות את המקסימום. אני חושב שעשו בקדנציה הזו, אני אומר את זה לזכותו של אביהוא, אני חושב שעשו כמה דברים של הגברת פיקוח, כי זה חלק מהדברים, הבעיה גם זה לפעמים פיקוח והרתעה של תושבים מללכלך ועוד סדרים כאלה ואחרים של ניקיון, ששיפרו את המצב שהיה בתקופה שאני החזקתי את התיק. אבל עדיין אני חושב שהנושא הזה, אם היה מגיע לסדר היום הציבורי שלנו מתוך דאגה לעיר, הייתי מרגיש הרבה יותר טוב מאשר הוא מגיע על רקע של בעיות פוליטיות אישיות כאלה ואחרות. תודה.

מר דני גולדשטיין: שמוליק, אני יכול מילה? קודם כל, אני רוצה לברך את אביהוא, שבזכותו ואך ורק בזכותו מתנהל זו פעם ראשונה בקדנציה הזאת דיון. אז באמת מגיעה לך תודה על זה. אם לא אתה, לא היה מתקיים דיון פה. זה או עצוב או מצחיק, אבל זאת המציאות, שאם לא כך, וניתנה פה דוגמא שניתן פה לנהל כן דיון ברמה, שכל אחד ואחד יכול להביע את דעתו לכאן ולכאן. שוב אנחנו עוסקים בפוליטיקה קטנה ומלוכלכת, שאם לא מגיעים לרמה של עימותים כאלה כמו שחווינו השבוע בין ראש העיר לסגנו, פשוט סותמים לנו את הפיות ולא לנותנים לנו את האפשרות לבטא את הדברים שלנו.

אני הקשבתי לראש העירייה. ישראל, כל מה שאמרת, אני חושב שאתה חושב בעצמך שזה פתיר. כל נושאי הלכלוך שאתם מדברים עליהם, אם זה נושא של הכלבים, נושא של אתרי הבנייה, נושא של הפחים של ההפרדה – הכול פתיר והכול אך ורק בידיים שלך. אם אתה מעלה את הבעיות ואתה לא פותר אותן, אז אל מי אנחנו יכולים לבוא בטענות? רק לך. זה שליליאן החזיק את התיק, אביהוא החזיק את התיק, אני חושב שהם בסופו של דבר מנהלים את המדיניות שראש העיר קובע את המדיניות. ואני, שוב, חושב שהכול בידיים שלך, טוב ולרע. ופה זה בעיקר לרע, כי אנחנו לא רואים את השינוי. אם הושקע פי 3 ממה שהושקע בתקופה של צבי בר, בפירוש אנחנו לא רואים את הפער של ההשקעה הכספית מכספי ציבור שהושקע.

ושוב, אני מודה על זה שניהלנו דיון פה ואני חושב שזה יכול להוות לעצמך דוגמא לעתיד שאנחנו יכולים אכן לנהל דיונים פה. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: אביבית ואביהוא אחרון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני חושבת, קודם כל, תמיד יש מה לשפר. וניקיון זה דבר לא פשוט, כי יש אזורים כמו שכונות מסוימות שהן יותר נקיות, כי יש בהן הרבה פחות פעילות והרבה פחות עוברים שם, כמו מרכז העיר שזה האזור הכי בולט וזה לא פשוט להתמודד, במיוחד עם האגף הזה. יש הרבה מה לשפר, אבל אני כן חושבת שב-4.5 השנים האלה כן נעשו מהלכים וכן יש שינוי וכן הוסיפו אכיפה וכן הגבירו את הניקיון, וזה הרבה בזכות אביהוא שישב שם, וגם ובעיקר מנהל אגף שפ"ע. ואני חושבת שעכשיו, ראש העיר, שאתה לקחת את זה לידיים שלך, זה מהלך נכון,

מר ישראל זינגר: לא לקחתי, בואי נתקן, התיק, בוא נעשה רגע סדר להזים את כל השמועות וכך הלאה. לפני כחצי שנה, אני יכול להגיד, אביהוא? לפני כחצי שנה, עובדה שכולם קוראים פייסבוק, פנה אלי

אביהוא וביקש מסיבות אלה או אחרות להשתחרר מהתיק. לא הסכמתי. ורק לאחרונה אכן הסכמתי. ולמעשה ביקשתי מאותו רגע מהמנכ"ל להפעיל פיקוח יותר צמוד, כי כמו שאני אומר ולא רק פה, גם במפגשים האלה עם תושבים בודדים או עם קבוצות של תושבים, העיר לא מספיק נקיה לדעתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סבבה. אז נמשיך כך. ביקש לצאת מהתיק או נקרא לזה כך.

מר ישראל זינגר: לא נקרא לזה. זה כך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני יכולה להגיד את עמדתי האישית, שההתנהלות דרך הפייסבוק לא מקובלת עלי. ואם יש הערות ויש לך איזו שהיא ביקורת כלפי ראש העיר, מנכ"לו, מנהל אגף שפע, זה בטח לא המקום לבוא ולהציג בצורה כזאת ולעשות סוג של שיימינג, ומבחינתי זה מחוץ לגבול. מצטערת, לא יכולה לכבד הליכים כאלה. אני אומרת את זה וזו לא פעם ראשונה, לדעתי זו סוג של פוליטיקה, סוג של לנסות לקושש קולות. ואני חושבת שזו גם התנערות מאחריות.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אתה אחרון רצית?

מר אביהוא בן משה: אני אשמח. ודווקא אני אשמח להשיב דווקא על סוף דבריה, על הסייפא של דברי אביבית, ואני אשמח לענות גם למשנה לראש העיר שקרא לי בעיתונות - הטבע השני שלי בפייסבוק. בוא נאמר את האמת,

מר ליעד אילני: ה-מה?

מר אביהוא בן משה: הטבע השני שלי זה בפייסבוק, התגובות שלי שם. אבל את זה אני כבר אשאיר למי שלא קרא את העיתון, שיקרא אותו אולי בסוף השבוע הקרוב.

אני לא מעלה דברים לפייסבוק סתם כך. שבועיים העיר הזו, שבועיים, פחים כתומים היו זרוקים ברחובות, מפוצצים באריזות מחזור. ובמשך

שבוע ראשון כולנו יכול לספוג את זה כי בשבוע הראשון עדיין לא רואים את זה, כי אחת ל-10 ימים מתפנים הפחים הכתומים. אז יכולנו כולנו לסבול איזה שהוא מהלך דרמאטי שקרה בעיר הזו. אף אחד מהנוכחים פה, כולל אנוכי כמחזיק התיק, ותיכף אני דבר על מה שדיברת, ליעד, לגבי מחזיק התיק, מה תפקידו ומה המשמעויות שלו, אף אחד לא ידע ולא עודכן שמישהו בר סמכא באגף שפ"ע פיטר או נפרד לשלום, אני לא יודע באיזו טרמינולוגיה להשתמש, את הקבלן, הקבלן שמפנה את הפחים הכתומים. ואז רץ לו אץ לו אותו אדם שפיטר וניסה להביא את הקבלן שב-15 למרץ היה אמור להיכנס. ו'סחבק', אביבית היקרה, במשך שבוע ימים, שבוע ימים מאז שאני גיליתי את הדבר הזה, החל מפגישה עם ראש העיר ביום ראשון ב-1 בצהריים לאחר שהיתה פגישה עם אמנון בוץ, ובשעה 3:30 עם אודי, מנהל מחלקת מדיה ותקשורת, בנושא של הפייסבוק. ויום שני, ואחרי זה ביום שלישי בבוקר מייל ב-6:45 מתועד, בבוקר, אני כותב את זה לראש העיר ולכל הצוותים המקצועיים, ואני מזהיר ואומר להם – לפני שזה יגיע לתקשורת ולפייסבוק. ובאותו יום, ב-6 בערב, כשאני נמצא באילת, מרים טלפון גם למנהלת אגף קשרי קהילה וגם למנכ"ל בשעה 6 בערב, ומבקש, מתריע שזה הולך ומחמיר הדבר הזה, ולא מדבר על זה עם איש, אף אחד לא יודע, לא בפייסבוק, בשום מקום, אף אחד לא יודע, רק אנשי ההנהלה הבכירה ידעו על הדבר הזה. ומבטיחים לי ומספרים לי. וגם ביום רביעי מספרים לי אותם סיפורים וגם בחמישי מספרים לי אותם סיפורים וגם בששי מספרים לי אותם סיפורים, שהכול בסדר, הכול יפונה. ושום דבר לא התפנה, אביבית, שום דבר. שבוע ימים. שבוע ימים לא פונה שום דבר, שום פח כתום.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> היית באילת עם מנהל אגף שפ"ע, לא?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא, שום דבר. היינו בהשתלמות מקצועית.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> הוא היה לידך.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> היה לידי. תיכף נדבר על הדבר הזה. אם את רוצה למשוך אותי בדיבור אני גם אתייחס לזה, אין שום בעיה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע לו. לא להפריע למי שמדבר.

מר אביהוא בן משה: שום בעיה. וביום ששי בצהריים, כשאני יוצאת לרחובות העיר ואני רואה פחים מפוצצים לשבת, לסוף השבוע, מפוצצים, ומסתבר שלקבלן שנבחר, רבותי, אין משאיות. אין משאיות. היתה לו משאית אחת אולי. וביקשתי מכולם, אני לא רוצה להזכיר פה שמות כי כבר היה לי מאבק על הדבר הזה, ביקשתי מכולם שלפחות יפנו את זה במשאיות של העירייה. אבל שום דבר לא נעשה.

אז אני רוצה לשאול אותך שאלה, אביבית, לו היה מצב שאת היית פונה למהנדסת העיר באיזו שהיא בקשה, איזו שהיא דרישה, והיית מבקשת ממנה לבצע איזה שהוא משהו והיא לא היתה עושה, מה היית עושה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש ראש עיר. יש ראש עיר, הוא יושב פה, ואתה הסגן שלו.

גב' אדוה פולק: סליחה, עולה על דעתך שהיא היתה כותבת על זה בפייסבוק?

מר אביהוא בן משה: בוודאי. בוודאי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, הפייסבוק פתר את הבעיות? יש פה ראש עיר. את זה אתה לא מבין. יש מוקד 109 וגם את זה אתה לא מבין.

מר אביהוא בן משה: אדוה, אדוה, ... אבל אני בזכות דיבור. אני בזכות דיבור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ... באופן אישי. מתנצלת, ראש העיר יושב פה. כשאתה תהיה ראש העיר תעשה מה שאתה רוצה.

מר אביהוא בן משה: אני בזכות דיבור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זו עמדתי.

מר אלי מוסרי: אנחנו לא מפריעים לכם. אנחנו לא מפריעים לכם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא שאל אותי שאלה.

מר שמואל לרמן: אביבית, די.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הפייסבוק לא יענה לך. ראש העיר יענה לך. ואם אתה לא מאמין בראש העיר – אז תתפטר.

מר שמואל לרמן: זו היתה שאלה רטורית.

גב' אדוה פולק: ... לנהל את האנשים ש- -

מר אביהוא בן משה: ברור, ברור. אדוה, המנהלת הבכירה אדוה. תעשי לי טובה.

גב' אדוה פולק: נכון, מנהלת יותר בכיר ממך.

מר אביהוא בן משה: שבי בשקט, שבי בשקט, אדוה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היא לא תשב בשקט.

מר אביהוא בן משה: שבי בשקט. שבי בשקט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אם לא נאה לך, אם ראש העיר לא אמון בפניך – תתפטר. אל תנהל איתנו דיונים בפייסבוק. לא איתי, לא עם צחי, לא עם אף אחד מאיתנו.

מר שמואל לרמן: את לא מוקלטת. אני ניתקתי את המיקרופונים. אביבית, די. אדוה, די גם את.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רבותי, אני עושה הפסקה של 5 דקות, תריבו עם מי שאתם רוצים. לא פה. אני ממש מתבייש במה שקורה פה. תריבו עם מי שאתם רוצים עכשיו 5 דקות. 5 דקות יש לכם לריב עם מי שאתם רוצים. אין, נגמר הריב. 5 דקות. ב-20:03 חוזרים. 5 דקות, עד 20:03. השתגעו לגמרי.

*** ה פ ס ק ה ***

מר שמואל לרמן: דברו.

מר אביהוא בן משה: אני רק רוצה שלא ישתמע, קודם כל, אני מתנצל, אדוה, אם אמרתי דברים שפגעו בך, וגם באביבית, זאת לא היתה הכוונה בדברים מקודם. אז קבלו את התנצלותי, אני התנצלתי בפורום שאמרתי את הדברים.

אני רוצה להגיד רק שני דברים: אחד – יש לי אמון מלא מאד בעובדי אגף שפ"ע, שחס ושלום לא ישתמע, איזו שהיא אמירה שיכולה להשתמע כאילו עובדי האגף שקורעים את עצמם, היום ישבתי לאכול ארוחת צהריים באיזה שהוא מקום וראיתי אותם פשוט בחום הגדול של 2 בצהריים מפנים את האשפה ברחובות העיר, ואני מעריך אותם, מוקיר אותם ואוהב אותם, ודברי לא כוונו אליהם. אני מצדיע להם על מה שהם עושים לאורך כל ימות השנה, זו לא ביקורת עליהם. אני סמוך ובטוח שמבקר העירייה יקבל על עצמו לעשות בדיקה באגף שפ"ע ותיכף אני מניח שראש העיר יציע את זה, ואני סמוך ובטוח שהדברים שאתה תעשה יהיו דברים שבאמת יעזרו לנו, כי בסופו של דבר,

מר ליעד אילני: אביהוא, סליחה, הוא אומר אבל שזה לא אפשרי.

מר אביהוא בן משה: דקה, דקה, דקה. כי בסופו של דבר המטרה של כולנו פה, מעבר לאמוציות ולקולות ולטונים שהגענו אליהם, שהעיר הזו תהיה נקיה. ולכן, הצלחתך היא הצלחתנו. תודה.

מר אדם קניגסברגר: אתה רוצה לחזור רגע על המשפט האחרון? אני מתנצל שלא הייתי. כי שמעתי הצעה.

מר אביהוא בן משה: הצלחתנו זו הצלחתו. תודה.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא לזה, את העניין של,

מר אביהוא בן משה: כל השאר תסתכל לבד בפרוטוקול.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תעבור על ההקלטה.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה לתת לך הזדמנות להגיד עוד משפט.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה רוצה להציע הצעת החלטה? גם לי יש הצעת החלטה. אתה רוצה לשמוע את שלי קודם?

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר שמואל לרמן: יופי. אולי שלי מספיק טובה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מתווכח. אני רוצה לשמוע ואחר כך, מכל מלמדי השכלתי.

מר שמואל לרמן: בשמחה. בטוח.

ראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה מעמיקה את נושא שפ"ע במספר נושאים ומבקר העירייה יגיש את מסקנותיו תוך 3 חודשים.

מקובל? אתה רוצה לחשוב?

מר אדם קניגסברגר: לא, אני רוצה לשמוע עוד הצעה. רועי, לך יש הצעה?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר שמואל לרמן: תציע. זו הצעה אחת. הצעה שניה, אחרי זה נצביע על כל אחת מההצעות.

מר אדם קניגסברגר: בסדר גמור.

עו"ד רועי ברזילי: ברשותכם, הצעה קצת פחות אמורפית, עם קצת יותר הבנה מה,

מר שמואל לרמן: אני ארשום. תרשמו גם אתם שם במזכירות.

עו"ד רועי ברזילי: עם שאלת מחקר, בוא נגיד,

מר שמואל לרמן: תגיד מה שאתה רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: שהמבקר יידע לאן הוא הולך, לא סתם.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. תגיד.

עו"ד רועי ברזילי: מועצת העיר מחליטה להקים ועדת בדיקה להתנהלות שירותי הניקיון,

מר שמואל לרמן: אני צריך לכתוב. אני אחרי זה צריך להקריא את זה.

עו"ד רועי ברזילי: טיאוט רחובות ופינוי גזם וגרוטאות. בוועדה יהיו חברים שני נציגי מועצת העיר, קואליציה ואופוזיציה. ועדת הבדיקה תגיש את ממצאיה למליאת מועצת העיר עד ליום 1.6.2018,

מר שמואל לרמן: עד למועצת העיר בחודש יוני, שיהיה לך לעניין, בסדר? עד למועצת העיר בחודש יוני.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

מר אדם קניגסברגר: זה שלושה חודשים.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, לא סיימתי.

מר שמואל לרמן: מתי שתהיה המועצה.

עו"ד רועי ברזילי: זה קשור למה שאמרת – בעקבות המסקנות תקיים מועצת העיר דיון,

מר שמואל לרמן: על המסקנות.

עו"ד רועי ברזילי: כן. והנושא השני בהקשר הזה – מועצת העיר מחליטה להעביר את מחלקת רישוי העסקים מאגף שפ"ע לאגף ביטחון ואכיפה.

מר ליעד אילני: מה זה רלוונטי?

מר רמי פדלון: אני מחזיק התיק. אני לא רוצה את זה. מה אתה רוצה ממני? עזוב אותי.

מר אלי מוסרי: שני חברי מועצה זה צוות הבדיקה? זה מה שאמרת.

מר ישראל זינגר: עזוב, בוא נצביע.

מר אלי מוסרי: לא, לא, שניה, אני רוצה להבין, שניה, שניה.

מר איצ'ה שחם: שמוליק, זה מה שאומרים, בהזדמנות זו כשמספידים את ויצמן מזכירים את אוסישקין.

מר אלי מוסרי: מאיפה לנו יש, סליחה, עם כל הכבוד? זה לא רציני.

מר רמי פדלון: אבל, רועי, כבר לא צריך ועדה, כבר קבעת מה יחליטו. בהצעה הזאת כבר קבעת מה תחליט הוועדה, לא?

מר ליעד אילני: רגע, שוב, מה ההצעה של לרמן? לרמן, תחזור על ההצעה שלך.

מר ישראל זינגר: הוא יקריא כל הצעה ונצביע.

עו"ד רועי ברזילי: בצירוף עורך דין.

מר שמואל לרמן: בצירוף עורך דין, אין בעיה. מה עוד? אפשר משהו ז'בוטינסקי, בגין להכניס?

מר ליעד אילני: לא רק עורך דין ורואה חשבון, תביא מנהל אגף מעירייה אחרת, מנהל אגף שפ"ע מעירייה אחרת שיחווה את דעתו.

מר שמואל לרמן: עורך דין ורואה חשבון. יופי, גמרנו? אני מקריא, זה כל כך ארוך.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני הייתי מבקש רק, ברשותך, לבקש מרועי להוריד את העניין של ההחלטות.

מר שמואל לרמן: זה שלו.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. מותר לנו להציע הצעות כמה שרוצים.

מר ליעד אילני: אפשר עוד הצעה?

מר שמואל לרמן: עוד הצעה.

עו"ד רועי ברזילי: קח את ההצעה שלי, זה בסדר התיקון. אין לי בעיה, אני מקבל את התיקון.

מר שמואל לרמן: מה?

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני אומר דבר כזה, בואו לא נחליט במקום הוועדה.

מר שמואל לרמן: זה שלו. אתה רוצה – אני אתן לך אחר.

מר אדם קניגסברגר: תן לנו לנהל את הדיון באופוזיציה שלנו. אני מבקש להוריד את השורה הזאת.

מר שמואל לרמן: איזה שורה?

מר אדם קניגסברגר: את העניין הזה שהוא מציע להעביר.

מר ליעד אילני: אדם, אז תציע הצעה בנפרד.

מר שמואל לרמן: בלי רישוי עסקים? בלי להעביר את רישוי עסקים?

מר אדם קניגסברגר: זה הוועדה תחליט.

מר שמואל לרמן: זה הוועדה. בבקשה. רועי, בסדר? למחוק.

מר אביהוא בן משה: איצ'ה, זו הצעה של אדם, לא של רועי.

מר אלי מוסרי: אין לו הצעה.

מר שמואל לרמן: אני הורדתי את הנושא של רישוי עסקים. משהו עוד? רבותי, אני מקריא את שתי ההצעות, כל אחד מצביע על ההצעה שנראית לו יותר מתאימה.

מר ליעד אילני: רגע, לא, שמוליק, שמוליק,

מר רמי פדלון: רגע, שמוליק, גם אני רוצה להציע הצעה.

מר ליעד אילני: קח בחשבון רק את ההמלצה שלי, להוסיף, לפנות למנהל אגף שפ"ע מעירייה אחרת או למנכ"ל עירייה אחרת, שיצטרפו גם לוועדה ויחוו את דעתם, כמו בוועדת מכרזים.

עו"ד רועי ברזילי: אני מקבל את זה, בסדר? אני מקבל את זה.

מר רמי פדלון: אני מציע להעביר את המוזיאונים ל-שפ"ע.

מר דני גולדשטיין: למה צריכים להיות חברי מועצה? מה ההשכלה של חברי מועצה?

מר ליעד אילני: נכון. לא צריך להכניס פוליטיקה.

מר דני גולדשטיין: למה להכניס פוליטיקה? מה הידע שלך או שלי או של מישהו פה בנושא של חקירות כאלה? בלי חברי מועצה.

מר שמואל לרמן: אתם רוצים להחליט?

עו"ד רועי ברזילי: החלטנו. זהו.

מר ליעד אילני: אני יכול הצעה גם כן? אני מבקש הצעה.

עו"ד רועי ברזילי: זה מה שהסכמתי. מעבר לזה אני לא מוכן.

מר אביהוא בן משה: רועי, בסוף, אם מורידים את העניין של הרישוי עסקים שלך, זה מתחבר להצעה של ראש העיר.

מר ליעד אילני: תן לי גם הצעה בבקשה.

מר ישראל זינגר: תשמעו את ההצעה שלנו קודם אולי.

מר שמואל לרמן: אתה רוצה גם הצעה?

מר ליעד אילני: כן.

מר שמואל לרמן: גם אתה הצעה.

מר ישראל זינגר: עוד הצעה.

מר שמואל לרמן: אני מבקש מהמזכירות להכין לי דפי A4. אי אפשר ככה. בבקשה, עוד הצעה. ליעד, בבקשה.

מר ישראל זינגר: ליעד, מה ההצעה שלך.

מר ליעד אילני: מועצת העיר מבקשת/דורשת ממבקר העירייה להקים ועדת בדיקה שתגיש מסקנותיה בתוך 3 חודשים על מצב הניקיון בעיר. אני לא רוצה לומר הלכלוך, נגיד מצב הניקיון.

מר שמואל לרמן: לדעתי זה לא נכון חוקית, מועצת העיר לא יכולה לבקש, נכון? היא לא יכולה.

מר ליעד אילני: אז מנכ"ל העירייה.

מר שמואל לרמן: רק ראש העיר.

מר ליעד אילני: ראש העיר.

מר שמואל לרמן: אז זה מה שכתבנו. זה מה שכתבתי.

מר ליעד אילני: שניה. שניה.

מר שמואל לרמן: אני אקריא לך מה כתבתי.

מר ליעד אילני: תקריא לי ואני אוסיף על זה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. ראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה,

מר אדם קניגסברגר: המועצה מבקשת מראש העיר.

מר שמואל לרמן: אני רוצה את זה, מה אכפת לך? אתה רוצה משהו אחר, אני אכתוב עוד אחד. זו הצעה שלי. אני רוצה – ראש העיר יבקש. אתה רוצה משהו אחר? אבל אני רוצה את זה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו דנים פה במועצה. המועצה מקבלת, לא ראש העיר, המועצה מקבלת.

מר ישראל זינגר: המועצה פונה לראש העיר.

מר דני גולדשטיין: הוא צודק.

מר איצ'ה שחם: מאיפה באה המילה ועדה? המקור של המילה, התוועדות, נכון? אז זהו.

מר שמואל לרמן: רק שניה אחת. רבותי, די. דוד שואקה, אתה איתי? בוא תהיה איתי דקה, אני רוצה לשאול אותך שאלה. ההצעה שאני הצעתי כהצעת החלטה בנויה ככה: ראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה מעמיקה את נושא שפ"ע במספר נושאים ומבקר העירייה יגיש את מסקנותיו תוך 3 חודשים. האם זה תקני או שהמועצה צריכה לבקש מראש העיר שיבקש מהמבקר? לא חייבים. זה בסדר?

מר ליעד אילני: אז אני רוצה להוסיף בהצעה הזו,

מר שמואל לרמן: לא, זה שלי, אתה יכול את שלך. זה שלי.

מר ליעד אילני: מועצת העיר מבקשת מראש העירייה להנחות את מבקר העירייה להקים ועדת בדיקה בה יהיו חברים: מנכ"ל העירייה, היועץ המשפטי לעירייה, גזבר העירייה, מנכ"ל עירייה אחרת בסדר גודל זהה לזה של רמת-גן,

מר שמואל לרמן: ואם הוא לא רוצה?

מר ליעד אילני: אתה תמצא. כמו בוועדת מכרזים, אתה תמצא.

מר שמואל לרמן: מנכ"ל עירייה אחרת.

מר ליעד אילני: ומנהל אגף שפ"ע מעירייה בעל סדר גודל זהה. אני חושב, בהמשך למה שדני אמר,

מר שמואל לרמן: רק רגע. רק רגע.

מר ליעד אילני: לא, זהו, זהו, והיא תגיש את המסקנות שלה בתוך 3 חודשים.

מר שמואל לרמן: אני לא מספיק לכתוב כל כך הרבה.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר, זה לא קשור להצעה, דני, אתה צודק, לא יכול להיות, אין צורך שפוליטיקאים שאין להם שום הבנה בעניין הזה יבדקו את עובדי העירייה.

מר שמואל לרמן: הלאה, רבותי, אני מציע הצעה, אני מקריא כל אחת מההצעות, מי שרוצה יצביע על הצעה. עוד הצעה.

מר אדם קניגסברגר: המועצה מחליטה שראש העיר יפנה למבקר העירייה לערוך ביקורת ולהביא המלצות תוך 3 חודשים.

מר שמואל לרמן: זהו? אדם, זה כל כך ניו-אנסים קטנים.

מר אדם קניגסברגר: לא, תנסח את זה אחר כך.

מר שמואל לרמן: אני לא מנסח כלום. אני כותב מה שאתה מקריא.

מר אדם קניגסברגר: שהביקורת תבדוק את הסיבות לליקויים בנושא הניקיון ואכיפתו ותציע פיתרונות, סליחה, ותגיש המלצות למועצה.

מר שמואל לרמן: כתבת לערוך ביקורת.

מר אדם קניגסברגר: ותגיש המלצות למועצה.

מר שמואל לרמן: כתבת – ולהביא המלצות תוך 3 חודשים. כתבת, אדם, כתבת.

מר אדם קניגסברגר: אז אני אשנה את הניסוח קצת.

מר שמואל לרמן: אדם, אני אקריא לך מה כתבת, תאמין לי שזה בסדר: המועצה מחליטה שראש העיר יפנה למבקר העירייה לערוך ביקורת ולהביא המלצות תוך 3 חודשים. הביקורת תבדוק את הסיבות לליקויים בנושא הניקיון ואכיפתו.

רבותי, שקט, אנחנו בהצבעה. אנחנו מצביעים על ההצעה. כל אחד שרוצה לתמוך בהצעה מסוימת – יצביע.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו רוצים שתצביע על ההצעה שלי.

מר שמואל לרמן: שלך, בבקשה: המועצה מחליטה שראש העיר יפנה למבקר העירייה לערוך ביקורת ולהביא המלצות תוך 3 חודשים. הביקורת תבדוק את הסיבות לליקויים בנושא הניקיון ואכיפתו. מי בעד ההצעה של אדם? יצביע.

מר רון קוגמן: של מי ההצעה הזאת?

מר שמואל לרמן: של אדם.

מר אביהוא בן משה: כמו ההצעה שלנו.

מר אדם קניגסברגר: מה זה ההצעה שלך?

מר אביהוא בן משה: שמבקר העירייה יבדוק.

מר אדם קניגסברגר: אני אמרתי מבקר העירייה. אתה לא הקשבת. מבקר העירייה.

מר אביהוא בן משה: אז מה ההבדל בין ההצעה הזו להצעה הזו?

מר ישראל זינגר: אדם, כי לא הקשבת, אדם, לא הקשבת.

מר שמואל לרמן: אני מנהל את ההצבעות.

מר רון קוגמן: 7 בעד ההצעה של אדם.

מר שמואל לרמן: אביהוא, למה אתה מתערב לי באמצע הצבעה? מי בעד? שירים את היד וזהו.

מר רון קוגמן: עוד פעם, מי בעד ההצעה של אדם? 8.

מר שמואל לרמן: 8 להצעה של אדם.

מר אביהוא בן משה: זו ההצעה של ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: אבל הניסוח אחר. אני ביקשתי לבדוק את הליקויים.

מר שמואל לרמן: רועי, אתה לא יכול להצביע עכשיו עבור ההצעה שלך. יש לך רק אפשרות אחת להציע, עבור הצעה אחת. לכל אדם יש אפשרות להצביע פעם אחת.

מר רון קוגמן: שמוליק, רועי הוריד את ההצעה.

מר ליעד אילני: אז אני מוריד את ההצעה.

מר רון קוגמן: גם ליעד מוריד.

מר דני גולדשטיין: גם אני מוריד.

מר שמואל לרמן: אתה לא נתת בכלל.

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: הלאה, עכשיו ההצעה שלי:

ראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה מעמיקה את נושא שפ"ע במספר נושאים ויגיש את מסקנותיו תוך 3 חודשים.

מי בעד ההצעה שלי? יצביע. בבקשה, להצביע.

מר רון קוגמן: 13 בעד.

מר שמואל לרמן: 8 בעד ההצעה של אדם. 13 בעד ההצעה שלי. יש מישהו שלא תמך בשתי ההצעות? אין כזה דבר.

מר רמי פדלון: מה עם ההצעה שלי על מוזיאונים ו-שפ"ע?

מר שמואל לרמן: אתה לא העלית אותה. כרגע יש הצעת החלטה. בבקשה לרשום, ההצעה שהתקבלה זה שראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה מעמיקה את נושא שפ"ע במספר נושאים והמבקר יגיש את מסקנותיו תוך 3 חודשים. מבקר העירייה, זה יעבור אליך מראש העיר. תודה רבה.

הצבעות:

הצעת החלטה מטעם אדם קניגסברגר, חבר מועצת העיר:

"המועצה מחליטה שראש העיר יפנה למבקר העירייה לערוך ביקורת ולהביא המלצות תוך 3 חודשים, הביקורת תבדוק את הסיבות לליקויים בנושא הניקיון ואכיפתו".

8 – בעד.

הצעת החלטה מטעם שמוליק לרמן, יו"ר מועצת העיר:

"ראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה מעמיקה את נושא שפ"ע במספר נושאים ויגיש את מסקנותיו תוך 3 חודשים".

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 13 – בעד, לאשר את הצעתו של מר שמוליק לרמן יו"ר מועצת העיר – ראש העיר יבקש ממבקר העירייה לבדוק בדיקה מעמיקה את נושא שפ"ע במספר נושאים ויגיש את מסקנותיו תוך 3

חודשים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הגענו להצעה שניה לסדר היום, רבותי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לרמן, בתור יו"ר אתה צריך להיות יחסית אובייקטיבי, ואתה מתנהל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> למה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הערתי לך, תעשה מה שאתה רוצה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> למה אתה חושב?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כי אני אומר לך מה ההרגשה שלנו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני נתתי לכם את כל הצעות ההחלטה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בסדר. נתת. אמרתי לך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר עברנו.

ב. הצעה לסדר של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מנהל תקין בעיריית רמת גן פרק כ'"

<u>מר שמואל לרמן:</u> הצעה לסדר של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: " מנהל תקין בעיריית רמת גן פרק כ'". אלי, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ערב טוב לכולם. אנחנו נמצאים 6 חודשים לפני הבחירות, יש פה מועמדים, חלקם פה, חלקם לא פה, רוצים להיות

ראש עיר. ובזמן האחרון כולנו נתקלים, תושבי העיר, בהרבה אמירות. אני לא רוצה להגיד את המילה דמגוגיות, זה לא יפה, אז נגיד אמירות שבינן לבין המציאות הקשר הוא קשר רופף.

מר ישראל זינגר: מקרי בלבד.

מר אלי מוסרי: מקרי בלבד. מקבל את התיקון של ראש העיר. אז אני, יצא לי להיפגש עם כמה מועמדים שרואים את עצמם ראש עיר, זה יפה, זה מכובד, אבל חשבתי לנכון, למענם, לתת להם תקציר של נתונים, שקצת יבינו באיזה מושגים של התמודדות הם צריכים לקבל על עצמם, מי שייבחר ב-30 באוקטובר 2018.

מר ישראל זינגר: אלי, מותר לי שאלה של ידיד?

מר אלי מוסרי: חבר, למה ידיד?

מר ישראל זינגר: הבאת לפני שנה באמת מצגת, אתה ציינת, הבטחת – קיימת. 80% קיימתי, אז מה זה אומר? באמת.

מר אלי מוסרי: זה לא מדויק קודם כל.

מר ישראל זינגר: נכון, זה היה קצת יותר.

מר אלי מוסרי: זה היה פחות. דרמאטית פחות. אבל יש לי אותה פה אם אתה רוצה. אתה רוצה על הזמן שלי? אני אביא לך אותה פה ותראה.

מר אדם קניגסברגר: תלוי באיזה משקפיים אתה מסתכל.

מר אלי מוסרי: ואני מציע לך – אל תלך על זה.

מר ישראל זינגר: לא ללכת על זה?

מר אלי מוסרי: למה לפי דעתי, בזמן שזה היה שלילי לא היית, והחיובי אתה היית ויש לך שם איזה בעיה. באמת, באחריות. יש לי את זה פה.

מר ישראל זינגר: על ארוחה, אלי? על ארוחה?

מר אלי מוסרי: ארוחה עלי. אבל אני משלם בכל מקרה. אני אומר לך, אדוני ראש העיר, יש לי את זה פה, תן לי דקה, אני מגיע אליה, ואתה תראה שזה לא זה. או קיי? היו כמה דברים חיוביים, אבל היו גם הרבה דברים, לצערנו, שליליים.

מר אלי מוסרי: לעצם העניין, תראו, העליתי פה מספר נתונים להשוואה ואין מה להשוות, קדנציה היא היום 5 שנים והקדנציה הזאת היא משווה בעיקר, מסתמכת על דו"חות כספיים שחתומים עליהם גם ראש העיר וגם הגזבר. וחשוב מאד לציין את זה, משום שיש פה דברים שהם, חלקם אולי נשמעים הגיוניים, אבל חלקם הם מדאיגים, אפילו מטרידים.

תראו, לגבי אוכלוסייה, יש הרבה מספרים, יש את הלמ"ס ויש של העירייה, בואו נהיה זהירים ונגיד שאנחנו בערך 160,000 תושבים, העלייה בערך 2.6% (מגיב לדברי הגזבר) זה מה שיש לי, גרשון, אבל אני לא יכול להסתמך על מקור שהוא לא 100%. הלמ"ס בשבילי 100%. אני מוכן להגיד 160 וקצת יותר, או קיי? בסדר.

עלויות שכר – תראו, בשנת 2013 עלויות השכר הכוללות היו 447 מיליון שקל, ב-2018 549 מיליון שקל, בתוספת של 102 מיליון שקלים – 23%. משרות – 2,696 ב-2013, 3,050 ב-2017, זה דו"ח לא סקור, אבל נצא מתוך הנחה שהנתון הזה הוא נתון אמת. זה 354 משרות, 13%.

עלויות שכר הנהלה – מאד חשוב לי להדגיש את המילה הנהלה, פה לא מדברים לא על סייעות ולא על מטפלות ולא על עוזרים, זה הבניין, הבניין שלנו כמו שאומרים, המטה, המטה המרכזי. עלויות שכר 30 מיליון ב-2013. ב-2018 – 47.6. השינוי הוא 17.6, כמעט 60%. 60% רק בהנהלה.

תשימו לב איזה, איך אומרים, על זה נאמר – "שמנת עבית כשית" – ככה זה במקורות. איפה דוד מנחם? פתאום הוא איננו עכשיו?

מר אביהוא בן משה: פרשת האזינו. אני אקל עליך, ספר דברים פרשת האזינו.

מר אלי מוסרי: נכון. אבל זה נכון, נכון אביהוא?

מר אביהוא בן משה: "שמנת עבית כשית". "וישמן ישורון ויבעט".

מר אלי מוסרי: יפה. זה לא אני אמרתי אבל עכשיו.

מר אביהוא בן משה: זה הציטוט מהמשך הפסוק.

מר אלי מוסרי: ממוצע ארנונה. עכשיו תראה, אדוני ראש העיר, אני שמח שאתה פה. תעשה לי טובה, אדוני ראש העיר, אל תגידו שהורדתם את הארנונה. קודם כל, זו לא אמת. הארנונה ב-2013 היתה 60 שקל למטר ממוצע. הארנונה ב-2018, לפי דו"ח 2017, בלי התוספת החדשה, 66 שקל למטר. תוספת של 10%. המדד ב-4 שנים לא עלה. אפס. זאת א ומרת, זאת עליה ריאלית של 10% במהלך של 4 שנים של קדנציה. משה, כשתגיד לחבר'ה שלך – הורדנו ארנונה – אתה לא אומר אמת. לא הכוונה אליך, בכללי. זה הסיפור.

עכשיו תראו, יש עוד נתון אחד שאני רוצה להתייחס אליו, זה הנושא של קרנות הפיתוח. שאלו אותי תושבים וחלקם לא האמינו, אבל בואו נעשה את זה שכן יאמינו. אני לקחתי את כל הקדנציה של צבי בר, יש לי לשמחתי הרבה, אני אוסף את כל הנתונים בצורה מסודרת, מי שירצה לבוא אלי הביתה יראה את זה, ולקחתי את כל הקדנציה של ראש העיר. ותראו, כל הקדנציה של צבי בר, היו העברות כספים מקרנות פיתוח לתקציב הרגיל 141.5. בתקופה של ישראל זינגר, כולל 2018, זה עדיין לא מבוצע אבל זה בתקציב מאושר, צריך לדייק, 267.7. עכשיו תראו את הפער, הפער בהעברות הכספים מקרנות הפיתוח בקדנציה של זינגר לעומת הקדנציה של צבי בר היא 126 מיליון שקל יותר, 90%, כמעט כפליים.

מר ישראל זינגר: ההלוואה ברמב"ם היתה בתקופתי או בתקופתך?

מר אלי מוסרי: בתקופתנו. אבל זה עדיין בפנים. זה עדיין בפנים. רק תראה, ישראל, טוב שאתה מעיר את ההערה הזאת. ההלוואה ברמב"ם, F1 מה שנקרא היום, זו היתה השקעה נדל"נית. יגידו לך השמאית מאחורה נורית דיין, מנהלת מחלקת הנכסים, ערך הנכס,

מר ישראל זינגר: אלי, מה שהחלטתם אז זה פשע.

מר אלי מוסרי: לא, לא, אל תגיד את המילה פשע. אל תגיד את המילה פשע, בוא תיקח את המילה הזו בחזרה. זו מילה קשה.

מר ישראל זינגר: חוסר מחשבה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא בטוח, לא בטוח. אני לא בטוח.

מר ישראל זינגר: לא ידעתם שיבוא ראש עיר חדש ומנהלת נכסים חדשה שימצאו פיתרון ויביאו כסף.

מר אלי מוסרי: כן, אבל אתה יודע, אתה מזכיר לי, אתה יודע, אתה מזכיר לי ועל חשבון הזמן שלי, ישראל, אנחנו עכשיו, אני אגיד לך משפט קשה, אנחנו עוד מעט נדון בהסכם של המכללה. איך אתה מעז, כאשר ההסכם הולך להיגמר בעוד 3.5 שנים, כאשר יש בחירות בעוד חצי שנה, להביא הסכם ל-49 שנים?

(ראש העיר דיבר כשהמיקרופון שלו סגור)

לא, לא, אני אשתתף, הכול בסדר.

מר ישראל זינגר: או קיי, אני אגיד את זה לפרוטוקול.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אין בעיה, תגיד את זה לפרוטוקול. אני רק יודע שאתה אמרת לי ולא פעם אחת שאתה מחכה שההסכם ייגמר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מצאנו משהו יותר טוב.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה יכול להיות. אבל זה מה שאתה אמרת. אני לא השתניתי. אני הייתי עקבי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גם אני.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כל הדרך הייתי עקבי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גם אני, אלי.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אז לקחת את זה בחשבון. אבל אם העלית את זה, אז נעלה את זה. ואני חושב, אדוני ראש העיר, אם אתה מביא כזה הסכם, וסליחה על הביטוי, אם אתה מביא כזה הסכם היום לדיון, חצי שנה לפני הבחירות – זה לא מוסרי, זה לא ציבורי, זה חסר אחריות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי, בוא נדבר אחר כך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שמעת אותי? אבל נדבר על זה. יש לי על זה מה להגיד.

לעצם העניין, ואני מאד מקווה שחברי המועצה שיהיו בדיון לגבי המכללה,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> מתי זה?

<u>מר אלי מוסרי:</u> עכשיו. עוד מעט. בסוף, שמו אותו בסוף כדי שיילכו אנשים. אני אהיה פה. גם אם אהיה פה לבד, אני אהיה פה.

זה הסכם, לא רציתי להיגרר לזה עכשיו אבל ראש העיר דיבר על פשע ועל דברים כאלה, ההסכם הזה הוא הסכם חמור ביותר, ואני אפרט גם למה אחת לאחת. יש שם דברים שכל איש ציבור צריך לשאול את עצמו למה בכלל צריך לבוא ההסכם הזה לדיון, זו השאלה, לדיון. לא אמרתי להחלטה, לדיון. משום שלפי דעתי, זה הסכם שהוא יותר מסתיר מאשר מגלה.

נחזור לענייננו. תראו, אני בהצעה לסדר שלי רציתי לדבר גם על הנושא של התברואה, אבל כבר דיברנו על זה מקודם, אבל אני רוצה להתייחס לנתונים פה של תקציבי הפיתוח.

<u>גב' רחל מרום:</u> מה הסך הכול בימני למטה האדום? לא רואים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> 267.7. אני רק רוצה להגיד, בקטע הזה של העברות הכספים, איפה סמנכ"ל הפיתוח? הוא הלך עזרא? אני רוצה לשאול אותו וגם את המנכ"ל שיושב, בעצם את המנכ"ל, המנכ"ל פה אחראי על הכול, מה היית עושה, מוישה, אם היית עכשיו בקופה מקבל עוד 126 מיליון שקל רק לפיתוח? 'ואואו', תגיד 'ואואו', 3 'ואואו'. אני יודע מה היית עושה. העיר היתה נראית הרבה יותר טוב.

<u>מר משה בודאגה:</u> קודם כל, תוסיף שם עוד 80 מיליון ל-141. תוסיף את החוב של ה-80 מיליון.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, זה במלוות, זה משהו אחר.

<u>מר משה בודאגה:</u> מה זה משהו אחר?

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, מדברים על העברות, משה. זה שהגזבר לוחש לך דברים שכתובים – הכול בסדר.

<u>מר משה בודאגה:</u> אלי, לא, הוא לא צריך ללחוש לי, תאמין לי, אני בקיא בזה.

מר אלי מוסרי: אני גם. נער הייתי וגם זקנתי, מוישה, זה שני דברים שונים.

מר משה בודאגה: אלי, עזוב, גם אני עוסק בזה יומיים וחצי.

מר אלי מוסרי: הנלוות הם מעל 300 כולל את ה-80.

מר משה בודאגה: אני גם עוסק בזה יומיים וחצי.

מר אלי מוסרי: תחליט, באיזה מספרים לשים אותם – לשים אותם פה או במלוות? תבחר, כמנכ"ל.

מר משה בודאגה: תשים אותם פה.

מר אלי מוסרי: אז המלוות יירד?

מר משה בודאגה: לא.

מר ישראל זינגר: אלי, עם התוספת 2 דקות ממני, קח עוד 2 דקות.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, זה היה הדיון.

מר משה בודאגה: עזוב, אין ספק שכל סכום שיהיה, שיוסיף לפיתוח, יעזור. אבל מאחר ואנחנו יודעים שעוד מעט נקבל משהו בפיתוח,

מר אלי מוסרי: בעזרת השם.

מר משה בודאגה: אנחנו נאזן את זה ויותר ונפתור את הבעיות שלנו גם בפיתוח.

מר אלי מוסרי: אני מקבל כל מילה שאתה אומר. אני רק יודע דבר אחד, שאם אתה כמנכ"ל, ואתה בעיני מנכ"ל טוב, אם היה לך בקופה עכשיו עוד 126 מיליון שקל, היית עושה בזה הרבה דברים טובים בעיר. הכסף הזה לא הלך לפיתוח, הכסף הזה הלך לכיסוי דברים בתקציב הרגיל. עובדה. נקודה. עם עובדות לא נתווכח. ואני רוצה לסכם את דברי בדבר הזה, ואני מאד מבקש מחברי המועצה,

מר משה בודאגה: אלי, עוד מילה אחת אני רוצה לומר לך.

מר אלי מוסרי: בבקשה. בבקשה.

מר משה בודאגה: התקציב הרגיל ברובו הולך לחינוך, או קיי?

מר דני גולדשטיין: ברובו מה?

מר משה בודאגה: התקציב הרגיל הולך לחינוך, רובו לחינוך.

מר אלי מוסרי: או קיי.

מר משה בודאגה: 460 מיליון שקל תקציב החינוך, בשוטף, ברגיל.

מר אלי מוסרי: או קיי. אבל גם בחינוך, בחינוך יש שני מרכיבים – יש שם גם פעולות וגם שכר. אנחנו מנהלים כרגע דיון על חשבון הזמן שלי, אדוני ראש העיר.

מר משה בודאגה: לא, לא משנה, אני,

מר אלי מוסרי: אבל תשים לב את הפער הגדול בן מה שקרה לפעולות לבין מה שקורה בשכר. כשאני אדבר על הדו"ח הכספי, אתה תראה שהיום הגענו, בדו"ח 2017, שהם כבר מאוזנים.

מר ישראל זינגר: בוא נגמור עם זה אחרי זה.

מר משה בודאגה: לא, עוד מילה, ישראל.

מר ישראל זינגר: טוב.

מר משה בודאגה: הנושא של השכר ברובו זה חינוך – זה מורים, זה סייעות.

מר אלי מוסרי: הנהלה זה חינוך?

מר משה בודאגה: הנהלה זה לא חינוך.

מר אלי מוסרי: אז איך אתה אומר לי שהכול חינוך?

מר משה בודאגה: אני אומר שהחינוך קיבל בשנים האלה מעל ומעבר. תבדוק.

מר אלי מוסרי: תסתכל, אני עוזר לך, תסתכל, אני רק מדבר איתך על הנהלה. עלויות שכר הנהלה. הבניין של, איך אמר המבקר, המטה. לא סייעות, לא פקידות, הכול. תוספת של 59% ב-4 שנים. משה, זה לא אני כתבתי את זה, זה הדו"חות הכספיים אומרים את זה. דרך אגב, יש לך את הגזבר, הוא איש מקצוע מצוין, תוכל לשאול אותו. ואם אני טועה, הוא מיד יגיד שאני טועה. אבל הוא לא יגיד שאני טועה, למה הוא מכיר אותי מספיק טוב, אני בודק את הנתונים 7 פעמים לפני שאני מעלה אותם על מצגת. ואם אני טועה, אני מבקש סליחה.

מר גרשון טוסק: אלי, אני כבר הדלקתי את הרמקול ואני שותק, אז בוא נעצור.

מר אלי מוסרי: זה טוב. זה טוב. אתה עושה בשכל. אתה עושה בשכל.

מר ישראל זינגר: עכשיו נטו דקה וחצי.

מר אלי מוסרי: לא, לא, זה יהיה פחות.

לסיכום הדברים שלי, אני מאחל לכל מי שיהיה ראש עיר ב-1 בנובמבר 2018 שישכיל להבין איזה מעמסה ואיזה אחריות ואיזה רכבת, איזה רכבת הוא צריך להוביל. שיהיה לכולם חג שמח. אין שום הצעה.

החלטה:

התקיים דיון. מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר, החליט לא לקיים הצבעה בנושא.

ג. הצעה לסדר של גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בנושא: "פיתוח העיר"

גב' רחל מרום: שמוליק, אני מבקשת להעביר את ההצעה לסדר שלי שעוסקת בפיתוח עירוני בהיבט של מוסדות עוגן לפעם הבאה, אחרי שקיבלנו את החוברת הזאת, אני אבדוק, אחקור לעומק, אולי הדברים מתחברים, ואחליט מה לעשות עם זה.

החלטה:

גב' רחל מרום חברת מועצת העיר, החליטה להעלות את ההצעה לסדר לישיבת מועצה מן המניין הבאה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר גמור. יופי. להעביר לשבוע הבא, אני עוד פעם אומר, אני מוכן ללכת,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא לשבוע הבאה, לישיבה הבאה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לישיבה הבאה, כן. לא תהיה ישיבה בחודש המונדיאל. מותר לנו פעמיים בשנה לא לעשות ישיבות, זה מונדיאל ופסח.

3. <u>סדר יום</u>:

א. ועדת פשרות – אישור רשימת חוב למחיקה בסך של 9,322,716.17 ₪.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו בסדר היום. ועדות פשרות – אישור רשימת חוב למחיקה בסך של 9,322,716.17 ₪. דודי, בבקשה. זה סכום המחיקה, נכון?

<u>מר דודי מזרחי:</u> כן, כן, ודאי. ערב טוב. מצורפת לכם בזאת טבלה חובות ארנונה למחיקה לפי סעיפים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> איפה זה?

<u>מר דודי מזרחי:</u> הטבלה מצורפת. לפי סעיפים 338 ו-339 לפקודת העיריות. ועדת פשרות שהתקיימה ב-4 למרץ 2018 דנה ב-14 מקרים לפי סעיף 339, מתוכם 3 נדחו ו-3 מקרים לפי סעיף 338 לפקודת העיריות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מי זה ועדת פשרות רק?

<u>מר דודי מזרחי:</u> עכשיו, בשלב הבא. בוועדת פשרות יושב מנכ"ל העירייה, סמנכ"ל העירייה, יועץ משפטי, גזבר עירייה וגם אני.

הוועדה התקיימה ב-4 למרץ והטבלה מונחת לפניכם. מבוקש לאשר מחיקה של 9,322,716 ₪.

עו"ד דוד מנחם: דודי, רק אני מבקש שתעיר שלגבי אחת המשפחות, צריך להיות לגביה דיון.

מר דודי מזרחי: יש בפרוטוקול שם זה מצורף, מצורף שאנחנו נמשיך לנהל איתם דיון, מו"מ, ואני מקווה שלוועדה הבאה שתהיה בחודש מאי אנחנו נעלה את זה.

גב' רחל מרום: אז זה לא כלול בתוך סכום המחיקה, או שכן?

מר דודי מזרחי: לא, לא, לא כלול.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא כלול. זוג עם 6 ילדים שצריך למחוק להם את החוב, והסכום הוא בסביבות ה-12, חשוב לדעת את הדבר הזה.

מר דודי מזרחי: אנחנו נמשיך לנהל איתם מו"מ ואני מקווה שנגיע לתוצאות.

מר אדם קניגסברגר: אפשר לשאול שאלה? לי יש שאלה. בעמוד הראשון של ועדת הפשרות, אישור הסדר הפשרה, יש טבלה כזאת גדולה שמופיע בה 1,009 מיליון וכו' וכו'. כתוב ששיעור החוב בספרי העירייה הוא מיליון וכו', סכום הפשרה הוא מיליון וכו', והסכום למחיקה הוא מיליון וכו'. יש פה טעות.

מר דודי מזרחי: לא, לא, לא, אין פה טעות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תסתכל הלאה, תסתכל בעמודה הבאה, בדף שאחרי זה, בעמוד הבא, אם יש נניח, אם שיעור החוב הוא 17 וכו', מורידים 10,000, נשאר רק 7 וכו'. אז היה צריך להיות אפס.

<u>מר דודי מזרחי:</u> לא. אני אסביר. סעיף 338 לפקודת העיריות מדבר על מחיקה מלאה של החוב. ולכן, אם תשים לב, שיעור החוב בספרי העירייה הוא 1,900,384, כל הסכום של הפשרה זה סכום המחיקה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון. אז בסוף נשאר לך אפס.

<u>מר דודי מזרחי:</u> לא, הסכום למחיקה הוא מיליון ו-9.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, ומה פה כתוב? למה בעמוד,

<u>מר דודי מזרחי:</u> בעמוד הבא מדובר על 339. שם יש הצעות לפשרה. שם ניהלנו מו"מ עם חייבים, היה מהיכן לגבות, ולכן לא כל החוב נמחק.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אדם, יש שני סעיפי חוק – 338 ו-339. אחד זה מחיקה מוחלטת, אחד זה פשרות שתוך כדי גובים מהם חלק.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, זה אני יודע.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הסברתי נכון, דודי?

<u>מר דודי מזרחי:</u> כן, כן, בדיוק.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל בדפים שאחרי זה עושים הפרש, מורידים משיעור החוב, מתפשרים נגיד על 12,000 והסכום למחיקה 68.

גב' רחל מרום: ההפרש.

מר אדם קניגסברגר: כלומר, ההפרש. פה אין הפרש.

מר דודי מזרחי: לא, גם בטבלה השניה, יש הפרש. למה? תסתכל טוב.

מר אדם קניגסברגר: טוב, לא חשוב, חבל על הזמן.

גב' רחל מרום: מיליון פחות מיליון זה אפס.

מר אדם קניגסברגר: טוב, לא משנה. תבדוק את זה. זה לא רלוונטי. בקיצור, תבדוק את זה.

עו"ד רועי ברזילי: דודי, סעיף 9 ו-10 בטבלה האחרונה, שם הסכומים הגדולים – 4.2 מיליון ו-3.5 מיליון סכום למחיקה.

מר דודי מזרחי: כן.

עו"ד רועי ברזילי: שם, אני מבין שמדובר בשני עסקים וקרקע תפוסה. יש ב-9 תשובה כן ולא, לא ברור אם הוא בעל הנכס או לא.

מר דודי מזרחי: חלק מהנכסים הוא היה הבעלים שלהם וחלק לא.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מצליח להבין, איך נכס מקרקעין, שיש עליו חוב, עובדתית כנראה מוסכם, או לפחות לא הוגשה פה התנגדות,

מר דודי מזרחי: דווקא לא מוסכם. אם היית קורא את כל התקציר, דווקא של המקרה הזה הוא בכלל לא מוסכם.

עו"ד רועי ברזילי: שני המקרים האלה לא מוסכמים?

מר דודי מזרחי: אנחנו הטלנו שם שומה רטרואקטיבית ובסופו של דבר, בעצת היועץ המשפטי,

עו"ד רועי ברזילי: ולמה לא היתה החלטה שיפוטית בעניין הזה? זה סכום ששווה ללכת,

מר דודי מזרחי: יש החלטה של ועדת ערר, ודאי.

עו"ד רועי ברזילי: יש החלטה של ועדת ערר?

מר דודי מזרחי: כן, כן, במקרה הזה.

עו"ד רועי ברזילי: וגם במקרה השני יש החלטה של ועדת ערר?

מר דודי מזרחי: המקרה השני לא הגיע לוועדת ערר. במקרה השני היה חוב די מהותי שהיתה בו התיישנות. ובמקביל גם הסיווג של הנכס לא היה נכון. זה היה חוב שטיפלנו בו מעל 20 שנה ובסופו של דבר ההצעה שהתקבלה היא הצעה ראויה. גם עורך הדין שטיפל בזה מטעם העירייה סובר שההצעה היא הצעה מעולה בנסיבות העניין.

מר אלי מוסרי: אפשר להתייחס לזה, שמוליק?

עו"ד רועי ברזילי: רק שניה. כל המקרים שבהם יש עסק שהוא בבעלות הזה, זה הצעות שבהן נאלצנו, זאת אומרת, הגענו לפשרה בעקבות מחלוקת משפטית?

מר דודי מזרחי: מחלוקת משפטית, עובדתית, מחלוקת של סיווג, בעיות של התיישנות. כן, אלה המחלוקות.

עו"ד רועי ברזילי: אין פה טענות מסחריות שאין להם כסף לשלם וזה ויתור על רקע כזה של אחד העסקים האלה, נכון?

מר דודי מזרחי: במקרה הזה לא. לא היה.

עו"ד רועי ברזילי: בכל אחד מהמקרים שבהם יש עסק שהוא בעלים של קרקע או מגורים שהוא, באחד המקרים שהם בעלים,

מר דודי מזרחי: אם יש עסק שהוא פשט רגל, ודאי שיש פה, זה לא רק,

עו"ד רועי ברזילי: לא, עסק שהוא פשט רגל אבל הקרקע בבעלותו.

מר דודי מזרחי: לא, אין פה מקרים כאלה.

עו"ד רועי ברזילי: אין פה מקרים כאלה?

מר דודי מזרחי: לא.

עו"ד רועי ברזילי: טוב.

מר גרשון טוסק: אפשר להמשיך?

מר אלי מוסרי: אפשר להתייחס?

<u>מר גרשון טוסק:</u> למה? עוד לא דיברתי, אלי. יצאת, אני עוד לא דיברתי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> רק שניה. שאלה אחרונה. לגבי היחס מחיקה, זה יחס סביר גם בהשוואה לשנים קודמות, שיחס המחיקה שלנו הוא בערך שליש על שני שליש?

<u>מר דודי מזרחי:</u> שוב אני אומר, מדובר פה בשני מקרים,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, לא, אני מדבר בכלל, היחס הכללי.

<u>מר דודי מזרחי:</u> זה לא יחס שהוא קבוע, זה תלוי במקרים. לפעמים היחס הוא כמו שאתה רואה פה, לפעמים זה 50-50, ממש תלוי במקרים, פרטני לגבי כל אחד ואחד, אי אפשר למתוח קו ולהגיד – כל שנה היחס הוא 50-50. זה אני אחטא לאמת.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אתה גם לא יכול לקבוע את זה, כי זה תלוי בנסיבות המיוחדות של כל שנה ושנה.

<u>מר דודי מזרחי:</u> בגלל זה אני אומר, כל מקרה לגופו של עניין.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> נכון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ברור. אבל אם יש סטייה בשנה מסוימת או בכמה שנים בהשוואה לשנים אחרות, אתה רואה, בכל זאת, הדברים, יש פה כמה נתונים.

<u>מר דודי מזרחי:</u> רועי, אי אפשר להקיש מזה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> רועי, מספיק שיש מקרה אחד, הוא הורס לך את כל הסטטיסטיקה.

עו"ד דוד מנחם: אמרתי לו, תאר לעצמך שיהיה מקרה עכשיו עם 50 מיליון, אז מה? טוב, בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: היחס נשמר קבוע. זה לא הסכום, אני לא מדבר איתך על הסכום, אני מדבר איתך על היחס.

מר דודי מזרחי: לא, המקרים אבל משתנים, רועי.

עו"ד דוד מנחם: זה לא קשור.

עו"ד רועי ברזילי: לא משנה, אבל היחס אמור להישמר פחות או יותר.

מר רון קוגמן: אפשר לאשר?

מר אלי מוסרי: משפט אחד אני רוצה להגיד רק, אדוני ראש העיר. אני רוצה לשבח את חברי הוועדה. אני מכיר את ועדת פשרות הזאת מיום שאני הייתי מחזיק תיק כספים, ואני אומר, באמת, בשמו של מורי ורבי חיים קונביץ עליו השלום, הוא היה מאד מקפיד, אבל זאת היתה ועדה מקצועית.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, רגע, אתה מתכוון חיים קונביץ.

מר אלי מוסרי: זה מה שאמרתי. חיים קונביץ עליו השלום.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אנחנו לא ועדת בניין עיר. לא ועדת בניין עיר, שתהיה לי בריא.

מר אלי מוסרי: ותאמינו לי שחברי הוועדה, שזה דרג מקצועי, המנכ"ל והגזבר,

מר אדם קניגסברגר: רציתי לשמוע פעמיים.

מר ישראל זינגר: לא חיים כהן.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, ייבדל לחיים ארוכים. הוועדה הזאת היא ועדה מקצועית ומקובל עלי מה שאמר פה דודי. גם הגזבר, גם המנכ"ל, השיקולים מקצועיים, ענייניי, אני לא בודק אפילו, אני מאמין להם. אני מאמין להם by far כמו שאומרים, וזה קשה, אבל אין מה לעשות. צריך לקבל החלטה ולתמוך בה.

עו"ד דוד מנחם: אתה מאמין להם ולמשיח שיבוא?

מר אלי מוסרי: די אתה עם המשיח כבר.

מר גרשון טוסק: דוד, יותר מדי ברכות קיבלתי היום מאלי. ברך אותי בדרך הביתה.

מר ישראל זינגר: חברים, זה בסדר? אפשר לאשר?

מר אדם קניגסברגר: כן. כן.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר רשימת חוב למחיקה בסך של 9,322,716.17 ₪.

ב. כספים: - (חומרים הופצו בתאריך 11.3.18)

1) דו"ח כספי רבעוני מס' 4 לשנת 2017 (לא מבוקר)

מר ישראל זינגר: שמוליק, מה הסעיף הבא?

מר אדם קניגסברגר: הסעיף הבא זה כספים.

מר ישראל זינגר: בבקשה, גרשון. אנחנו מדברים סעיף סעיף, כן? בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: מעניין, שמוליק לא פה, הכול רץ חלק. מעניין.

מר גרשון טוסק: סעיף ראשון זה הדו"ח הרבעוני. הדו"ח הרבעוני מספר 4 לשנת 2017. מוצג בפניכם, בכמה נקודות אני מבקש להאיר. אם אתם מסתכלים בעמוד השני במאזן, יש פה משיכה מעודפים משנים קודמות של 7.6 מיליון שקל. בשלב זה לא מימשנו את המשיכה השניה שהעברנו בעדכונים. עומס המלוות המשוערך לשנים הבאות עומד על כ-330 מיליון שקל. את סוף השנה סיימנו ב-2.2 מיליון ₪. ההערכה שאם אנחנו רוצים להגיע לאפס, אז סך הכול המשיכה תעמוד על 5.5 מיליון בערך. יש אמנם קצת ירידה בגביית הארנונה, אבל היא כוסתה על ידי עצמיות אחרות. שאלות?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: מי היו"ר היום?

מר ישראל זינגר: אני.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. אני רוצה להתייחס.

עו"ד דוד מנחם: רועי ביקש. שמוליק, הכול בסדר, אתה יכול להישאר בחוץ. הכול מסתדר על מי מנוחות.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, רועי, לראש האופוזיציה יש זכות ראשונים. אני מבקש. גם זה סוכם ביניינו.

מר ישראל זינגר: אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אם אתה רוצה שאני אקצר, אז תשב פה ותנהל את הדיון כמו שצריך.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל עכשיו באמת פאנאתנאיקוס מובילים, אז תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: רק לידיעתך, יש לי 20 דקות. קיבלתי.

מר ישראל זינגר: ממי?

מר אדם קניגסברגר: למה? כי רחל ויתרה על 10 דקות.

מר שמואל לרמן: אין לך העברת זמנים, רק בישיבת תקציב.

מר אדם קניגסברגר: וזה תקציב.

מר ישראל זינגר: לא.

מר שמואל לרמן: זה לא תקציב. תקציב זה פעם בשנה.

מר אדם קניגסברגר: לא, תסלח לי, בכל נושא תקציבי,

מר שמואל לרמן: תגיד לי, דוד, נכון אי אפשר להעביר זמנים מאחד לאחד, רק בישיבת תקציב?

מר אדם קניגסברגר: וזה תקציב.

עו"ד דוד שואקה: נכון. סעיף 34/ג לתקנון, בכל הקשור לתקציב העירייה ואישורו יוקצב זמן של 10 דקות. רק בתקציב העירייה ואישורו.

מר שמואל לרמן: זאת לא ישיבת תקציב, נכון?

עו"ד דוד שואקה: לא.

מר שמואל לרמן: בבקשה. רק 5 דקות.

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה? זה שואקה כשהוא לא מרוכז.

מר אדם קניגסברגר: 10 דקות.

מר שמואל לרמן: זו לא ישיבת תקציב. ישיבת תקציב היא פעם אחת בשנה. זה סעיף תקציב בישיבה רגילה. אתה מבין? תשאל את דוד, הוא ינחה אותך.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. בסדר.

מר גרשון טוסק: אדם, ואם תמשיך להתווכח, תהיה עוד חייב לנו זמן.

מר שמואל לרמן: אדם, עבר הזמן.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אני מבקש ממך, תראה, או שתנהל את הדיון כמו שצריך ותתבדח על חשבונך.

מר שמואל לרמן: אני צוחק. אל תיקח ללב. אני מתנצל. אני מתנצל.

מר אדם קניגסברגר: תקשיב רגע, במקום לדאוג,

מר שמואל לרמן: מתנצל.

מר אדם קניגסברגר: תן לי להשלים משפט. במקום לדאוג שאתם תשמעו אם יש משהו לתקן, אז אתם מחפשים איך לקצר את הזמן.

מר שמואל לרמן: אבל מה לעשות? זה לא אנחנו. זה פקודת העיריות.

מר אדם קניגסברגר: אז תפסיקו עם זה. סליחה, יש יושב ראש, וכתוב בתקנון שאם יושב ראש רוצה לתת אפשרות להמשיך – הוא מאפשר. זה מה שכתוב.

מר שמואל לרמן: אתה יודע שאני לא עומד איתך על הדקה.

מר אדם קניגסברגר: אבל אתה מראש כל הזמן מחפש איך לא לתת לי לדבר.

מר שמואל לרמן: מה לעשות?

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה? אתה אמרת לו לשבת. אם הוא היה בחוץ היית לוקח 20 דקות.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה יודע שאני לא עומד איתך על הדקה. ואני התנצלתי אם נפגעת, זו לא היתה הכוונה.

מר ישראל זינגר: קח זמן. רוץ.

מר אדם קניגסברגר: עמוד 2, בנושא הכנסות, שורה שניה, נאמר – הכנסות מתוקצבות שטרם התקבלו. דוד, אתה מפריע לי, זה על חשבונך.

עו"ד דוד מנחם: אתה יודע מה, קח 2 דקות משלי.

מר אדם קניגסברגר: צוין 27.326 מיליון שקל. האם אלה כספים האמורים להתקבל ממשרד החינוך או ממשרד הרווחה? אם כן, האם הסכום הזה של 27 מיליון שקל נכלל גם בהכנסה שבעמוד 3,

עו"ד דוד מנחם: ישראל, למה אתה הולך? הוא הולך. אני לא מוכן.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לרמן, או שאתה נותן לי, עם ההפרעות האלה אי אפשר.

מר שמואל לרמן: דבר, אדם, אני לא מפריע.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני רוצה את כל הזמן.

גב' רחל מרום: לא אתה מפריע.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא. אבל אתה צריך לתת לי. אם כן, הסכום של 27 נכלל בהכנסה שבעמוד 3, תקבולים ממשרד החינוך, שנאמר שם 241.513 מיליון, ושם מצוין שיש גידול של 11% לעומת התקציב המאושר. עמוד 3. בספטמבר זקפתם 7 מיליון שקל, שלכאורה היו אמורים להתקבל. השאלה היא, האם הסכום התקבל? אז מי מבטיח לנו,

מר גרשון טוסק: שניה, מה היה החלק השני?

מר אדם קניגסברגר: החלק הראשון,

מר גרשון טוסק: הבנתי. השני?

מר אדם קניגסברגר: השני דיבר, האם הדבר הזה זה חלק מהתקציב שמופיע באגף החינוך? ובספטמבר זקפתם 7 מיליון שקל שלכאורה היו אמורים להתקבל. האם סכום זה התקבל? אז מי מבטיח שהפעם יתקבלו ה-27 מיליון שזקפתם בהכנסות?

שאלה שניה – עדיין בעמוד 2 – בנושא התחייבויות ועודפים, בשורה השניה. כתוב – מוסדות שכר. הוצאות מתוקשבות שטרם שולמו. נרשם סכום של 45.197 מיליון שקל, שהם לכאורה תשלום עבור חודש דצמבר. אמת?

מר גרשון טוסק: כן.

מר אדם קניגסברגר: אמת. שעדיין לא שולם בתקופת הדו"ח. אבל אם נכפול את המספר הזה ב-12, נקבל 540 מיליון שקל, שהם הוצאות השכר הכוללות. אבל, השכר זוחל במשך השנה ובמיוחד לקראת סוף השנה. ובחודש דצמבר השכר היה גבוה יותר מהממוצע, והוא לא נרשם פה כמו שצריך.

מר גרשון טוסק: לא. לא. לא. לא.

מר אדם קניגסברגר: אתה תגיד לא, לא, לא וכן, כן, כן.

מר שמואל לרמן: עכשיו לא מדברים, זה שלו. אחרי זה תוכל להגיב.

מר אדם קניגסברגר: עמוד 2 בשורה הבאה, השלישית מופיעה כוכבית, אחרי ספקים וזכאים יש שם כוכבית. האם מדובר כאן בהוצאות מתוקצבות שטרם שולמו בסך של 115 מיליון שקל נקודה וכו' וכו', שהם יתרות האגפים השונים? האם זו הערכה או השערה?

הסעיף הבא – עמוד 2, סעיף עודפים בתקציב הרגיל, תסתכל טוב,

מר גרשון טוסק: איפה אתה?

מר אדם קניגסברגר: בעמוד 2 בסעיף עודפים בתקציב הרגיל. מופיע הסכום של 15 מיליון שקל ומתחתיו יש העברה של עודפים משנים קודמות וכתוב במינוס לתקציב הרגיל, סך הכול 7 מיליון שקל, שהם למעשה גריעה מהרזרבה שהיתה בשנה קודמת. אני מבקש רק להזכיר, כמו שאלי עושה, שבשנת 2013 הרזרבה היתה 28 מיליון שקל ועכשיו היא קטנה ב-74% והיא קצת יותר מ-7 מיליון שקל. אמר לי מוקי אז, אני לא רוצה פה להרבות בדיבור, שזה ניהול תקין.

הבעיה הבאה – עמוד 2 – בסעיף חשבונות מקבילים – אתה רואה את זה? בשורה השניה – עומס מלוות לפירעון לשנים הבאות. יש גידול של 15 מיליון שקל. אבל אם נסתכל בעמוד 3, וזה תסתכל, בסעיף פירעון מלוות, נראה שנפרעו 48,261 מיליון שקל. זה אומר שאם אינני טועה, שנלקחו הלוואות בסדר גודל של 63 מיליון שקל. עבור מה? 63 מיליון שקל. אמרתי, אם אני לא טועה.

סעיף הבא, בעמוד 2, בסעיף שאחריו כתוב שהערבויות שניתנו השנה הם 17 מיליון שקל, סכום הגדול בכ-8 מיליון שקל משנה קודמת. למי ועבור מה הם ניתנו? תסתכל טוב, יש לך פה בערבויות 17.55 לעומת 9.430, 8 מיליון יותר.

סעיף הבא, עמוד 3, אני מבקש לעבור לעמוד 3, סעיף הכנסות – בסעיף הכנסות, בנושא תקבולים ממשלתיים ואחרים, מופיעה הכנסה,

מר שמואל לרמן: אדם, דקה.

מר אדם קניגסברגר: אני אגמור, אין לך מה לדאוג. הוא יענה. הכול מתוכנן. אני עשיתי עבודה, תן לי לדבר. מופיעה הכנסה של 10 מיליון. עבור מה התקבלה ההכנסה הזו? האם מדובר במענקי תמ"א, תשתיות תמ"א? אם כן,

מר גרשון טוסק: תן לנו קודם את הסעיף. אתה רץ, אנחנו רושמים.

מר אדם קניגסברגר: אמרתי, סעיף הכנסות, תקבולים ממשלתיים ואחרים. אתה רואה את זה?

מר גרשון טוסק: כן.

מר אדם קניגסברגר: כתוב בביצוע 9.931, נכון?

מר גרשון טוסק: כן.

מר אדם קניגסברגר: אז אני אומר – עבור מה התקבלה ההכנסה הזו, האם מדובר במענקי תמ"א, כלומר, תשתיות תמ"א? אם כן, האם לא היה ראוי שההכנסה הזו תיכנס ל-תב"ר ולא לתקציב הרגיל? האם הדבר לא מזכיר את המקרה שקרה לפני שנתיים?

עכשיו נעבור לעמוד 6.

מר שמואל לרמן: אדם, מעכשיו זה בונוס אליך. שתדע.

מר אדם קניגסברגר: תודה רבה. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: דקה.

מר אדם קניגסברגר: זה בונוס לכם. תקשיב טוב.

עו"ד דוד מנחם: תן לו שתי דקות.

מר אדם קניגסברגר: בסעיף גבייה שוטפת, עמוד 6, בנושא יתרות פיגורים כוללות לסוף התקופה, מופיע סכום של 229065 לעומת 210.8 מיליון. בשנה קודמת מדובר אמנם בסטייה בגבייה של 2%, היתה הגבייה, אם תסתכל למטה, במקום 73 השנה, בשנה קודמת היה 75. אבל אם נזכור שהיתה גם גביה בחסר של 4% בארנונה כללית שהם 26 מיליון, כנראה שלא עומדים בתחזית הגביה. בעניין הגבייה, הייתי מבקש לדעת, תקשיב טוב, האם נגבה כל הכסף מבית חולים תל השומר? תרשום לך את השאלה הזאת. עמוד הבא, בעמוד 8,

מר שמואל לרמן: אדם, עוד חצי דקה.

מר אדם קניגסברגר: תן לי, אני גומר שני סעיפים.

מר שמואל לרמן: מסיים. מסיים.

מר אדם קניגסברגר: מסיים שני סעיפים. עמוד 8, בנושא שכר ומשרות, בשורה האחרונה – כתוב שהשכר ששולם השנה בסך 540 מיליון שקל חורג ב-10 מיליון מהתקציב. נכון שנוספו, תקשיב טוב, נוספו סייעות, אבל יש גם עובדי עירייה שמקבלים שכר מבית עמנואל. אבל מה שחמור בעיני הוא, שבשנת 2013, כמו שאלי אמר, סך הכול השכר היה 438 מיליון שקל והשנה 540. זה אומר שמתחילת הקדנציה, ולא מ-2010, אלא מתחילת הקדנציה, גידול בשכר היה 23.3%, כאשר המדד ירד ב-0.3. הגידול בשכר מצביע על בזבוז כספי ציבור בגלל העסקת יועצים, קידום בדרגות והעלאת שכר לבכירים. ואם נצרף לזה את הנתון הבא, שבשנת, כמו שאלי אמר, בשנת 2013 גם היה גידול במחיר שגובים עבור מטר מרובע בעלייה של 10%, כאשר בתקופה הזאת צו הארנונה עלה רק בפחות מ-1.5% והמדד ירד, יוצא שהציבור משלם יותר, בעבור מה? העיר נקיה יותר? סעיף אחרון.

מר שמואל לרמן: טוב, נו, יאללה, תסיים, 10 דקות נתתי לך.

מר אדם קניגסברגר: אתה בסדר.

מר שמואל לרמן: אבל קודם לא הייתי בסדר, כבר השתפרתי.

מר אדם קניגסברגר: ברשימה מספר 1 בעמוד השני,

מר שמואל לרמן: אדם, תסיים.

מר ישראל זינגר: גרשון, בקצרה.

מר שמואל לרמן: גרשון, תענה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, תן לי, רק שניה, רק את זה.

מר שמואל לרמן: לא, לא, לא, אדם, אתה כבר מדבר 10 דקות.

עו"ד דוד מנחם: בנושא הנפרד תדבר על זה.

מר שמואל לרמן: אחרי זה גרשון יענה על הכול?

מר גרשון טוסק: מזל שהמבקר לא קורא את הדו"חות כמוך.

מר אדם קניגסברגר: הוא קורא, הוא קורא, אל תדאג.

מר אלי מוסרי: קודם כל, אדם, תודה רבה. באמת, לקחת לי חלק מהשאלות.

מר גרשון טוסק: גם מהזמן.

עו"ד דוד מנחם: והוא הזכיר אותך פעמיים, מ-2013.

מר אדם קניגסברגר: כן, כן, אלי עושה עבודה נהדרת.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס, אתה איתי, גרשון?

מר גרשון טוסק: כל הזמן.

מר אלי מוסרי: יופי. אז אנחנו מדלגים על עמוד 2, כי אדם עשה פה עבודה יפה מאד. בוא נלך רגע לעמוד 3.

מר שמואל לרמן: כמה פאנאתנאיקוס?

מר אלי מוסרי: שמוליק, זה לא מכובד, באמת. באמת.

מר שמואל לרמן: אתה צודק. צודק. סליחה.

מר אלי מוסרי: עמוד 3 בהוצאות כלליות, בהוצאות של פעולות כלליות, יש לנו פה גרעון של 7% בביצוע.

מר גרשון טוסק: המילה גרעון לא שייכת, אבל תמשיך. אם כבר זה חיסכון, זה לא גירעון, כי הוצאנו פחות.

מר אלי מוסרי: אני אגיד לך למה.

מר שמואל לרמן: גרשון, די, תן לו.

מר אלי מוסרי: אם זה היה בשכר, אתה צודק. גרשון, אני אענה לך. אם זה היה בשכר, אתה צודק. זה חיסכון, התייעלות. פה זה בפעולות, זה שירות של התושבים, או קיי?

מר גרשון טוסק: אתה מדבר על גירעון, זה מושג חשבונאי, לא אזרחים. כשאתה מדבר על אזרחים זה משהו אחר.

מר ישראל זינגר: גרשון, תן לו לדבר, לא להפריע לו.

מר גרשון טוסק: ישבתי 4 שעות בשקט, רגע.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא חייב להתעורר קצת, מה קרה, ישראל?

מר ישראל זינגר: מכבי אבל לא מובילים לצערי, מה אני אעשה?

עו"ד דוד מנחם: גרשון, תעשה מתיחות בינתיים.

מר גרשון טוסק: כן, אלי.

מר אלי מוסרי: זה גירעון חשבונאי, אבל שירותים לתושב, זה לתושב פחות כסף.

עכשיו בוא נתייחס ככה, תראה מה קרה, דיברנו על זה בשנה שעברה – השכר והפעולות – הלכתי לשיטתך, על הטוטאל – השכר 44%, הפעולות 45%. זה לא קרה אף פעם. תמיד היה פער גדול לטובת הפעולות כנגד השכר. רק שתדע את זה.

עו"ד דוד מנחם: 44 זה מ"ד – מנחם דוד, 45 זה אדם, גימטרייה אדם.

מר גרשון טוסק: אני רוצה לשאול שאלה – 44 ו-45 זה 89, איפה עוד 11%?

מר אלי מוסרי: עשיתי טוטאל של כל ההוצאות. עשיתי לשיטתך.

מר גרשון טוסק: לא יכול להיות. טוטאל צריך להגיע ל-100%.

מר אלי מוסרי: תעשה את המלוות ואת כל זה, תגיע ל-100%. אתה הבנת אותי. אם לא הבנת אותי, אז אני אגיד עוד פעם.

עו"ד דוד מנחם: הבנת, ברוך?

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, שיהיה ברור. מתוך סך הכול ההוצאות,

עו"ד דוד מנחם: גרשון עושה לנו בלגאנים. אני רוצה שתתעורר קצת, מה קרה?

מר אלי מוסרי: אתה מפריע, דוד. מתוך סך הכול ההוצאות בביצוע של 1,216 מיליון היו הוצאות שכר 540, שזה 44%, מתוך הסכום הזה הפעולות היו 45%. זה הכול. זה התכוונתי, אני מקווה שעכשיו הובנתי כהלכה.

עכשיו תסתכל בבקשה בעמוד האחרון, עמוד 7, תסתכל, השוויתי בטופס הארנונה בנתונים בין 2017 ל-2016. תראה, מבני מגורים, יש ירידה של 10,000 מטר. לא הגיוני. במשרדים יש תוספת של 907 מטר בסך הכול, גם לא הגיוני. נכסי מדינה, תוספת של 94,000 מטר, מאיפה? השוויתי בין, הנה הדו"ח, 2016,

מר גרשון טוסק: לא הבנתי למה אתה משווה. אני מחפש ואני לא מבין.

מר אלי מוסרי: מהתחלה. בשבילך, מהתחלה. אני משווה בין דו"ח רבעוני 4/2016 לדו"ח רבעוני 4/2017.

מר גרשון טוסק: אני מזכיר לך אבל שהיתה טעות שאתה הארת את עינינו ותיקנו את זה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, זה תוקן, זה תוקן. הטעויות היו במהלך השנה, ברבעון הקודם, אני יודע. אבל ההבדל הוא משמעותי. יכול להיות שזו טעות סופר, אבל זו עדיין טעות משמעותית. זה לא יכול להיות שבמגורים ירד 10,000 מטר. זה לא הגיוני.

עו"ד רועי ברזילי: למה לא מעמידים את ההשוואה של שנה הבאה? גם לנוחות שלכם, שלא יהיו אבסורדים כאלה.

מר אלי מוסרי: מה שאני מציע, יכול להיות שיש פה טעות, אבל צריך לבדוק אותה. אבל המספרים לא מתיישבים עם ההיגיון.

לגבי הנושא, אדם כבר העלה את זה, אבל אני רוצה לחדד, בעניין של המועסקים בטופס 7. נתת לנו בדו"חות קודמים גם יועצים. למה לא נתתם יועצים?

מר גרשון טוסק: אין יועצים.

מר אלי מוסרי: אין יועצים? זאת אומרת, זה נטו.

מר גרשון טוסק: הדו"ח הוא סטנדרטי.

מר אלי מוסרי: סטנדרטי. אין יועצים. או קיי, בסדר. אני רק מנסה לדמיין לעצמי אם היו גם יועצים, איזה מספר היינו מקבלים על השכר.

מר ישראל זינגר: זה דמיון מודרך.

מר אלי מוסרי: זה דמיון שלי.

מר ישראל זינגר: כן.

מר אלי מוסרי: זה דמיון מכללתי נקרא לזה.

עו"ד דוד מנחם: איך, איך, איך, מכללתי?

מר אלי מוסרי: הוא הבין אותי.

מר ישראל זינגר: אני הבנתי.

מר אלי מוסרי: זהו, סיימתי.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה להתייחס.

מר ישראל זינגר: בבקשה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: יש גידול של 22 מיליון בהכנסות ברבעון האחרון, אתה מסכים איתי?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אתה בסוף עונה.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי, סליחה. יש גידול בהכנסות לכאורה של 22 מיליון שקל ברבעון האחרון לשנת 2017.

מר גרשון טוסק: גידול ביחס למה?

עו"ד רועי ברזילי: גידול ביחס לתקציב המאושר. גידול בהכנסות ביחס לתקציב המאושר.

מר גרשון טוסק: אז זה לא דווקא ברבעון האחרון.

עו"ד רועי ברזילי: גידול מצטבר.

עו"ד דוד מנחם: לא, זה חשוב. ישראל, זה חשוב, אם רבעון אחרון או כל השנה, מה?

מר אדם קניגסברגר: דוד, אתה,

עו"ד דוד מנחם: זה משמעותי. אתה מתמטיקאי, לא?

מר אדם קניגסברגר: נכון, זה משמעותי, אבל אתה עושה מזה צחוק וזה לא יפה.

מר אדם קניגסברגר: אבל אני אומר אמיתי, לא צחוק. אני אומר את זה בצחוק, אבל מתמטית זה נכון.

עו"ד רועי ברזילי: דוד, תקשיב, תקשיב, אתה יושב פה 3 שעות ולא היתה לך תרומה,

עו"ד דוד מנחם: מי, אני? הלכתי להתפלל רבע שעה. רבע שעה. הלכתי להתפלל רבע שעה.

עו"ד רועי ברזילי: למעט הברכה על היין לא היתה לך תרומה לדיון. שום תרומה.

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה? אומרים – "מילה בסלע שתיקותא בתרי". תלמד ממני. לא חייבים תמיד לצעוק. גם כששותקים, אתה רואה? ראית מה זה?

עו"ד רועי ברזילי: כמה שאתה מבזבז את הזמן של הישיבה הזאת, אתה מפסיד זמן חשוב בתפילה בבית הכנסת היום בערב.

עו"ד דוד מנחם: כבר התפללתי.

עו"ד רועי ברזילי: אז למה?

עו"ד דוד מנחם: לא, התפללתי, הלכתי בשמונה ורבע.

עו"ד רועי ברזילי: יש עוד תפילה בערב, בטוח שאתה מפספס אותה.

עו"ד דוד מנחם: בשמונה ורבע, כבר הלכתי. עכשיו יש לי את כל הזמן, עד הבוקר.

עו"ד רועי ברזילי: טוב, אז תן לי לדבר בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: עד הבקר.

מר אדם קניגסברגר: אין יושב ראש, אז די.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, אדם, יש, יושב בצד.

מר אדם קניגסברגר: אתה כל היום נח. בוא תשב.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה היום שחקן חיזוק חבל על הזמן אתה.

מר ישראל זינגר: חברים, בואו תכבדו את רועי.

מר אדם קניגסברגר: הוא היה תלמיד שלי, אני יכול להגיד לו.

מר ישראל זינגר: איך הוא היה, תלמיד שובב?

מר אדם קניגסברגר: הוא היה תלמיד טוב.

עו"ד דוד מנחם: כן. שהיה יושב בשקט

מר ישראל זינגר: שמוליק, איך היה המורה?

מר אדם קניגסברגר: הוא כבר לא זוכר.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אבל לרמן היה יושב בשקט, נכון? את האמת, הוא היה יושב בשקט בכיתה?

מר אדם קניגסברגר: הוא היה בסדר.

עו"ד דוד מנחם: הוא ישב בשקט?

מר אדם קניגסברגר: הוא היה ילד טוב.

עו"ד דוד מנחם: ושותק. בגלל זה הוא בא לפה לדבר 4 שעות, מה אתה חושב?

מר ישראל זינגר: תן לרועי לסיים, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: בסעיף ההוצאות, זה פחות ביקורת אליך, אבל צריך להבליט את הדברים, סעיף ההוצאות על השכר כמעט ולא השתנה. לעומת זאת, באמת יש ירידה חדה בסעיף ההוצאות על פעולות כלליות. לכאורה, הסעיפים האלה אמורים להיות אקוויוולנטיים. כי בדרך כלל כשאתה פוגע בהוצאות הכלליות, בהוצאות לפעולות, אתה גם אמור להקטין את כוח האדם שעובד והכול. צריכה להיות איזו שהיא קורלציה בין ירידה חדה של 7% בהוצאות על פעולות ואפס שינוי בהוצאות על שכר. זאת אומרת, מה שאנחנו יכולים לומר, שאותה כמות אנשים נותנת,

מר גרשון טוסק: אין לזה שום קורלציה.

עו"ד רועי ברזילי: יש קורלציה. אני לא מסכים איתך.

מר ישראל זינגר: יש לזה מתאם, לא קורלציה.

מר אדם קניגסברגר: זה אותו דבר.

מר גרשון טוסק: רועי, אני יכול לשאול שאלה קטנה?

עו"ד רועי ברזילי: בבקשה.

מר גרשון טוסק: לא מימשנו את הרזרבה, רק 50%, זה 5-6 מיליון שלא השתמשנו, זה 2% מהסטייה. זה קשור לעובדים?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע אם לא מימשת, אני לא יכול לדעת, זה לא נתון שנמצא כאן.

מר גרשון טוסק: אני עונה לך. לא לקחנו את כל הרזרבה, זה לא מופיע בטור של הביצוע, מה קשור לעובדים?

עו"ד רועי ברזילי: ולא שהחזרנו ברזרבות האלה מלוות או משהו.

מר גרשון טוסק: בואו, חבר'ה, תיגשו לעניין.

עו"ד רועי ברזילי: טוב, אתה יודע מה, בעצם זה הסיפור העיקרי.

מר ישראל זינגר: טוב. תודה. גרשון, בבקשה, הרי יש פה שאלות שמשלימות, תענה על עיקרי הדברים וזהו.

מר גרשון טוסק: מהסוף, לרועי, רועי התחיל מה-22 וה-19, הכנסות והוצאות עם ה-2 מיליון – נכון, יש תוספת, אבל אתה רואה שיש תוספת גם בהכנסות ממשרדי ממשלה. חלק מהסטייה גדולה בשכר זה בחינוך, אבל אם תשים לב, זה מגובה כולו בהכנסות ממשרד החינוך. לשאר כוח האדם אני לא נוגע כרגע.

עו"ד רועי ברזילי: אבל לא דיברתי על הוצאות,

מר גרשון טוסק: עכשיו תורי.

עו"ד רועי ברזילי: דיברתי על הוצאות של שכר כלליות.

מר גרשון טוסק: היו"ר, אני מבקש הגנה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אם מישהו מעיר אני אפסיק לו את התשובות וזהו.

עו"ד רועי ברזילי: אבל על משהו אחר הוא עונה לי. דיברתי על כלליות.

מר ישראל זינגר: לא משנה. אין יותר. הוא עונה על מה שהוא הבין.

עו"ד רועי ברזילי: הוא עונה על משהו שהוא לא הבין.

מר ישראל זינגר: רגע, אז אין יותר, הוא לא יענה יותר ואני אפסיק ואני אעבור להצבעה. גרשון, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל הוא לא ענה.

גב' רחל מרום: רועי, זה חסר חשיבות.

מר ישראל זינגר: אני אומר פעם אחרונה, עוד הפרעה אחת, אני מפסיק אותך, שיקבלו בכתב לאחר מכן ונעבור להצבעה. תמשיך.

מר גרשון טוסק: לגבי שינוי הדו"חות – הנושא הזה כל פעם עולה. חבר'ה, זה דו"ח של משרד הפנים. אני יכול לתת יותר ממה שאתם שאלתם, לי מאד חרה שיש יתרה של שנה קודמת, משיכה מהעודפים ואין אחר כך אחד פחות השני כמה נשאר. אני שאלתי את רואה החשבון, פניתי למשרד הפנים, חסר לי את השורה הזאת. חבר'ה, אלה הדו"חות, לא ניתן לשנות אותם. 15-20 שנה זה אותו דו"ח. לשנות את הדו"ח לא ניתן.

לגבי ה-7% - אין לי את כל הסעיפים. נתתי דוגמא רק של, זה שלא משכנו מהרזרבה זה לא מופיע בביצוע, זה 2%, זה 6 מיליון, 2% מתוך ה-7, חסר לי 5%. אם תרצו, אני אפרט.

לגבי הגידול בארנונה – גם מה שאלי דיבר קודם וגם מה שקורה עכשיו – אלי, כיוון שאני סומך ויודע שאתה מבין יותר מזה, לא פייר להציג 50%. אני מסביר. הארנונה לא צמודה למדד, הארנונה צמודה ב-50% למדד וב-50% לשכר הממוצע במשק, ואתה יודע את זה. נכון שהמדד הוא אפס, אבל השכר הממוצע במשק עלה הרבה יותר מכל דבר אחר שעלה במדינה.

מר אלי מוסרי: אבל לא 10%.

מר גרשון טוסק: אז אי אפשר להציג שאנחנו העלינו את הארנונה, כי אתה יודע שפעמיים, חבל שזה שיושב על ידך הלך, כי הוא נלחם בי יחד כשהוא היה בצד השני להעלות את הארנונה למגורים, ואתה יודע את זה. אני לא נכנס לפוליטיקה.

עו"ד רועי ברזילי: מי זה?

מר גרשון טוסק: זה שיושב על ידו, הבלונדיני עם הנעל השחורה.

עו"ד דוד מנחם: מה מידת הנעל.

מר אדם קניגסברגר: גרשון, אבל הוא צמוד לצו הארנונה.

מר גרשון טוסק: לגבי 2013 – אין לי את הנתונים ביד, אני לא עונה. אני יכול להגיד לך כרגע, נכון, מצוין בדו"ח, גבינו 2% פחות, כי בדרך כלל עומדים על יותר. אני מקווה שזה ישתפר.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה,

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, אף שאלה ואף הערה.

מר אדם קניגסברגר: רק תיקון.

מר ישראל זינגר: אין אף הערה. אף הערה

מר אדם קניגסברגר: או קיי. אני רוצה את הכול בכתב. אני רוצה את כל התשובות בכתב.

מר ישראל זינגר: אם תפריע,

מר אדם קניגסברגר: מה אני אפריע? אני לא מפריע. אני רוצה בכתב. אתה לא נותן לי לתקן,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אתה תפריע – נעבור להצבעה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מפריע לשום דבר.

מר ישראל זינגר: אתה יכול לכתוב מכתבים – תקבל תשובות על כל מכתב.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש, הוא אמר משפט שזה לא צמוד לארנונה.

מר ישראל זינגר: גרשון, אל תתווכח איתו, תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: הוא לא מתווכח. אני רק מעיר.

מר ישראל זינגר: אתה מפריע. אתה מפריע. אתה מפריע.

מר אדם קניגסברגר: אתה גם מפריע לי.

מר ישראל זינגר: אתה מפריע לישיבה בכלל, כי כנראה אתה לא מבין מה שהוא עונה. תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי שאני לא מבין.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אדם קניגסברגר: נכון. אני לא מבין כלום ואתה מבין הכול.

מר ישראל זינגר: לא, לא, יש דברים שאתה מבין.

מר אדם קניגסברגר: בגלל זה, איך קוראים לזה, בודקים אותך, לא אותי.

מר ישראל זינגר: אתה תתפטר, אדם?

מר אדם קניגסברגר: אמרתי לך.

מר ישראל זינגר: תגיד עוד פעם, שישמעו.

מר אדם קניגסברגר: אמרתי לך. אני אחזור כל פעם על אותו דבר.

מר ישראל זינגר: לא, הוא לא מאמין לך.

מר אדם קניגסברגר: אם אתה תצא זכאי – אני מתפטר.

מר ישראל זינגר: כשאני אצא זכאי.

מר אדם קניגסברגר: לא כשאתה תצא זכאי. כשאתה תצא זכאי, יכול להיות שאני כבר בכלל לא אהיה פה. אם לא תקבל כתב אישום ותצא זכאי, כשאתה תהיה זכאי, 13 שנה לקח לצבי בר עד שהוא נכנס לבית סוהר.

מר ישראל זינגר: אתה לא מתבייש?

מר אדם קניגסברגר: לא.

מר ישראל זינגר: אתה לא מתבייש?

מר אדם קניגסברגר: אני בוודאי לא מתבייש. אתה צריך להתבייש.

מר ישראל זינגר: אני אתבע אותך,

מר אדם קניגסברגר: אתה צריך להתבייש כל הזמן.

מר ישראל זינגר: יאללה, שתוק כבר, די, מספיק. יאללה, מספיק, נמאס לי כבר.

מר אדם קניגסברגר: תן לי לדבר, אני לא אתקוף אותך.

מר ישראל זינגר: אתה לא תוקף, זה לא נקרא תקיפה.

מר אדם קניגסברגר: ועוד איך אני תוקף אותך. אתה כבר צולע כל הזמן.

מר ישראל זינגר: תגיד לי, משה, כמה הארכת לו את השנים וזהו? אני ביקשתי, אני אשם. נו, תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: כן, כן, אתה אשם בכל הדברים.

מר ישראל זינגר: תמשיך, גרשון. עוד שתי הערות. זהו.

מר גרשון טוסק: אני עובר כרגע לשאלות של אדם. הכנסות לקבל הם חלק מהתקציב – כן, על פי הנחיות משרד הפנים, אנחנו הכנסות מאזרחים רושמים על בסיס מזומן מה שהתקבל עד ה-31 לדצמבר. הכנסות ממשלה זה הכנסות שעדיין נכנסים.

לגבי מוסדות שכר – 45 מיליון – אדם, תאמין לי ש-45 מיליון שפה נרשמו כשכר דצמבר הם נכונים. מה ששאלת, רק לעדכון - -

אני לא יכול, אביהוא, בבקשה, אני יוצא פסיכי. אני מתאפק, אבל כבר פעם שלישית. אני מדבר איתו, אני יוצא פה פסיכי, אתם כל הזמן שוכבים לי באוזן.

עו"ד דוד מנחם: אדוה, בואי לפה רגע. יש לי משהו להגיד לך, בואי.

מר אביהוא בן משה: אתה ש"ס, אתה לא יכול לקרוא לה.

עו"ד דוד מנחם: אני קורא לה.

מר אביהוא בן משה: אתה לא יכול לקרוא לה, אתה ש"ס.

עו"ד דוד מנחם: קול קורא במדבר.

מר גרשון טוסק: 45 מיליון זה הסכום שיופיע בדו"ח הכספי. רק לעדכון, בדרך כלל כשאנחנו עושים את חישובי השכר, כיוון שיש ביגוד והבראה, אנחנו מחלקים את זה ל-12.5, לא ל-12, כי יש לנו חודשיים שהשכר הוא הרבה יותר גבוה. חודש אחד ביגוד שהעובדים מקבלים וחודש אחד הבראה. אם תיקח את החלק היחסי, תראה שלא טעיתי.

מר אדם קניגסברגר: אני לא אמרתי שטעית.

מר ישראל זינגר: הלאה, תמשיך. אל תעיר לו. תמשיך, גרשון.

מר גרשון טוסק: הוצאות מתוקצבות שטרם שולמו – זה חובות לספקים שעומדים פתוחים ב-31 בדצמבר. המאזן הוא נכון ליום. עודפים – 15 מיליון, נכון, משכנו 7.6 ואני מדגיש, באישור האחרון ביקשתי עוד 4.5 מיליון, הדגשתי לאלי שיהיה קופה ב' אם חס וחלילה. אני שמח שנכון להרגע לא השתמשנו ולמיטב ידיעתי כרגע לא נצטרך.

ערבויות – אתה אמרת וזה עלה גם בדו"ח הקודם, היתה טעות בדו"ח הקודם שהועלתה על ידי המבקר ולא תוקנה, שהערבות ל-מב"ע לא נרשמה בדו"ח של 2016. זה ההבדל. אם אתה זוכר, דנו על זה בדו"ח הביקורת גם.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, תודה.

מר גרשון טוסק: הכנסות ממשלתי אחר – הכנסות הממשלה כרגע, גם החינוך, גם הרווחה, התקבלו הכול.

לגבי הנושא שאתה שאלת כרגע של תמ"א 38 – אני כרגע, היום, חוזר מדיונים שהייתי והעליתי את זה בכל פורום אפשרי. קיבלנו רק 60%, 55 או 60%, אל תתפוס אותי באחוז, כשהטענה של משרד הפנים – התקציב נגמר. אני לא צוחק. אני את הטענה הזאת לא מקבל ואני ממשיך להילחם.

מר אדם קניגסברגר: יפה.

מר גרשון טוסק: העליתי את זה לנציגים של האוצר, לנציגים של משרד הפנים. נציגי משרד האוצר נלחמו במשרד הפנים והיתה שם חגיגה שלמה. קיבלנו אחר כך הודעה שב-2018 ישלימו.

גב' רחל מרום: איזה תקציב נגמר?

מר גרשון טוסק: על תמ"א 38, הבנייה. מגיע לנו איזה שהוא סכום על כל יחידת דיור שאנחנו בונים.

עו"ד דוד מנחם: נדמה לי 7 מיליון, משהו כזה, לא?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> גרשון, השאלה היתה – למה הכנסתם את זה לתקציב הרגיל ולא ל-תמ"א?

<u>מר גרשון טוסק:</u> זה החוק. זה החוק. יש אישור משרד הפנים. יש לי אישור משרד הפנים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בכל סכום?

<u>מר גרשון טוסק:</u> כל סכום.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> 15% או 10%? טוב, הלאה, הלאה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אין אחוזים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא רוצה להפריע. או קיי.

<u>מר גרשון טוסק:</u> גביה מתל השומר – שאלת על גביה מתל השומר – אני חושב שאת הגביה מתל השומר העלינו בצורה משמעותית, יפה, ובמקביל לקחנו על עצמנו גם את פינוי האשפה, שזה החוק.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, שאלתי אם קיבלתם את הכול, זה מה ששאלתי. לא שאלתי אם קיבלתם חלק.

<u>מר גרשון טוסק:</u> קיבלנו את הכול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה מאד. תודה. הלאה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> זהו, לגבי הארנונה עניתי לקודם, אני חושב שזהו, אדוני ראש העיר.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. אפשר להצביע?

מר גרשון טוסק: אין הצבעה. לא צריך הצבעה.

החלטה:

דו"ח כספי רבעוני מס' 4 לשנת 2017 (לא מבוקר) הוצג בפני חברי מועצת העיר.

ב. כספים: - (חומרים הופצו בתאריך 11.3.18)

2) אישור חלוקת תקציב התמיכות לשנת 2018 על פי תחומי פעילות כמפורט להלן:

תחום פעילות	סכום בש"ח
אגודות ספורט	5,340,000
תנועות נוער	1,530,000
מוסדות חינוך תרבות ובע"ח	2,520,000
מוסדות דת	110,000
מוסדות רווחה	460,000
ארגוני נשים	40,000
סה"כ	**10,000,000**

מר שמואל לרמן: אישור חלוקת תקציב התמיכות לשנת 2018 על פי תחומי פעילות כמפורט להלן. סה"כ אישרנו 10 מיליון. עכשיו אני מפרט את סעיפי הסל.

מר ישראל זינגר: זה לא הפנים מה שיבוא אחר כך.

מר שמואל לרמן: נכון. מה שבפנים לא כרגע, רק את סעיפי הסל לכל סעיף. אגודות ספורט – 5,340,000, תנועות נוער – 1,530,000, מוסדות חינוך תרבות ובע"ח – 2,520,000, מוסדות דת – 110,000, מוסדות רווחה – 460,000, ארגוני נשים – 40,000. סה"כ, כאמור, 10 מיליון, כפי שהוגדרו בתקציב, נכון?

מר גרשון טוסק: בדיוק.

מר שמואל לרמן: מי בעד? פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד עברה חלוקת התקציב.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר חלוקת תקציב התמיכות לשנת 2018 על פי תחומי פעילות כמפורט להלן:

אגודות ספורט – 5,340,000 ₪

תנועות נוער – 1,530,000 ₪

מוסדות חינוך תרבות ובע"ח – 2,520,000 ₪

מוסדות דת – 110,000 ₪

מוסדות רווחה – 460,000 ₪

ארגוני נשים – 40,000 ₪

סה"כ: 10,000,000 ₪.

ב. כספים: - (חומרים הופצו בתאריך 11.3.18)

3) אישור ביצוע פעולות בחשבונות העירייה לרבות פעולות לטובת צדדי ג', באמצעות האינטרנט ו/או האפליקציה של הבנקים, למורשי החתימה של העירייה, ללא הגבלת סכום ובהתאם להרכב החתימות.

מר שמואל לרמן: סעיף 3 – אישור ביצוע פעולות בחשבונות העירייה לרבות פעולות לטובת צדדי ג', באמצעות האינטרנט ו/או האפליקציה של הבנקים, למורשי החתימה של העירייה, ללא הגבלת סכום ובהתאם להרכב החתימות. אפשר פה אחד? נפלא.

מר גרשון טוסק: תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר ביצוע פעולות בחשבונות העירייה לרבות פעולות לטובת צדדי ג', באמצעות האינטרנט ו/או האפליקציה של הבנקים, למורשי החתימה של העירייה, ללא הגבלת סכום ובהתאם להרכב החתימות.

ב. כספים: - (חומרים הופצו בתאריך 11.3.18)

4) שינוי רשימה מס' 1 תקציב רגיל לשנת 2018.

מר שמואל לרמן: שינוי רשימה מס' 1 בתקציב הרגיל לשנת 2018. בבקשה, להציג.

מר גרשון טוסק: אנחנו הגשנו כמו שביקשתם לפני כשנתיים-שלוש,

מר שמואל לרמן: יש שקף, גרשון?

מר גרשון טוסק: לא.

מר שמואל לרמן: למה לא הכנתם שינוי?

מר אדם קניגסברגר: יש לנו את זה פה. אנחנו מתכוננים לישיבות.

מר שמואל לרמן: בשמחה, אדם.

מר גרשון טוסק: ההצעה הראשונה היא, אני מתחיל איפה שנמצא הכנסות מדיבידנד תאגיד המים ובחירות, זו הכותרת של הדף – יש לנו הכנסות של 5 מיליון שקל.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, רגע, בדף שלי יש רק 4 מיליון מתאגיד המים.

מר גרשון טוסק: יש שני דפים, תעבור לשני. 4 ו-1, יחד 5 בטבלה העליונה.

מר אדם קניגסברגר: 4 ו-1 זה בחירות.

מר גרשון טוסק: כן, כן, אני מדבר על הדף הזה. קודם כל שיהיה לו את הדף הנכון ביד.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר גרשון טוסק: יש לנו הכנסה בדיבידנד מתאגיד המים של 4 מיליון שקל, שמועברים לשנה הזאת. ובמהלך הכנת התקציב, אני לא הכנסתי הכנסות מהבחירות. אחרי זה הגיע חוזר מנכ"ל משרד הפנים, רו"ח ערוסי ערך לנו איזה שהוא תחשיב, וההערכה שלנו היא כמיליון שקל. זאת אומרת שיש פה הכנסה של 5 מיליון שקלים. יש לנו אחר כך הקטנות והגדלות של מספר סעיפים.

מר אדם קניגסברגר: אפשר לוותר אולי לקרוא את הכול ואנחנו נשאל רק מה לא נראה לנו?

מר גרשון טוסק: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה שראש העיר ישמע, כי פה הוא ירוויח הרבה כסף.

מר ישראל זינגר: העירייה תרוויח.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי. בוודאי. אבל זה יעזור לך לנמק את כל מה שאתה אומר. תקשיב, ה-4 מיליון שקל האלה, מאיזו שנה הם? דיבידנד מאיזו שנה?

מר גרשון טוסק: של 2017.

מר אדם קניגסברגר: 2016 היה רווח של 10 מיליון שקל בתאגיד המים, האם קיבלתם דיבידנד של 10 מיליון שקל?

מר גרשון טוסק: ב-2016 קיבלנו דיבידנד של, אם אני לא טועה, 6 או 6.5 מיליון. נכון? משהו כזה.

מר שמואל לרמן: הנה, צחי פה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, תודה.

מר גרשון טוסק: חבר'ה, קיבלנו וזה נרשם ב-2017, לכן את 17 דחינו ל-18.

מר אדם קניגסברגר: אבל הם הרוויחו 10 מיליון.

מר גרשון טוסק: על פי החוק הוא לא יכול לחלק את הכול, הוא חייב להשאיר משהו אצלו. אני לא יודע בדיוק את האחוזים בעל פה.

מר אדם קניגסברגר: טוב, תבדוק, אולי תקבל עוד קצת כסף.

מר שמואל לרמן: זהו, אדם? אלי.

מר אלי מוסרי: שאלה אחת. ברשותך, גרשון, תסתכל שם על הרזרבה, אתה מכסח אותה, שני שליש תוך שלושה חודשים?

מר גרשון טוסק: למה שני שליש?

מר אלי מוסרי: 6,650, אתה מקטין.

מר גרשון טוסק: 6 מ-12 זה לא שני שליש.

מר אלי מוסרי: לא, מ-10.

מר גרשון טוסק: יש לנו עוד 2 בשכר.

מר אלי מוסרי: עוד פעם השכר, השכר זה לשכר. גרשון, אתה איתי, תשכח את האחרים, עזוב אותך מהשכר.

מר אביהוא בן משה: הוא לא איתך, הוא איתנו. אלי, הוא איתנו.

מר גרשון טוסק: כשאתה מדבר על רזרבה, הרזרבה היא 12, אנחנו כרגע לקחנו את החלק היחסי.

מר אלי מוסרי: אז בקיצור, לקחת 50%, מעל 50%. אני איתך בחשבון בסדר?

מר גרשון טוסק: בסדר גמור.

מר אלי מוסרי: מה, כבר, 3 חודשים 50%? מה יהיה אם חס וחלילה נצטרך עוד כסף בעוד חצי שנה? בחירות יש, בלת"מ, משהו, מה תעשה? תלך לתל השומר ותיקח מתל השומר עוד משהו שהם לא חייבים?

מר גרשון טוסק: בוא נגיד, אם עד עכשיו חשבתי, לאור מה שראיתי היום אין ספק שאני משוכנע שזה יהיה השינוי האחרון השנה.

מר אלי מוסרי: בעזרת השם. אנחנו נתמוך בך. הנה, מראש אני אומר לך, האופוזיציה תתמוך בך כאיש אחד.

מר שמואל לרמן: בבקשה. זהו, סיימנו רבותי?

מר אדם קניגסברגר: כן. כן.

מר שמואל לרמן: אפשר פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד.

מר אלי מוסרי: אין הצבעה בדברים האלה.

מר שמואל לרמן: לא, אישור אתה צריך.

מר אלי מוסרי: אישור כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר שינוי רשימה מס' 1 תקציב רגיל לשנת 2018.

ג. אישור הצטרפות העירייה לתוכנית "ברית ערים לאיכות חיים וסביבה".

<u>מר שמואל לרמן:</u> אישור הצטרפות העירייה לתוכנית "ברית ערים לאיכות חיים וסביבה". בסדר? פה אחד.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר הצטרפות העירייה לתכנית "ברית ערים לאיכות חיים וסביבה".

ד. <u>נכסים</u>:

1. אישור לרישום צו ירושה של המנוחה, וסרבך רוזה ז"ל שניתן ביום 18.5.00, רח' המרגנית 10-8 רמת גן, חלקה 136 בגוש 6203 וחלקה 258 בגוש 6210. מצ"ב צו ירושה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הלאה, ד', אני מקריא את הסעיפים, מי שרוצה הסבר – נורית תפרט. אישור לרישום צו ירושה של המנוחה, וסרבך רוז ז"ל שניתן ביום 18.5.00, רח' המרגנית 10-8 רמת גן, חלקה 136 בגוש 6203 וחלקה 258 בגוש 6210. מצ"ב צו ירושה. אפשר? פה אחד, רבותי? פה אחד. יופי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> איפה דוד מנחם? הוא יושב ראש הוועדה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא צריך כרגע.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר לרישום צו ירושה של המנוחה, וסרבך רוזה ז"ל שניתן ביום 18.5.00, רח' המרגנית 10-8 רמת גן, חלקה 136 בגוש 6203

וחלקה 258 בגוש 6210.

ד. נכסים:

2. אישור הארכת הסכם שכירות עם השוכרים, תחנת מוניות "אומן" – בית בכור, רח' ביאליק פינת ז'בוטינסקי רמת גן בחלקה 721 בגוש 6205. מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות.

מר שמואל לרמן: אישור הארכת הסכם שכירות עם השוכרים, תחנת מוניות "אומן" – בית בכור, רח' ביאליק פינת ז'בוטינסקי רמת גן בחלקה 721 בגוש 6205. מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות. הכול בסדר?

עו"ד רועי ברזילי: רק שניה, אני רוצה להבין, תחנות מוניות, אין חובת מכרזים פה בעניין הזה?

גב' נורית דיין: או קיי, אני אסביר. תחנת המוניות הזאת היתה קיימת,

מר אדם קניגסברגר: רגע, לא ביקשו להסביר. רועי, אתה ביקשת שיסבירו?

מר שמואל לרמן: כן, כן, רועי שאל שאלה.

גב' נורית דיין: תחנת המוניות הזאת היתה קיימת בעבר לצד הדרך. העירייה פינתה אותם ונתנה להם את המקום הזה כמקום חלופי ובהסכם נכתב שהם זכאים להשתמש בנכס הזה. יובהר שמדובר על,

עו"ד רועי ברזילי: עד מתי?

גב' נורית דיין: אנחנו, לפי הייעוץ המשפטי שקיבלתי, כל עוד שמי שניתנה להם הזכות עדיין בחיים. אנחנו מספר פעמים הבאנו את זה

לוועדת שיכון מקרקעין והורדנו את זה מסדר היום על מנת לעשות בדיקות, לבדוק אם האנשים עדיין בחיים. מרבית האנשים שקיבלו את הזכות עדיין בחיים. אנחנו כרגע מאשרים פה הסכם, אמנם בדיעבד, כי כבר שנה וחצי חלפה ונותרה רק עוד שנה וחצי עד תום ההסכם הזה, אנחנו נמשיך ונבדוק את הסוגיה הזאת. כבר מדובר באנשים מאד מאד מבוגרים. בכל מקרה, מדובר בנכס שהשטח שלו זה 1.5 מטר על 2.5.

עו"ד רועי ברזילי: השטח הוא לא המשנה. הזכות להחזיק תחנת מוניות.

גב' נורית דיין: נכון. כשמדברים על דמי שכירות, אני פשוט רוצה להגיד,

עו"ד רועי ברזילי: שניה, אבל הזכות הזאת נלווית לה גם שימוש בחניה ציבורית. המבנה חסר משמעות, כמעט חסר משמעות, זה הזכות הציבורית להשתמש בחניות ציבוריות. אז עכשיו אני לא הצלחתי להבין, אם בהסכם המקורי, אותו הסכם פינוי שדיברת עליו, זה מה שרשום, כלומר, שכשמפנים אותם חייבים לתת להם פיתרון כל ימי חייהם, או שזה משהו על פי ייעוץ משפטי. כי ההסכם הזה לא מוזכר בהסכם השני. אין קשר בין שני ההסכמים האלה. הייתי מצפה שב-הואילים או במבוא להסכם או משהו יפנו לאותו הסכם שאת מדברת עליו. אני לא רואה איזו שהיא הפניה להסכם הזה.

גב' נורית דיין: נכון, אתה צודק, אנחנו נוסיף את זה להסכם. אנחנו נתייחס בהסכם. אפשר להוריד את זה ולהביא את זה פעם נוספת עם כל התיקונים האלה.

מר שמואל לרמן: רוצים? בבקשה, אין לי בעיה. מקובל. הורדנו את סעיף 2.

החלטה:

הנושא ירד מסדר היום.

ד. נכסים:

3. אישור העברת זכויות חכירה עפ"י הסכם מכר מיום 26.11.17 ברחוב המרגנית 28, רמת גן – ת"ח 35 בגוש 6211 מהחוכרים, איתנה ברמן ת.ז. 000377978, חיים רווה ת.ז. 032458044, יפעת רווה ת.ז. 059835421 וסיגל מיזלף רוה ת.ז. 59722009 לרוכשים, יניב פרידלר ת.ז. 031869761 וחלי פרידלר ת.ז. 036418465. מצ"ב הסכם מכר.

מר שמואל לרמן: עכשיו 3 – אישור העברת זכויות חכירה עפ"י הסכם מכר מיום 26.11.17 ברחוב המרגנית 28, רמת גן – ת"ח 35 בגוש 6211 מהחוכרים, איתנה ברמן ת.ז. 000377978, חיים רווה ת.ז. 032458044, יפעת רווה ת.ז. 059835421 וסיגל מיזלף רוה ת.ז. 59722009 לרוכשים, יניב פרידלר ת.ז. 031869761 וחלי פרידלר ת.ז. 036418465. מצ"ב הסכם מכר. פה אחד? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר העברת זכויות חכירה עפ"י הסכם מכר מיום 26.11.17 ברחוב המרגנית 28, רמת-גן – ח"ח 35 בגוש 6211 מהחוכרים, איתנה ברמן ת.ז. 000377978, חיים רווה ת.ז. 032458044, יפעת רווה ת.ז. 059835421 וסיגל מיזלף רוה ת.ז. 59722009 לרוכשים, יניב פרידלר ת.ז. 031869761 וחלי פרידלר ת.ז. 036418465.

ד. נכסים:

4. אישור הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת-גן", עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ", חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות 263,268,239 בגוש 6182 בשטח של 11.5 דונם, שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של 41 דונם. מצ"ב חוות דעת משפטית ממשרד עו"ד ל. עמידור ושות', חוו"ד משפטית מהשירות המשפטי התומכת בה, הסכם פינוי וחכירה וחוו"ד של השמאי שאול לב.

מר שמואל לרמן: סעיף אחרון – אישור הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת-גן", עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ", חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות

263,268,239 בגוש 6182 בשטח של 11.5 דונם, שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של 41 דונם. יש גם חוות דעת משפטית. אפשר פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: לא. לא.

מר שמואל לרמן: לא. בבקשה, מי רוצה לדבר בעניין?

גב' נורית דיין: רגע, אבל יש לנו גם מצגת.

מר שמואל לרמן: אלי ואדם? בבקשה.

מר אלי מוסרי: אדם יהיה ראשון.

מר אדם קניגסברגר: ברשותך, אני רוצה להעיר הערה.

מר שמואל לרמן: דקה, דקה, נורית, יש לך מצגת? רצית להציג משהו?

גב' נורית דיין: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה. קודם שהיא תציג, אולי זה יענה לכם.

מר אדם קניגסברגר: רגע, לפני זה, אני רוצה להעיר הערה ואלי ימשיך אחרי המצגת. אני חבר בוועדת נכסים והנושא הובא לוועדת נכסים, אבל הנושא הובא באמצע הישיבה. כלומר, לא הופיע בחומר שאני קיבלתי הביתה, אלא החומר הובא. אני קראתי רק את הכותרת בחומר וראינו מצגת יפה של,

גב' נורית דיין: שאנחנו נציג אותה גם עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: כן. נורית הראתה לנו את כל מה שמתכוננים לעשות וזה נראה לי בסדר. אבל, אחרי שקראתי בבית את ההסכם ואת הכול, מופיע פתאום דבר, סעיף 13 – ההתקשרות בהסכם,

מר ישראל זינגר: רגע, אז תן לה להסביר.

מר אדם קניגסברגר: אם תהיה לך סבלנות להקשיב דקה, תאמין לי שאתה תלמד.

מר ישראל זינגר: אין בעיה. אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: ההתקשרות בהסכם המוצע, לרבות תקופת ההתקשרות למשך 49 שנים, נדונה ואושרה בוועדת השיכון מקרקעין מספר 31. זה עו"ד עמידור כותב. לא היו דברים מעולם. לא נדון הדבר הזה בוועדה. זה הכול.

מר שמואל לרמן: יופי. עכשיו נורית.

מר אדם קניגסברגר: אמת?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

גב' נורית דיין: אני זוכרת שאמרתי שזה ל-49 שנה בוועדה. אמנם החומרים הגיעו ברגע האחרון ולא היתה לי אפשרות להציג אותם לפני הוועדה בצורה מסודרת, כי אנחנו, הכול ככה קרה,

מר ישראל זינגר: תמשיכי, בכל אופן אישרנו בהנהלה.

מר אדם קניגסברגר: לא עלה הנושא הזה.

מר ישראל זינגר: או קיי, הלאה. צודקת.

גב' נורית דיין: מכללת רמת גן פועלת היום ממגרש 54, בשטח של 41 דונם, על פי הסכם שנחתם בשנת 99. ההסכם,

מר שמואל לרמן: מה זה מגרש 54, נורית?

גב' נורית דיין: מגרש 54 זה בעצם כל החלקות. אנחנו תיכף נציג לכם את המצגת ונראה לכם את המבנים ואת הנכס הפיזי. אני כרגע רוצה רק לתת רקע להסכם הזה. מכללת רמת גן פועלת בשטח הזה. כרגע ההסכם הוא עד יולי 2024. אנחנו ניהלנו מו"מ עם מנכ"ל המכללה. השטח הזה הוא שטח חום, שטח למבנה ציבור. אנחנו, כחלק מתוכנית המתאר העתידית, אנחנו מעוניינים להשתמש באופן מיטבי יותר בשטח שרוב השטחים שלו שם פתוחים. אנחנו רוצים להסב את זה לבתי ספר, להפוך את כל המתחם הזה לקרית חינוך שייתן מענה לכל הגילאים, החל ממעונות, גני ילדים, בתי ספר יסודיים, בית ספר תיכון ומכללה. כמובן שראש העיר ומנכ"ל העירייה מברכים על הפעילות של מכללת רמת גן וגם אדם אמר את זה בוועדת שיכון מקרקעין, שזה היה גם חלק מהרעיון שלו בעבר.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, לא. הרעיון שלי ושל זינגר היה, כשראש העיר נבחר הקודם, היה לפתוח שם בית ספר תיכון.

מר ישראל זינגר: תיכף תשמע. נכון?

עו"ד רועי ברזילי: אדם ממהר לשבח.

מר ישראל זינגר: וראש העיר, סליחה על המשפט הלא יפה, שהוא היה מגלומן, הוא רצה לפתוח בית ספר שאין כדוגמתו, בית ספר תרבות בחלק המזרחי, ואז אנחנו נשארים בעיר עם שני בתי ספר מפוצצים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ראית שהנחנו אבן פינה לתיכון שלישי גדול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מה זה שייך? לפני 15 שנה דיברנו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אז לא הנחנו. נכון. צודק.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אומר מה שאני יודע.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>גב' נורית דיין:</u> כדי למקסם את התועלת מהשטח הגדול הזה, שהוא 41 דונם, ולהפוך אותו לקרית חינוך שתתן מענה לכל הגילאים, יזמנו איזו שהיא תוכנית שיציג אותה אדריכל שושני, שהוא ערך אותה עבור העירייה, הוא מטעמנו, אני רוצה שהוא יציג אותה.

<u>אדר' שוקי שושני:</u> מאחר והשעה מאד מאוחרת אני אנסה להיות מאד תמציתי. המשרד שלי מתמחה בעיקר במוסדות ציבור, מוסדות חינוך. הייתי יועץ לשעבר של משרד החינוך. העבודה שאנחנו עשינו כאן עבור העירייה היתה, כפי שהזכירה קודם נורית, למקסם את פיסת הקרקע המקסימה הזו שהמקום האסטרטגי שלה הוא פשוט דורש ומבקש לעשות כאן משהו שהוא לא רק חינוך, אלא חינוך וקהילה. דבר שישאב אליו, לטובת הציבור הקרוב, לטובת חיבור שתי השכונות והסרת הגדרות שיש מצד מזרח על ידי הכביש של בן אליעזר, וינגיש למעשה, רואים את זה כאן יפה, זו פיסת הקרקע שמדברים עליה, ממערב גן תהילה, מצפון רחוב, מדרום רחוב, מצד מזרח הכביש שחוצץ בעצם בין השכונה ממזרח לתוכה. כמובן שהמטרה שלנו להפוך, המטרה שלנו היתה להנגיש את כל המתחם הזה שנשען על גן תהילה, באופן כזה לייצר ציר מזרח מערב כדי שיוכלו להגיע לכל המתחם הזה, לחזק את הציר שעובר צפון דרום דרך מתחם תהילה דרך הסרת כל החניות שנמצאות באזור הזה לכיוון מרום נווה צפונה, ולגבש בתוך העסק הזה, לשמר את העצים היפים, לשמר את כל הדבר הזה, כמקום שיוכלו לפעול בו ילדים מגיל אפס עד מבוגרים. ולכן גם התמהיל המגוון של כל הרצף החינוכי שהזכירו קודם. ונדבך נוסף שמצאנו

כאן בתוך העניין – לייצר פה איזה מרכז קהילתי חדש לטובת העירייה, שיכיל כל מיני אפשרויות לאולמות ותרבות, קצת מסחר.

מר ישראל זינגר: לטובת הקהילה.

אדר' שוקי שושני: לטובת הקהילה. דבר שממש מתבקש במקום הזה. היום גם בעיריות אחרות מחפשים מקומות לגבש בהם את החינוך והקהילה לאורך כל היום. לא רק רצף גילאי אלא גם רצף מהבוקר עד הערב שייתן חיים. זה בעצם המתווה.

לצורך זה אנחנו, דבר ראשון, צמצמנו את התכסית לשימוש המכללה על מנת לאפשר באמת גם את הצירים לרוחב וגם לאפשר את המקום לגיל הרך, בית ספר יסודי, בית ספר נוסף חרדי, בית ספר תיכון כזה או אחר, לצמצם את ההגדלה של המכללה רק באזור מסוים, ולייצר כאן עוד כ-5 דונם נוספים על הצומת, בין בן אליעזר לבין רחוב פנחס אם אני לא טועה, לייצר פה גם איזו שהיא כיכר שוקקת עם חנויות, עם אולמות לפעילות קהילתית כזו ואחרת.

לדעתנו, המרכז הזה הופך להיות דבר מקסים והתוכנית מאפשרת פיתוח של כל אחד מהאלמנטים באופן עצמאי, ללא תלות בשני. זאת אומרת, אפשר לפתח,

עו"ד רועי ברזילי: זה מצב מוצע?

אדר' שוקי שושני: רגע, אני לא אציג את כל המצגת, אבל,

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל מצב מוצע.

אדר' שוקי שושני: אפשר יהיה לפתח, אם הצפון הוא למעלה כרגע כמו שהיתה התוכנית, לפתח את אזור גני הילדים, אזור המעונות, אזור בית הספר, כל אחד בפני עצמו. לפתח את אזור המוסד החינוכי העל תיכוני.

מר אדם קניגסברגר: אתה מדבר גם על הגבהת בית הספר.

<u>אדר' שוקי שושני:</u> כן. ה-תב"ע של רג/52 מאפשרת, למעשה זו תב"ע נפחית שמאפשרת לכם לבנות עד 9 קומות. לא משנה. ה-תב"ע מאפשרת, יש בה זכויות רבות מאד של עד 180,000 מ"ר. הצרכים שהוגדרו פה, ישבנו מספר ישיבות מאד ארוכות עם מחלקת החינוך וגיבשנו את כל הצרכים העתידיים לפחות הנראים ל-10-15 השנים הבאות, צרכים של קרוב ל-70,000 מ"ר בהחלט אפשריים פה. וכפי שאמרתי, ניתן לממש אותם באופן סימולטני.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בצורך במגרש,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> תיכף נעשה זמן לשאלות, בסדר? אני רק רוצה להוסיף כמה מילים אחרי שהוא יסיים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רק שניה. כיוון שזה רבע לעשר, אני מניח שיהיה על הגבול, אפשר לבקש הארכה עד חצי שעה? בסדר? יכול להיות שלא יהיה צורך. אם יסתיים ולא יהיה צורך – לא יהיה צורך. תודה. פה אחד.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד על הארכת הישיבה בחצי שעה.

<u>אדר' שוקי שושני:</u> עוד שתי מילים ואני אסיים. אני יודע שכולם עייפים פה. יש הרבה מה לומר על זה. בכל אופן, כפי שציינתי קודם,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> חבל שלא התחלתם עם זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> צודקת.

<u>אדר' שוקי שושני:</u> כל מתחם או תת מתחם בשטח הזה מאפשר פיתוח עצמאי סימולטני למתחם השני, וזה היתרון שלו. ואפשר ממש בתוך

שנה כבר להתחיל ליהנות ולהנגיש את כל המרכז הזה לציבור הרחב. לדעתי, זה פרויקט מאד חשוב.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר משה בודאגה: יש לנו בעיות במערכת החינוך בכמה שכונות אחרות וכדי שנוכל לפנות מקום לבתי ספר יסודיים, שאנחנו חייבים לפתח אותם בתוך השכונות, אנחנו צריכים לפנות לפחות תיכון אחד מאזור אחר ולהכניס אותו לתוך המסגרת הזו.

מר ישראל זינגר: כמו שאדם אמר ואני.

מר משה בודאגה: כן. ואז אנחנו פותרים לפחות בעיה של 3-4 בתי ספר יסודיים שהם עמוסים מאד, וכבר בשנה הבאה יש לנו בעיות איתם, לא ניתן לקלוט בהם תלמידים. לכן, העברת אחד מבתי הספר התיכוניים לשם תתן לנו אפשרות לרווח את בתי הספר היסודיים ולהקים עוד בית ספר יסודי לפיתרון הבעיות האלה.

מר ישראל זינגר: ועוד מוסדות חינוך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה רגע לחדד, כי זה לק מההתחדשות העירונית. אנחנו הרי כל הזמן אומרים שאנחנו מחדשים לא רק בניינים, אלא גם באים ומנסים לייעל את השטחים החומים. פה מדובר ב-40 דונם שלמעלה מ-20 שנים שירתו רק את המכללה, ויש לנו בעצם הזדמנות,

מר אדם קניגסברגר: לא, לא רק את המכללה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון, היה גם עוד בית ספר. אבל רוב השטח,

מר אדם קניגסברגר: יש שם כמה דברים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רוב השטח. עכשיו בדרך גם לבוא ומצד אחד לייעל את השטח; מצד שני, לעבוד בשיתוף פעולה עם המכללה, לדאוג שיישארו בעיר, אתם רואים את הקרבות שיש לנו גם עם בר אילן וגם עם שנקר, וזו באמת דרך שמצד אחד הם מייעלים את השטח, עוברים ל-10 דונם בלבד, מפנים לנו 6 שנים לפני הזמן כי החוזה שלהם נגמר עוד 6 שנים. לא מחר.

מר אלי מוסרי: 2022.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 2024.

מר אלי מוסרי: 22. בחוזה כתוב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 2024.

מר ישראל זינגר: חברים, אבל לא להפריע. כשיהיה תורך תדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי. בכל זאת יש כאן איזה שהוא שיתוף פעולה. אנחנו צריכים את השטח הזה ב-30 דונם, אנחנו מעבר לתיכון, יש אפשרות ליסודי, יש אפשרות לגני ילדים, ריאות ירוקות, ויש שם גם חניה שאני מניחה שבסופו של דבר, בשיתוף פעולה, יכולה לשמש את מי שגר באזור.

מר ישראל זינגר: ומרכז קהילתי כפי שהוצג.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מרכז קהילתי. 30 דונם זה הדבר הכי הכי נדרש, במיוחד באזור הזה שהוא הולך ומתחדש. אנחנו שמחים על שיתוף הפעולה. אני חושבת שאחד הדברים החשובים, ואדם, דיברת על מרכיב הזן והוא באמת חשוב, זה בעצם איפה שהוא גם לקבע ולאשר ולאפשר למכללה הזאת להישאר כאן ולעוד הרבה שנים. זה לא איזה שהוא עסק של משרדים שאנחנו נותנים איזו שהיא מתנה. אני חושבת שזה האינטרס שלנו כעיר שמקדמת חינוך לדאוג שהם יישארו כאן, גם אם זה לטווח הרחוק.

והצמצום הזה הוא משמעותי, מצד אחד תושבים מרוויחים; מצד שני, אנחנו הרווחנו את המכללה והם הרוויחו את ההתייעלות.

מר ישראל זינגר: ראיתי מי שהצביעו. אני רוצה לומר, בעבר, אני לא מסתיר, חשבתי, כי הסתכלתי על כל השטח הזה ויש פה כמה שיודעים, ואמרתי שאמרתי הרבה פעמים וגם כשנבחרתי, שעל שטח כזה רק מכללה, עם כל העבר מה שהזכיר אדם, לא חשבתי שזה נכון. ועם הצרכים שהזכיר ושהתבררו לי יותר בהמשך, משה, ועם התוכנית הזאת, אני חושב שהצמצום הדראסטי, כלומר, מכללה על שטח מצומצם כגוף אקדמי ופיתרון של הרבה מאד בעיות חינוך וקהילה באזור שממילא היה מיועד לכך ועוד לפני שקמה שם מכללה, אני חושב שזה פיתרון נכון לכל התושבים וכך הלאה. בבקשה, איצ'ה.

עו"ד דוד שואקה: רק שניה. מההסכם הבנתי שהפינוי של השטח הנותר הוא יהיה רק ב-2022, לא עכשיו, או שאני טועה?

מר אלי מוסרי: זה כתוב בחוזה.

מר משה בודאגה: חלק מהשטח יפונה בהדרגה כדי לקלוט בית ספר תיכון וכדי לאפשר,

עו"ד דוד שואקה: לפי ההסכם, אם אני לא טועה, זה הסכם ארוך,

מר ישראל זינגר: נא לבדוק.

עו"ד דוד שואקה: כתוב 2022. זה מה שכתוב.

מר אלי מוסרי: 1 ליוני 22.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, הנה, נורית תענה.

גב' נורית דיין: אנחנו מדברים על שטח שהוא 41 דונם, אבל כבר היום נתחים ממנו נלקחו, אחד לטובת בית ספר מקיף,

עו"ד דוד שואקה: אבל זה לא מתואר בהסכם. זה צריך להיות מתואר. לפי ההסכם, שוב אני אומר, לפי מה שאני קראתי, זה הסכם גדול ומורכב,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תפרטו מתי אפשר לאכלס את בית הספר.

עו"ד דוד שואקה: כתוב שהפינוי יהיה ב-2022. אז אם זה הדרגתי או חלק כבר פונה, זה צריך לבוא לביטוי בהסכם.

מר ישראל זינגר: ברור. צודק. הלאה.

מר אלי מוסרי: בהסכם לא מופיע.

מר ישראל זינגר: תהיה לך זכות. איצ'ה.

עו"ד רועי ברזילי: צריכים להיות כמה הסכמים.

מר איצ'ה שחם: עם כל הכבוד למתכננים – תוכנית נהדרת, וכל הכבוד לרמת-גן, שעיקר התקציב שלה הולך לחינוך, באמת דבר יפה, אבל מה לעשות, ברמת-גן יש אריכות ימים. מגיעים לגיל 85.5 ובשנה הבאה זה יהיה 86 ממוצע.

מר ישראל זינגר: נשים יותר ב-4 שנים.

מר איצ'ה שחם: נשים 4 שנים יותר. אז במקום גם סטטיסטית, אם זה ממוצע של 20% ברמת-גן, האזור הזה זה 25%. זה אזור ותיק והגיל

עולה, כל שנה עולה, מה אפשר לעשות? מחזיקים מעמד ברמת-גן. שכחו את הנושא הזה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, יהיה פה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, איצ'ה, זה מבנה ציבור.

גב' נורית דיין: נלקח בחשבון בפינה,

מר איצ'ה שחם: שמעתי טוב. אני אמנם עייף,

גב' נורית דיין: שוקי, תראה לו בבקשה את ה -

מר ישראל זינגר: לא להפריע לאיצ'ה. לא להפריע לאיצ'ה.

מר איצ'ה שחם: אני אומר לאדריכל, שהוא חושב שאנחנו עייפים – אני לא עייף. שמתי לב שהוא אמר מרכז קונגרסים, אירועים וכדומה. אני מדבר על מרכז תרבות הפנאי לאזרחים ותיקים. נקודה. לא מרכז אירועים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איצ'ה, בבקשה, שכחנו להראות לך. איצ'ה, הנה, מראים לך.

אדר' שוקי שושני: בגלל הזמן לא הכנסנו את התוכן של המרכז הקהילתי. אבל המרכז הקהילתי,

מר איצ'ה שחם: אני רוצה שיהיה מוגדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, רגע, איצ'ה,

מר אדם קניגסברגר: איצ'ה, אני איתך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איצ'ה, יש, זה מוגדר, יש שם מועדון גמלאים.

מר ישראל זינגר: ההערה של איצ'ה במקום ואני מבקש להכניס.

מר אביהוא בן משה: שמו אתכם מתחת לאדמה את המרכז שלכם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: במרתף.

מר אביהוא בן משה: מתחת לאדמה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קומה מינוס 3.

מר אדם קניגסברגר: אני איתך, אבל אני החלטתי שאני אתמודד על התפקיד שלך בשביל לדאוג לגמלאים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, לאיצ'ה אין תחליף, חבל לך על הזמן.

מר אביהוא בן משה: יש פה הצעה פוליטית. איפה הכתבת של ידיעות אחרונות?

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה צעיר, זה מתחיל מ-85 ומעלה גמלאים.

מר ישראל זינגר: רועי, בבקשה, למיקרופון בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב, קודם כל, שבאמת חייבים לעשות משהו עם החלקה הזאת. לדעתי זה 41 דונם כולל גן תהילה, כולל ה-שצ"פ.

אדר' שוקי שושני: לא, לא כולל.

עו"ד רועי ברזילי: לא כולל ה-שצ"פ? או קיי. מצד שני, אני חושב והניצול צריך להיות, הוא הכרחי שם באמת, שטח גדול יחסית. מצד שני, האופן שבו הוא מנוצל כרגע בהצעה הזאת, אני די בטוח שזה לא עומד בתדריך של משרד החינוך. חוץ מזה, אני חושב, אני אומר בכנות, זה נראה לי צפוף מאד מאד. גם נראה לי לא מסתדר הגיונית שבית ספר יסודי ממלכתי יהיה צמוד לבית ספר יסודי חרדי, שבכלל לא ברור לי איך בית ספר,

עו"ד דוד מנחם: מה רע בזה?

עו"ד רועי ברזילי: שניה, אני לא אומר רע או טוב.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. לא להפריע.

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר שזה נראה לי מבנה צפוף מדי של ייעודים וצרכים ציבוריים בתת קרקע אחת, ממש.

מר ישראל זינגר: רועי, תרשה לי רק,

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, רגע.

מר ישראל זינגר: לא, שאני אשאל בדיוק, רועי, לעזור לך רגע. לאדריכל – האם המיקום, זאת סקיצה ראשונית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה עוד לא עבר ועדת בניין עיר.

מר אדם קניגסברגר: זה מה שרציתי להגיד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ברור.

מר ישראל זינגר: האם במחשבה יותר מעמיקה ועם ההתקדמות, אכן עם האישור, יש הרבה דברים, אני אפילו מפליג מעבר למה שרועי אמר, כמובן שבחינוך יש גילאים שונים, יש ממלכתי, ממלכתי דתי. כלומר, המיקום המדויק, פה מדובר על פיסות שטח, זה לא סגור עדיין, נכון? רק רציתי לשאול.

אדר' שוקי שושני: זו פרצלציה רעיונית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עדיין לא העברנו תוכנית בוועדת בניין עיר.

מר איצ'ה שחם: אביבית, שיהיה ברור שאנחנו, מרכז תרבות הפנאי לגמלאים, הוא לא מעורב עם צעירים, עם גילאים אחרים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חבר'ה, זה רעיון כללי.

עו"ד רועי ברזילי: ... זה בדיוק מה שנראה לי קרה כשתכננו את המגרש הזה, מן 'אקסטזה' של רצונות שמבקשים להתממש בכוח,

מר ישראל זינגר: מה רע בשימוש רב דורי? זה מושלם.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, אני לא אומר שזה רע. ישראל, אני יודע שלפי התדריך של משרד החינוך, שטח בית ספר יסודי צריך להיות 6 דונם. כבר עכשיו אנחנו רואים שהשטח הוא 4.5 דונם שם של בית הספר היסודי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 4.8. זה בית ספר.

עו"ד רועי ברזילי: 4.8, שזה כבר פחות. בכל המתחם הזה, ותקנו אותי אם אני טועה, לי לפחות בבית הספר היה מגרש ספורט, אין אפילו הקצאת שטח למגרש ספורט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש אולם ספורט. יש שם אולם ספורט. אבל זה לא הזמן. בואו נדבר על העיקרון, רועי. אנחנו מדברים על העיקרון.

עו"ד רועי ברזילי: שניה, תנו לי בבקשה לסיים.

מר אדם קניגסברגר: היא צריכה לבוא לוועדת בניין עיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוודאי, היא תעבור בוועדת בניין עיר.

עו"ד רועי ברזילי: ברור שהיא תעבור. אבל אני חושב שטוב עשינו,

מר משה בודאגה: רועי, שניה, אני רוצה להסביר משהו. תראה, זו לא תוכנית לביצוע, תקשיב, זה לשים כתמים מה שנקרא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל זה נשמע צפוף מדי.

מר משה בודאגה: לא משנה. אנחנו נעבוד לפי הכללים, לפי הנתונים של משרד החינוך. אנחנו לא נעשה משהו שהוא לא תקין ולא מסודר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז לא בטוח שתצליחו להכניס את כל המוסדות האלה.

מר משה בודאגה: אז אם לא נצליח, חלק לא יכנס.

גב' נורית דיין: אנחנו נתעדף לפי הצרכים.

עו"ד רועי ברזילי: משה, אפשר לדבר בבקשה?

מר שמואל לרמן: אלי מוסרי רוצה לדבר, צריך גם לתת לו.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני מדבר.

מר שמואל לרמן: אתה, אחרי זה אלי ואחרי זה שולמית.

עו"ד רועי ברזילי: תראו, ברור לי שזה תכנון ראשוני וברור לי הכול, אבל תשמעו, אני חושב שנכון עשינו שכן מוצגת התוכנית הזאת בד בבד שאנחנו מאשרים את החוזה הזה. כי אנחנו לא קודם כל מאשרים חוזה ואחרי זה חוזרים מה המטרות והייעוד. זה לא עובד ככה. יש מטרה, יש למטרה הזאת אמצעים ויש לה יעדים ויש דברים בדרך. אז אנחנו לא חותמים הסכם כדי שיהיה לנו קודם כל שטח, ניתן למכללה שטח ואחרי זה נחשוב מה אנחנו עושים עם השטח. אז כן חשוב שיהיה לנו, לא בפירוט פירוט, אבל כן חשוב שיהיה ברמה כזאת או אחרת מה אנחנו כן מתכוונים לעשות עם השטח, כי בסך הכול ההסכם הזה מדבר על כך שאנחנו גם מאבדים שטח, לטוב או לרע, אנחנו מאבדים שטח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איך אתה מאבד שטח?

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נותנים למכללה לתקופה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 10 דונם. זה אצלם עד לעוד 6 שנים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה אצלם, אבל לא ל-50 שנה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סביר להניח שהיינו מאריכים להם אבל את ההסכם, כי לא היית רוצה,

עו"ד רועי ברזילי: לא בטוח. לא בטוח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני חושבת שלא היינו רוצים שהמכללה תצא מרמת-גן.

מר אלי מוסרי: לא, חס וחלילה, לא.

עו"ד רועי ברזילי: ואם יבואו לך לדוגמא אוניברסיטת תל-אביב ותגיד שהיא רוצה לעשות קמפוס,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא במקום.

עו"ד רועי ברזילי: לא בטוח שלא במקום. אני לא יודע. אני אומר את הדברים האלה לא מתוך מטרה לקעקע,

עו"ד שלום לוי: לא מקימים יותר מכללות. אין יותר מכללות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אין יותר מכללות. אתה צודק ב-100%.

עו"ד שלום לוי: המכללות זה לתלמיד ממוצע, שלא יכול להגיע לאוניברסיטה.

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול לדבר, ישראל?

מר שמואל לרמן: רועי, דבר. תנו לרועי לדבר 2 דקות ברצף.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא אומר את הדברים האלה מתוך מטרה לקעקע את העניין הזה, אבל כשאנחנו הולכים להציג בפני מועצת העיר הסכם, באמת בעל משמעות, כי אנחנו כן עושים ויתור על שטח, שיהיה

ברור, על רבע מהשטח של ה-40 דונם, כמעט רבע, אולי קצת פחות, מהשטח הזה לטובת מכללה לעד. ופה אני נכנס גם לחוזה. זו מכללה שאני לא יודע איזה מעמד יש לה, ציבורית, פרטית, מה סוג ההחזקה שיש שם. ואני לא יודע, ואף אחד לא ערב שהמכללה הזאת תישאר מכללה בעוד 20 שנה, ואם השטח הזה לא יימכר בדרך כזו או אחרת ליעדים בשימושים אחרים. אגב, בהסכם אין סעיף של הפרה שמתייחסת לשינוי ייעודים. זאת אומרת, יש סיכוי שהמכללה הזאת תשנה למרות שצרכי ההקצאה בהסכם השכירות, בהסכם החכירה, מתייחסים למטרות החינוכיות. יחד עם זאת, זה שהמטרה לא הולמת את צרכי, זה לא אומר שהם לא יכולים לשנות את הייעוד ואת השימוש, או למכור את זה, את הקרקע הזאת, ליעדים ושימושים אחרים.

<u>גב' נורית דיין:</u> לא, אבל כתוב שאי אפשר להעביר לצדדים, אי אפשר למכור, השטח הוא שטח חום צבוע כבר לייעוד הציבורי שלו.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כתוב מה קורה אם הם רוצים להפסיק,

<u>מר ישראל זינגר:</u> כשיסיים.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אבל אנחנו רוצים לענות?

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא. כשיסיים תענו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אין שם סעיף של הפרה שמתייחס למכירת הזכויות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עוד דקה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אם הם מחר מוכרים את הזכויות שלהם או משנים את מטרות העמותה או הארגון שהם נמצאים בו, וזה משנה את האופן שבו מתנהל המקום הזה.

מר ישראל זינגר: לא להפריע לו. זהו?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אלי מוסרי: אני מבקש.

מר ישראל זינגר: אלי, רק הערה אחת?

מר אלי מוסרי: כן.

מר ישראל זינגר: חברים, אני רוצה להגיד, כי כמו שהרבה פעמים אתה מביא מידע ואתה אומר לטובתי לשמור כדי לדעת אם להשתתף או לא. אני רק אומר מידע שהגיע אלינו, אין לי שום מושג נכון או לא, אני רק רוצה לומר בצורה חברית וזה לפרוטוקול, האם אתה בניגוד עניינים או לא בנושא הזה?

מר אלי מוסרי: מה פתאום?

מר ישראל זינגר: לא? או קיי.

מר אלי מוסרי: אני רוצה גילוי נאות,

מר ישראל זינגר: אמרתי לא בשביל רע, לטוב. תודה.

מר אלי מוסרי: קודם כל, תודה רבה על העצה החברית. גילוי נאות – אני גר ברחוב אצ"ל, מול גן תהילה, בכלל לא מל המכללה. המכללה מצד שני של הרחוב.

<u>מר רמי פדלון:</u> אבל אתה באיזה שהוא דיון משפטי עם מישהו מהמכללה?

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, לא, לא. שום דבר. הייתי בעבר ב-בג"צ, שאתה היית שותף לו גם כן. בג"צ מספר, לצורך העניין, 3443/03, יחד עם רמי פדלון,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רועי, לא להפריע לו. הבנתי. תודה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אנחנו הגשנו את ה-בג"צ נגד עיריית רמת-גן, נגד משרד הפנים ונגד המכללה. גם ישראל זינגר ראש העיר, דאז באופוזיציה, תמך בנו בעניין הזה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ב-בג"צ הזה הצלחנו להגיע להישג – שכר דירה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון מאד.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שכר הדירה עלה בצורה דרמאטית כתוצאה מה-בג"צ.

<u>מר ישראל זינגר:</u> או קיי. עכשיו לעצם העניין.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לעצם העניין, תראו, אני רואה את התוכנית הזאת ואני שואל את עצמי את השאלה, בעצם יש כמה שאלות. שאלה ראשונה – תראו, בעמוד הראשון של החוזה כתוב – מכללת רמת-גן, המכללה האקדמית, המכללות או היזם. היזם. זאת אומרת, יש לנו פה עסק עם יזם/מכללה. לעיריית רמת-גן יש חברה כלכלית. בשביל מה יש חברה כלכלית? בשביל מה יש לעירייה חברה כלכלית? שלום, אתה מפריע לי. לפי

ההסכם, החוזה מסתיים ב-1 ליוני 22, לפי החוזה, מה שאני רואה, מה שכתוב.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר אלי מוסרי: עמוד 1. (מגיב לדברי עו"ד שואקה) התיקון של עו"ד שואקה היועץ המשפטי הוא נכון. אבל זה עד ל-1 ליוני. אנחנו היום נמצאים במרץ 2018, אדוני ראש העיר. בעוד 6 חודשים יש בחירות, לא יודע מי יישב על הכיסא שלך. יכול להיות שזה ראש עיר אחר, עם תפיסת עולם אחרת, עם אבני דרך אחרות, שיחליט. יכול להיות שזו תוכנית נהדרת בשבילו, באמת, אין פה שום מילה רעה. הכול מצוין.

מר ישראל זינגר: מוסדות חינוך זה למישהו רע?

מר אלי מוסרי: אבל יכול להיות שיראה את זה אחרת. אבל אני בשום מקום, אני כמעט משוכנע, לא יהיה ראש עיר, זה לא אתה, שיסכים לחתום על הסכם ל-49 שנים עם יזם. קרקע ציבורית שבעוד 4.5 שנים מקבלים את זה בחזרה אלינו. 4 שנים כל השטח אלינו חוזר, עד המטר האחרון, כולל המבנים של המכללה.

מר אביהוא בן משה: מה זאת אומרת? לא הבנתי.

מר אלי מוסרי: כל השטחים חוזרים לרשות העירייה בתום תקופת השכירות, 2024. הכול.

גב' נורית דיין: יולי 24.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עוד כמה שנים יש לך את כל השטח ואתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

מר ישראל זינגר: שולמית, אני מבקש. נורית, מה קרה? מקהלה? תנו לו לסיים ואז זהו.

מר אלי מוסרי: מה שאני רוצה להגיד הוא, ששיקול הדעת פה הוא שגוי. ההחלטה היא נמהרת,

מר ישראל זינגר: לדעתך.

מר אלי מוסרי: הכול לדעתי. היא גם חסרת אחריות. אתה היום, אדוני ראש העיר, רוצה להוביל את מועצת העיר להחלטה לשעבד את הקרקע זאת, להחכיר אותה ליזם. ככה כתוב בחוזה. יזם. 49 שנים? מי יהיה פה עוד 49 שנים? מה, הם יבנו בשבילנו? אם אני הייתי במקומך, ואני לא במקומך, הייתי מקים, קורא לחברה הכלכלית, קורא למהנדסת העיר, קורא לאביבית מחזיקת תיק ההנדסה, ולנורית דיין אגף הנכסים, עושה פה תוכנית עם אדון שושני, יפה מאד, שלנו, עירייה. עירייה, שלנו, ועושה בה איך שרוצים לחלק, כולל איצ'ה גמלאים, מה שצריך. לא להיות תלויים בגורם אחר. תקראו את הדברים בפנים, בהסכם, תקראו את הדברים בפנים. אני את ההסכם קראתי, התחלחלתי, לא האמנתי שזה ההסכם. אבל תראו, כמה דברים קטנים. חבל שלא נמצא פה הגזבר.

מר גרשון טוסק: למה לא נמצא?

מר אלי מוסרי: סליחה, לא ראיתי אותך, הסתכלתי על הכיסא. סליחה, גרשון, מתנצל 30 פעם.

מר אדם קניגסברגר: למה אתה צריך להתנצל? יש פה כיסאות מוזיקליים.

מר אלי מוסרי: הצדדים, תראו מה קורה בעמוד,

מר ישראל זינגר: אלי, 3 דקות.

מר אלי מוסרי: סעיף 4/ד, תקראו, תסתכלו איזה יופי. סליחה, סעיף 3/ד – הצדדים מצהירים, גרשון, זה בשבילך, כי המדידה שנערכה בשטח המוחכר בוצעה על ידי חברת מדידות מטעם היזם וסטייה בהיקף של עד 2% אין בעיה. היזם מודד את שטחים שעליהם מחייבים את הארנונה. הוא מודד. זאת אומרת, מה אתם עשיתם עם המרכז של אלצהיימר? את הנשמה הוצאתם להם, העליתם להם את הסיווג, את שכר הדירה, אלצהיימר. עזוב אותי אנשים פרטיים. הם פנו אלי החבר'ה מאלצהיימר, אמרו לי – תתערב. אמרתי, הוא לא מתערב משיקולים מקצועיים. פה אתם נותנים ליזם למדוד את השטחים? הוא יקבע את המטראז' בסטייה של 2%?

מר גרשון טוסק: מגרש או בניה?

מר אלי מוסרי: הבנייה.

מר ישראל זינגר: לא להפריע באמצע. לא לענות עכשיו.

מר אלי מוסרי: בשטח המוחכר. כתוב פה.

מר ישראל זינגר: לא לענות עכשיו.

מר גרשון טוסק: אני לא עונה.

מר ישראל זינגר: אבל אתם מפריעים לו. מעכשיו יש לו 3 דקות.

מר אלי מוסרי: עכשיו תראו מה כותב שאול לב, השמאי של העירייה, שאני מחשיב אותו כאיש מקצוע. אני מקריא משפט, ממש צריך להאמין שזה כתוב: כיוון שדמי השכירות המשולמים על פי חוזה העומד להסתיים 7/24 הינם בגובה של 5 שקל למטר (אנחנו היום מקבלים 5 שקל למטר שכירות),

מר ישראל זינגר: זה הושג בתקופתך אבל.

מר אלי מוסרי: אני שיניתי את זה. זה שלא עשו אחרת, אל תאשים אותי, אדון ראש העיר.

מר ישראל זינגר: לא יודע, אני לא הייתי שם.

מר אלי מוסרי: אני הבאתי בג"צ.

מר ישראל זינגר: זה משהו אחר.

מר אלי מוסרי: לא, לא, זה לא משהו אחר, זה העניין. אני הבאתי בג"צ. אף אחד פה לא עשה את זה.

מר ישראל זינגר: אבל בתקופתך.

מר אלי מוסרי: אני הבאתי בג"צ.

מר ישראל זינגר: טוב, הלאה אלי, סליחה, קח מעכשיו 3 דקות. לא להפריע. עכשיו 3 דקות.

מר אלי מוסרי: ומאחר ודמי השכירות, תקשיבו טוב למשפט הבא – ומאחר ודמי השכירות כיום הוערכו ב-20 שקל לחודש, הרי שלמכללה מגיע פיצוי של 15 שקל למטר. תקשיבו את האבסורד. זאת אומרת, אדוני ראש העיר, זו התשובה שלך. תראה, אתה שאלת – קיבלת גם תשובה, הרמה להנחתה. הם משלמים היום 5 שקל למטר, שזה מעט, אלי, מה עשיתם? מעט. אנחנו באנו לקראתם, זה חינוך. אבל הריאלי זה 20 שקל. אז מגיע להם הפרש 15 שקל. וזה אתם רוצים לחתום? תגידו, אתם לא מתביישים? אין לכם טיפה של בושה? באמת.

מר ישראל זינגר: אלי, בלי ציונים.

מר אלי מוסרי: אני נותן ציונים. נתת לי מקודם, אני נותן לך עכשיו.

מר ישראל זינגר: אני נתתי לך טיפ.

מר אלי מוסרי: הטיפ הזה אני מוותר עליו. עכשיו תראו, עוד נושא, שזה יהיה ברור, עושים דברים חוקי. העובדות הן בעייתיות. למשקל של העובדות יש בעיה. אתם היום לוקחים נכס עירוני, 41 דונם, לא 'פקקטע' דירה לאיזה שהוא מסכן או זה, שטח עירוני. אין לי בעיה עם התוכנית, אני בעד שימקסמו את השטחים, אני בעד שיבנו מבני ציבור, אני בעד שיבנו גמלאים, שיבנו פה ספריה עירונית, אין לי בעיה. אבל אנחנו, לא יזם. מה האינטרס הציבורי שיזם ייקח על עצמו את החוזה הזה, ועוד נשלם לו עבור הבנייה שהוא עושה לפי שכר דירה הגבוה שהוא לא משלם? אתם מקשיבים לעניין הזה?

מר ישראל זינגר: הלאה.

מר אלי מוסרי: תן עוד דקה. הכול בסדר.

מר ישראל זינגר: נותן לך עוד דקה.

מר אדם קניגסברגר: זה חשוב מאד.

מר אלי מוסרי: ישראל, אתה יודע מה, שהרוב יהיה נגדי, אין לי בעיה.

מר ישראל זינגר: עוד דקה. לא מפריעים לו.

מר אלי מוסרי: עכשיו יש דבר שאני חייב, באמת, חייב לשאול. יש בספר משלי פסוק – אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך. ספר משלי. וכולם פה חכמים. אל תהיו ליצנים, בבקשה. תודה רבה לכם.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר משה רווח: עזוב את הגינויים. אמרת טענות, בסדר?

מר ישראל זינגר: שולמית, ברשותך רגע, כיוון שזה יכול גם לעזור, בוא לא נדבר על העבר, אלי, על האצטדיון מה שעשיתם. בוא לא נדבר.

מר אלי מוסרי: עוד פעם האצטדיון?

מר ישראל זינגר: אם אמרת בושה – תתבייש.

מר אלי מוסרי: אני אצטדיון?

מר ישראל זינגר: היית שם מותק.

מר אלי מוסרי: שיחקנו ביחד שם.

מר אדם קניגסברגר: ישראל, אתה צריך להגיד לו תודה רבה שהוא בדק.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אלי מוסרי: שיחקנו ביחד, ישראל, צריך להגיד את האמת. שיחקנו ביחד.

מר אדם קניגסברגר: במקום להגיד לאופוזיציה תודה, אתה עוד מעליב אותו.

מר ישראל זינגר: הרבה פעמים אני אומר תודה. אלי ואני חברים. נורית, תשובות לשאלות.

מר שמואל לרמן: נורית, בבקשה.

גב' נורית דיין: קודם כל, אני רוצה לגעת בנקודה, בדף הראשון אכן רשום יזם. החוזה הזה נשען על הסכם פיתוח ובהסכם פיתוח ידוע שמי שמפתח את המכללה, מי שאמור לפתח את הנכס נקרא בהסכמי הפיתוח יזם. כמובן שבסופו של דבר הם יהיו החוכרים. החוכרים הם עמותות, עמותת מלכ"ר ו-חל"צ, אין שום בעיה להתקשר איתם, והיזם זה רק לטעמי הגדרה. אבל כמובן מדובר פה במוסדות חינוך.

לגבי הארנונה – אתה הזכרת את סעיף 3/ד ואתה מציין על סטייה שלא ייגבה ממנה ארנונה. הסטייה הזאת מדברת רק על שטח מגרש, השטח המוחכר, וכמובן שכרגע, כמו שציינו, מדובר בסקיצה רעיונות לתוך הדבר הזה. כשיוצא היתר הבנייה יוגשו מפות מדידה ולפי מפות המדידה ייגזר השטח הסופי. כמובן שאת הארנונה ישלמו על פי המדידה אחרי טופס 4. לא ייגבה שקל אחד פחות ממה שמגיע לעיריית רמת-גן.

דבר נוסף – ההסכם אמור להסתיים, ההסכם של המכללה היום אמור להסתיים ביולי 2024 ולא ב-2022. אנחנו היום גובים כ-5 שקלים למטר לפי שטח של 8,776, שזה מביא אותנו בערך ל-530,000 שקל בשנה. ה-20 שקלים למטר, מדובר על השטח בתוך הקומפלקס, בשטח שמוקצה למכללה,

מר ישראל זינגר: כדאי שתקשיב, אלי, כי אולי תפספס.

גב' נורית דיין: אלי, בשטח שמוקצה למכללה, כ-10 דונם, יש עדיין שטח ישן שהוא לא מיועד להריסה, כשלצידו ייבנה בניין חדש של בערך 3,400 מטר. על השטח הישן משלמים, בגלל הפחת משלמים 20 שקלים למטר, שזה פי 4 ממה שאנחנו גובים היום, ועל השטח החדש אנחנו גובים 45 שקלים למטר, ובסך הכול 2.5 מיליון שקל בשנה על שטח של

6,000 מטר, לעומת 530,000 שקל על שטח של 8,776. זאת אומרת, גם השטח קטן מבחינת המטראז' וגם השכירות גדלה פי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איפה זה כתוב?

גב' נורית דיין: בדו"ח השמאי שמצורף.

מר ישראל זינגר: לא להפריע לנורית. אתה סיימת. שולמית אחרי זה.

עו"ד שי בכור: אני אשמח אם היא תתייחס לנושא השנים, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: רגע, אני אמרתי שלא מדברים עכשיו עד שהיא לא מסיימת, כי אולי זה עונה על רוב הדברים.

גב' נורית דיין: באופן כללי, אם אנחנו לוקחים 2.5 מיליון, שכמובן הם יעודכנו בתקופות, יש פה עדכון של דמי השכירות בהמשך, ואנחנו מכפילים את זה בשטח, אנחנו מקבלים מעל 122 מיליון שקל. אם אני מחלקת את זה ל-4,000 מטר שהולכים להיות שם, זה יוצא מעל 30,000 שקל למטר, שזה כמעט פי 2 משווי של מטר מרובע בנוי בבורסה. אז אני חושבת שיש פה גם, גם העירייה מרוויחה פה הכנסה וגם אנחנו מרוויחים את המכללה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איפה זה כתוב בהסכם? רק תגידי לנו.

גב' נורית דיין: להסכם יש נספחים ואחד הנספחים זה הערכת השמאי שאלי מוסרי ציטט ממנה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הערכת שמאי מחייבת?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שלנו. נורית, חברים, לא להתפזר. כדי להשלים את התמונה של אנשי המקצוע, גרשון, בבקשה, ואז נראה אם נשארו עוד הערות. בבקשה. רק מי שלא דיבר.

מר גרשון טוסק: רק מילה אחת. אלי דיבר על האלצהיימר. אני נתתי דווקא למכללה זכות ראשונים, הם היו בין הראשונים שנמדדו על ידי לנושא ארנונה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. שולמית.

עו"ד דוד שואקה: אני רוצה לשאול רק שאלה אם אפשר.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

עו"ד דוד שואקה: מה שאני רוצה, לקבל הסבר למה העניין דחוף. זאת אומרת, יש את העניין הזה של הבחירות בעוד חצי שנה, ויש הנחיה של היועץ המשפטי לממשלה שככל שמתקרבים לבחירות העירייה לא צריכה להיכנס להתחייבויות ארוכות אלא להשאיר את זה לאחרי זה. ולכן אני שואל, למה זה דחוף? למה אי אפשר לחכות עד אחרי הבחירות? כששוב, לפי מה שראיתי, הפינוי של חלק של השטח הוא רק ב-2022.

גב' נורית דיין: נכון.

עו"ד דוד שואקה: אז למה זה כל כך דחוף?

מר משה בודאגה: אני אסביר.

עו"ד רועי ברזילי: מה עוד שהליכי התכנון יקחו הרבה זמן ממילא.

מר משה בודאגה: שניה, שניה, אני יכול לומר מילה בשקט? אנחנו חייבים כבר בשנת הלימודים, לא זו, אלא ב-2019, כבר להכניס לשם בית ספר תיכון. וכתוצאה מכך, צריך להתארגן ולהכין את השטח להכניס את בית הספר, כדי שיפנה לנו שטח להכניס בית ספר יסודי.

עו"ד דוד שואקה: אבל, משה, בהסכם לא מקבל ביטוי שמפנים מיד את השטח.

מר משה בודאגה: רגע, רגע. יש לנו שם בית ספר מקיף, ובית ספר מקיף מתפנה ומפנה מקום לבית ספר תיכון. ולכן, זה גם בהסכמה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז זה בלי קשר.

מר משה בודאגה: זה בהסכמה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל זה בלי קשר.

מר אלי מוסרי: ... לא מנוסח ...

מר משה בודאגה: או קיי. רגע, לא מנוסח – ינוסח. אני מסביר את זה, זה חלק מההסכם.

עו"ד רועי ברזילי: ... לפנות אותם עכשיו, את המקיף.

מר משה בודאגה: אני מסביר פעם נוספת, המקיף יעבור למקום אחר.

עו"ד רועי ברזילי: לאיפה?

מר משה בודאגה: יש לנו מקום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל בלי קשר הוא יעבור.

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה בלי קשר לחוזה הזה.

מר משה בודאגה: לא, לא.

עו"ד רועי ברזילי: הקרקע של המקיף שייכת לך.

מר ישראל זינגר: חברים, רגע, לא, אין לך זכות דיבור.

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, זה דיאלוג. יש דברים שהוא צריך להבהיר.

מר ישראל זינגר: רגע, אתה סיימת להגיד. תן למנכ"ל לסיים קודם.

עו"ד רועי ברזילי: אבל בינתיים הוא יכול לתת מענה, נכון? עד שתגמור את הליכי התכנון,

מר רמי פדלון: אתה לא יכול להעביר אותו לשם. אתה לא יכול להעביר.

מר ישראל זינגר: רמי, רגע. רק המנכ"ל למה ששאל שואקה, בבקשה.

מר משה בודאגה: אני מסביר. אנחנו לא יכולים להעביר את המקיף בלי הסכמה של המכללה. אנחנו צריכים את ההסכמה שלה. וההסכם הזה מביא להסכמה שהמקיף יעבור, יפנה לבית ספר תיכון, ובית ספר תיכון יפנה לנו בית ספר יסודי במקום מאד קריטי בעיר. זה הכול.

עו"ד רועי ברזילי: תסביר לי מה הקשר בין המקיף למכללה. המקיף הוא שלנו?

מר משה בודאגה: לא. המקיף הוא של המכללה. הוא מופעל על ידי המכללה, הוא של המכללה. רגע, תקשיב, אתה שואל ולא רוצה תשובות. המקיף הוא של המכללה. המקיף כן של המכללה. העובדים שם הם עובדים של המכללה, מורים של המכללה.

עו"ד שי בכור: אני אשמח להתייחסות לנושא ה-49 שנים שאלי הזכיר בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אפשר לקבל רשות דיבור?

מר שמואל לרמן: אדם, דבר.

מר אדם קניגסברגר: בעיקרון, אני מאד שמח שיש תוכנית על השטח הזה. התוכנית, איך שהיא נראית לי, כלומר, כמו שהביאו אותה כאן, אולי זקוקה לשיפורים, אבל היא בהחלט נראית לי והיא תפתור חלק מבעיות החינוך בעיר, על זה אין ויכוח. הויכוח הוא על הנושא המשפטי. אני לא שמעתי את כל מה שאמר דוד שואקה היועץ המשפטי, אבל לי נראה שצריכים לעבור על החוזה המשפטי כמו שצריך, ולהתחייבות של 49 שנים בחוזה שאני לא בטוח שהוא מושלם, אני חושב שלאשר את זה היום זו תהיה הפקרות. אני הייתי מציע לקחת את זה, לתת למחלקה המשפטית לעבור על הדברים האלה עוד פעם. אני בעד התוכנית ושהיא תוגש לוועדת תוכנית ובנייה, שנוכל לדון על הפרטים. אבל העניין של החוזה צריך להיבדק מ-א' עד ת'. ולהודות לאלי.

מר שמואל לרמן: שניה, אדם, רק דקה אחת. דוד שואקה, יש לי שאלה. רק שניה, רבותי.

עו"ד רועי ברזילי: אל תשאלו אותו אם זה חוקי או לא חוקי.

מר שמואל לרמן: אבל אתה יודע מה אני הולך לשאול אותו? נו, בחייך. אני מבין שאתה עיינת בהסכם הזה, לא עברת על כולו, כי הוא ארוך.

עו"ד דוד שואקה: אני אגיד את העובדות. ההסכם הזה הועבר אלינו משהו כמו לפני שבוע. לראשונה ראיתי אותו לפני שבוע. לא טיפלנו, לא היינו מעורבים. טיפל בזה עו"ד עמידור והתבקשנו לבדוק את זה ולהגיש חוות דעת למועצה. אני הייתי עסוק, ביקשתי מעו"ד דוד זילכה שיעבור על זה. מה שהוא הספיק לעשות בימים האלה הוא עשה כמיטב יכולתו. אני הספקתי לקרוא את ההסכם הזה. ההסכם הזה הוא ארוך, הוא מורכב, ואני לא יכול להגיד שאני נכנסתי לכל עומקו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שואקה, רק שאלה. אני לא יודעת אם זה אפשרי כזה דבר, אבל אם ההסכם הזה, בגלל הזמנים, שיש עוד חצי שנה בחירות, יהיה מאושר בכפוף, באמת בהתייעצות, לחוות דעת של היועץ המשפטי לממשלה, זה משהו שמקובל? כי אנחנו לא רוצים מבחינת הזמנים והרצון שלנו לבוא לפתח,

מר אלי מוסרי: מה את ממהרת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ממהרת כי אנחנו רוצים לצאת לתכנון. אנחנו רוצים להעביר לשם, זה לא שלנו.

עו"ד רועי ברזילי: מי מפריע לך לעשות תכנון? תעשי תכנון עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו רוצים להעביר לשם בית ספר עוד שנה וחצי.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, יש שם שטחים שאת יכולה כבר להעביר אליהם דברים. תעשי תכנון מחדש. תוציאי את בית הספר החרדי ש-90% מהתלמידים לא משלנו.

עו"ד דוד מנחם: רועי, תירגע.

(מדברים ביחד)

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מניחה שאם היועץ המשפטי לממשלה לא יתנגד ... שואקה, יש דבר כזה? היועץ המשפטי רוצה לענות. אולי אני טועה, בוא נשמע.

מר שמואל לרמן: דוד שואקה, בבקשה. רבותי, שקט פה.

עו"ד דוד שואקה: אין הליך כזה של להעביר לאישור היועץ המשפטי לממשלה. יש משרד הפנים, אבל מאחר והעיר היא עיר איתנה אין צורך באישור משרד הפנים, ואני לא מניח שהם יתנדבו לבדוק את זה ולאשר את זה בהתנדבות. בדרך כלל הם לא אוהבים להתנדב.

אותי מטרידים שני דברים בעיקר – אחד, זה הנושא הזה של הקרבה של הבחירות מול התחייבות ל-49 שנה; והנושא השני, שאם ההסכם מסתיים ב-2024 ולפי ההסכם הם מפנים את החלק העודף, את ה-30 דונם ב-2022, אז אני לא מבין מה בוער.

מר ישראל זינגר: אני מציע, אדוני היו"ר, אני מציע, יש פה תהיות וסוגיות משפטיות, אני מציע להביא, יש פה הרי דחיפות, זה לא שמישהו מאיתנו יש לו איזה עניין של מגורים או משהו שם. יש פה עניין, בעיה חינוכית. יחד עם זאת, לאור ההערות של היועץ המשפטי והשאלות של החברים פה, אני מציע לעבוד כך שנוכל להביא, אני מקווה שעם כל ההערות שנשמעו כאן, שנוכל להביא את זה להצבעה, עם התיקונים או ההערות שהיו פה, לישיבה שלא מן המניין הבאה, כי אינני רוצה למנוע את האפשרות,

עו"ד דוד שואקה: לא, אי אפשר, אי אפשר להביא את זה לישיבה שלא מן המניין.

מר ישראל זינגר: אלא רק לישיבה הבאה?

מר שמואל לרמן: מן המניין, כן. אי אפשר על פי החוק גם להביא את זה לישיבה שלא מן המניין, זה לא עובר.

עו"ד רועי ברזילי: מזל שיש דברים ויש אנשים באופוזיציה שמורידים אתכם מה-hook.

מר רמי פדלון: לא נכון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איזה מזל. איזה מזל. מי שהוריד אותנו זה היועץ המשפטי.

עו"ד רועי ברזילי: טוב מאד שהוא הצליח להוריד אתכם מה-hook. תישאר על הקרס. אתה רוצה להישאר על הקרס, רמי?

מר רמי פדלון: כן. כן. אני חושב שזה מוסד חינוכי ואנחנו רוצים שיהיה לנו מוסד חינוכי כזה ושלא יברח למקום אחר.

עו"ד רועי ברזילי: אף אחד לא יברח.

מר רמי פדלון: אתם רק מחפשים,

עו"ד רועי ברזילי: אולי יבוא אחד יותר טוב? אולי יבוא יותר טוב?

מר רמי פדלון: אף אחד לא עומד בתור.

עו"ד רועי ברזילי: מאיפה אתה יודע מה יהיה בעוד 70 שנה?

מר רמי פדלון: אף אחד לא עומד בתור. אני רוצה שהמוסד החינוכי הזה יישאר ברמת-גן ולא יעבור לשום מקום אחר.

עו"ד רועי ברזילי: מי אמר לך?

מר רמי פדלון: וכל הדיבורים שלכם זה דיבורים של אופוזיציה, זה הכול.

עו"ד רועי ברזילי: שיישאר, אף אחד לא מפריע לו. אף אחד לא מפריע לו. שיחתום ב-22.

מר רמי פדלון: אל תתן לו שום דבר, תוציא אותו ב-2024.

עו"ד רועי ברזילי: לא, ב-22 הוא יחתום על חוזה חדש.

(מדברים/צועקים ביחד)

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רבותי, מספיק, שקט שיהיה פה. רבותי, דקה אחת. כמו שאני רואה את העניין, דוד שואקה העלה כאן שתי סוגיות לא פעוטות משקל. בנוסף יש כאן עוד נקודה אחת ולכן אני רוצה לקחת אולי 3 דקות פה להתייעצות. רק שניה, ברשותכם, רק לצורך ההתייעצות, אין לכם בעיה להאריך את הישיבה בעוד 10 דקות, נכון? יש לכם בעיה? למה אתם קופצים? תגידו לי, אי פעם קיפחו אתכם? אז למה אתם כל כך חסרי סבלנות? יהיה בסדר. יהיה בסדר. אני לוקח הפסקה של 3 דקות, זה זמן שלא נספר, יש לי עוד 6 דקות לקיום הישיבה. 3 דקות הפסקה, עד 22:28, לאחר מכן יש לי עוד 5 דקות לישיבה. בבקשה, 3 דקות הפסקה.

*** ה פ ס ק ה ***

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדוני מנכ"ל המכללה, החלטנו פה, ואני גם איידע את כולם וגם אותך, כי זה קשור גם אליך.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אבל הוא רצה לדבר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שניה אחת. דקה. אנחנו החלטנו שכרגע, בגלל הנסיבות שהיועץ המשפטי של העירייה לא עבר על החוזה וכרגע זה לא לשביעות רצונו, החלטנו שהשלב הראשון יהיה, ואני אתן לך לדבר, לדעתי, אבל תבין את המשמעות, אי אפשר יהיה כרגע לאשר את זה כי הוא לא סמך את ידיו על הפן המשפטי. ולכן אנחנו נצטרך לדחות את זה לישיבה הבאה כדי לאפשר לו או לאנשיו זמן על מנת לקרוא את ההסכם, להעיר את ההערות, לתקן את זה, כדי שהוא יוכל להגיד לנו שהוא בהחלט סומך את ידיו על ההסכם. אין לי בעיה שתגיד את דבריך, אני חושב שגם טוב יהיה שתגיד אותם, אחרי שהישיבה תעלה להצבעה, כי אז יהיה להם יותר משמעות, כי כרגע הם יישכחו עד לפעם הבאה.

<u>עו"ד עודד דברת:</u> אני רוצה להוסיף נתון אחד,

<u>מר משה רווח:</u> חבר'ה, תכבדו אותו, הוא רוצה לדבר.

<u>מר רמי פדלון:</u> אתה לא יכול בישיבה הבאה. לא תוכל להביא את זה בישיבה הבאה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> למה?

<u>מר רמי פדלון:</u> כי אתה בתוך החצי שנה. עכשיו אין לך חצי שנה ואז יהיה לך חצי שנה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, זה הוא אמר שלא שייך לזה.

מר רמי פדלון: לא שייך מה?

עו"ד עודד דברת: אני רוצה להוסיף נתון אחד.

עו"ד דוד שואקה: חברים, הזמן הוא בהחלט פקטור. אני אמרתי שככל שמתקרבים לבחירות, יותר קשה לאשר התקשרויות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לחצי שנה יש משמעות?

מר ישראל זינגר: לא, אין משמעות.

עו"ד דוד שואקה: אין נקודת זמן מוגדרת, אבל ככל שמתקרבים זה יותר בעייתי.

מר ישראל זינגר: נקודת המפתח זה האם הוא יהיה מרוצה, האם לא יהיו הערות.

מר שמואל לרמן: תעשו את כל התיקונים, זה מה שצריך לעשות.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, תנו למנכ"ל לדבר.

מר שמואל לרמן: אדון מנכ"ל, מה שמך רק בבקשה?

עו"ד עודד דברת: שמי עודד דברת, אני נשיא מכללת רמת גן.

מר שמואל לרמן: נשיא המכללה, סליחה, כן.

<u>עו"ד עודד דברת:</u> ואני מייסד המכללה האקדמית לישראל ברמת-גן, המכללה האקדמית שלנו.

יש נתון אחד שאתם צריכים לדעת – אנחנו ייסדנו את המכללה האקדמית ב-2005, פתחנו את השערים ב-2010, ואנחנו כבר כיום עם כ-2,500 סטודנטים. מכללה בישראל, כולל המכללות הוותיקות, עוד לא קיבלו הכרה קבועה. הם מקבלים מה-מל"ג הכרה כל 3 שנים ל-3 שנים זמנית. אנחנו באופן יוצא מן הכלל קיבלנו לפני שבוע וחצי מכתב מהוועדה האקדמית שמונתה על ידי ה-מל"ג, המליצה לתת לנו הכרה קבועה, כפוף לאישור ה-ות"ת. ה-ות"ת זה הגוף, ועדה לתכנון ותקצוב, שבודק עבור ה-מל"ג את כל מה שמסביב חוץ מהאקדמיה – קרקע, מבנה, מצב כלכלי וכיוצא באלה.

הבעיה היחידה שמעכבת לנו את ההכרה הקבועה זה חוזה ל-6 שנים. לכן הדחיפות מבחינתנו. אם אנחנו לא מקבלים את ההכרה הקבועה עכשיו, נקבל הכרה ל-3 שנים ונצטרך למצוא פיתרון אחר כדי שיהיה לנו את התקופה הזאת. הישיבה הבאה היא ב-22 במאי. ה-22 במאי זה כבר קרוב לבחירות. אנחנו שוב עומדים, ה-ות"ת עד 22 במאי יוציא את ההחלטה שלו ואיבדנו את ההכרה הקבועה, איבדנו תקדים שעוד לא היה לאף מכללה. אין יותר הקמת מכללות במדינת ישראל. מה שהוקם, יש החלטה של ה-מל"ג, אין יותר מכללות. אנחנו מדברים במכללות, סה"כ כ-7,000 סטודנטים, למעלה מ-600 עובדים שמקבלים משכורות על הפיירול של שנינו. המכללה האקדמית לישראל מקיימת במקום כנסים, למעשה היום מרבית הכנסים הרפואיים של בריאות הציבור נעשים אצלנו. אנחנו מלמדים שם תואר ראשון בסיעוד, תואר שני במינהל מערכות בריאות, תואר שני בייעוץ חינוכי, תואר ראשון במערכות מידע, תואר ראשון במינהל מערכות בריאות. רבותי, שתי מכללות שבו ידי מפעל חיי.

דבר אחד חסר לנו – זה קמפוס. הרצליה ידועה, בגלל המרכז הבין-תחומי, יש להם קרוב ל-100 דונם. המכללה למינהל, הם היו משקיעים מאות מיליונים בקמפוס ל-20 שנה? אנחנו הולכים להשקיע בקמפוס הזה, רבותי, כ-50 מיליון שקל. לא נשקיע אותם ל-20 שנה. אנחנו הולכים לשלם 122 מיליון שקל ב-49 שנים ארנונה ותנאי שכירות, כשאנחנו בונים את הקמפוס. השכירו כאן את המילה יזם, זה הועתק מאיזה חוזה פיתוח ששם קראו לזה יזם. היו קוראים לזה משה זו היתה אותה משמעות, זה רק השם שניתן בקיצור, להלן היזם. זו דמגוגיה. אנחנו הולכים להשקיע בקמפוס הזה 50, אנחנו, אני באתי לישראל ואמרתי – השטח מבוזבז, תנו לנו את החתיכה הקטנה של 10 דונם. די קשה להסתדר ב-10 דונם עם 7,000 סטודנטים. אנחנו נבנה על חשבוננו, אנחנו נשלם שכר דירה מלא, לא

התווכחתי עם השמאי. אנחנו קיבלנו את השמאי, למרות שאנחנו מקופחים בשמאות, קיבלנו 7 שנים פטור על 50 מיליון שקל, בלי ריבית בכלל, הוא לא חישב את זה. הסכמנו לכל מה שביקשו. החוזה הוא דרקוני נגדנו. מי שקרא את החוזה, אמר מר מוסרי – אתם מקבלים עודף. הוא בכלל לא הבין את מה שהוא קרא ואני לא מתפלא.

???: שהוא לא הבין?

עו"ד עודד דברת: כי אתה ועובדות לא מסתדרים טוב ביחד.

מר שמואל לרמן: זה לא לעניין.

עו"ד עודד דברת: אתה, אדוני, נגוע בניגוד אינטרסים,

עו"ד שי בכור: אני מבקש, מר לרמן, זה ממש לא מתאים.

עו"ד עודד דברת: אתה נגוע בניגוד עניים, כי אתה יודע שאני הולך להיות עד במשפט שאתה מנהל נגד גיסתך.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, עצור.

עו"ד עודד דברת: ואתה יודע שאני הולך להעיד שם במשפט ואתה נגוע בניגוד עניינים. אתה יודע את זה יפה מאד.

עו"ד דוד מנחם: ישראל, זה חורג כבר מהגבולות.

עו"ד עודד דברת: אתה יודע שאתה בניגוד אינטרסים.

מר ישראל זינגר: זה לא מוקלט.

מר שמואל לרמן: זה לא מוקלט.

עו"ד עודד דברת: אתה מנהל משפט נגד גיסתך ואני עד שם.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אתה לא מוקלט. אדון יקר, מה שקרה כאן כרגע לא מכבד אותך.

עו"ד דוד מנחם: חמור מאד. חמור מאד.

מר שמואל לרמן: לא מכבד אותך. אני מבין את סערת הרגשות שאתה נמצא בה, אבל זה לא מכבד אותך.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אבל זה לא מכבד. זה לא יפה. הוא אורח, הוא לא יכול לתקוף חבר מועצה. רמי, אתה צודק, אבל זה לא מכבד הסיטואציה. זה אתה מסכים איתי?

רבותי, הישיבה נסגרה.

החלטה:

הגב' נורית דיין מנהלת אגף נכסים, תעלה את הנושא בהמשך, לאחר מעבר של השירות המשפטי על החומרים.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**